

การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการศึกษาของนิสิตระดับปริญญาตรี
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

รายงานการวิจัย
ของ
สันติชน สุคนธ์ทอง

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่
ตุลาคม 2547

การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการศึกษาของนิสิตระดับปริญญาตรี
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

บทคัดย่อ
ของ
สันติชน สุคนธ์ทอง

12 ส.ค. 2550

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่
ตุลาคม 2547

๒๓๐๓๔๖๕

สันติชน สุคนธ์ทอง.(2547). การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการศึกษาของนิสิตระดับปริญญาตรี
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. รายงานการวิจัย
กศ.ม.(การศึกษาผู้ใหญ่).กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
อาจารย์ที่ปรึกษา : อาจารย์กัมปนาท บริบูรณ์

การศึกษาครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการศึกษาของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในด้านการสืบค้นข้อมูลที่สนใจ ด้านการแลกเปลี่ยนความรู้และสื่อสาร และด้านการเรียน และทำการเปรียบเทียบการใช้อินเทอร์เน็ตโดยจำแนกโดยแบ่งตาม เพศ ชั้นปี กลุ่มวิชาเอกที่ศึกษา ระยะเวลาการใช้อินเทอร์เน็ตต่อสัปดาห์ รายได้ของนิสิตต่อเดือน สถานที่ใช้บริการอินเทอร์เน็ตบ่อยที่สุด

กลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิตระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำนวน 278 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม ประมาณค่า 5 ระดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เปรียบเทียบความแตกต่างของ ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง โดยการทดสอบค่า t-test และ วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว Oneway Analysis of Variance เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยใช้วิธีการของเชฟเฟ (Scheffe' Method)

ผลการวิจัยพบว่า

- 1.นิสิตระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีระดับการใช้อินเทอร์เน็ตโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง
- 2.นิสิตที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการศึกษาในแต่ละด้าน และรวมทุกด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
- 3.นิสิตที่มีชั้นปีต่างกันมีการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการศึกษาในแต่ละด้านและรวมทุกด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
- 4.นิสิตที่มีกลุ่มวิชาเอกที่ศึกษาต่างกันมีการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการศึกษาในแต่ละด้าน และรวมทุกด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
- 5.นิสิตที่มีการใช้ระยะเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตต่อสัปดาห์ต่างกัน มีการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการศึกษาในด้านการสืบค้นข้อมูลที่สนใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่นๆแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
- 6.นิสิตที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการศึกษาในแต่ละด้านและรวมทุกด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
- 7.นิสิตที่มีการใช้สถานที่บริการอินเทอร์เน็ตบ่อยที่สุดต่างกันมีการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการศึกษาในด้านการสืบค้นข้อมูลที่สนใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านอื่นๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

**Internet Using for Education of Undergraduate Students,
The Faculty of Education Srinakharinwirot University**

**AN ABSTRACT
BY
Suntichon Sukonthong**

**๑
004.678
๙583๗**

**Presented in partial fulfillment of the requirements for the
Master of Education degree in Adult Education
At Srinakharinwirot University
October 2004**

Suntichon Sukonthong (2004) Internet Using for Education of Undergraduate Students, The Faculty of Education Srinakarinwirot University. Master Project, Advisor: Mr. Gumpanat Boriboon

The purposes of this research were to study internet using for education of undergraduate Students. The Faculty of Education Srinakarinwirot University regarding the three aspects; 1) Information search interesting. 2) Knowledge exchange and communication 3) learning, and also to compare internet using by gender, class level, group of major subject, number of frequency per week, earning per month and the place of internet using.

The representative sample used in this research was 278 students of the Faculty of Education Srinakarinwirot University in undergraduate. The instrument used for collecting data was questionnaire about internet using for education. Statistics used to analyze the data were percentage, mean, standard deviation, t-test, one-way analysis of variance by Scheffe's method.

The findings of this research were as follows.

1. Internet using of the students in overall was at moderate level
2. There were no statistical significant difference for Internet using for education from undergraduate students with different gender.
3. There were no statistical significant difference for Internet using for education from undergraduate students with different class level.
4. There were no statistical significant difference for Internet using for education from undergraduate students with different group of major subject
5. There were statistical significant differences for Internet using for education from undergraduate students with different number of frequency per week in information search interesting aspects at .05
6. There were no statistical significant difference for Internet using for education from undergraduate students with different earning per month
7. There were statistical significant difference for Internet using for education from undergraduate students with different the place of Internet using. in information search interesting aspects at .01

อาจารย์ที่ปรึกษา และคณะกรรมการสอบ ได้พิจารณารายงานการวิจัยฉบับนี้
แล้วเห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่ง ของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

อาจารย์ที่ปรึกษา

.....
(อาจารย์กัมปนาท บริบูรณ์)

คณะกรรมการสอบ

.....ประธาน
(อาจารย์กัมปนาท บริบูรณ์)

.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.เสาวนีย์ เลวลัย)

.....กรรมการ
(ดร. ราณี รัชนพงษ์)

อนุมัติให้รับรายงานการวิจัยฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
การศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....ประธานกรรมการบริหารหลักสูตร
(รองศาสตราจารย์ ดร.เสาวนีย์ เลวลัย)
วันที่ เดือน ตุลาคม พ.ศ.2547

ประกาศคุณูปการ

รายงานการวิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาอย่างยิ่งจาก อาจารย์กัมปนาท บริบูรณ์ อาจารย์ที่ปรึกษาที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ช่วยเหลือแนะนำด้วยความเมตตา นับตั้งแต่เริ่มต้นจนสำเร็จสมบูรณ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.เสาวนีย์ เลวลย์ หัวหน้าภาควิชาการศึกษา ผู้ใหญ่ รองศาสตราจารย์ ดร.สุวัฒน์ วัฒนวงศ์ รองศาสตราจารย์ ดร.เพ็ญแข ประจณปัจจนิก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สนอง โลหิตวิเศษ และ ดร.ราณี รัชนพงษ์ ที่ให้ความกรุณาเป็นกรรมการ สอบปากเปล่าและอนุเคราะห์ผู้วิจัยให้ได้รับความสะดวกในการดำเนินงานวิจัยด้วยดีตลอดมา

ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.เสาวนีย์ เลวลย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชาญชัย อินทรสุณานนท์ และอาจารย์นิภาพร ประภาศิริ ที่กรุณาตรวจแก้ และให้คำแนะนำในการสร้างแบบสอบถาม

ขอขอบพระคุณคณาจารย์ และนิสิตระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ทุกท่าน ที่ให้ความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถาม และให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการวิจัยเป็นอย่างดี ขอขอบคุณ เพื่อนร่วมชั้นเรียน กญ.รุ่น 15 และ กญ.รุ่น16 ทุกคนที่ให้กำลังใจ และให้ความช่วยเหลือตลอดมา

ท้ายที่สุดผู้วิจัยขอโน้มรำลึกถึงพระคุณของบุพการี ตลอดจนครู อาจารย์ที่ได้อบรมสั่งสอนตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบัน คุณค่า ความดีความงามและประโยชน์อันพึงมีจากรายงานการวิจัยฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบแด่บิดา มารดา พี่ น้อง ที่เป็นกำลังใจ ให้ความช่วยเหลือ และห่วงใยตลอดระยะเวลาการศึกษา

สันติชน สุคนธ์ทอง

สารบัญ

บทที่	หน้า
1. บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า	4
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	4
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้าวิจัย	5
ตัวแปรที่ศึกษา	5
นิยามศัพท์เฉพาะ	6
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
ทฤษฎีแรงจูงใจ.....	7
ทฤษฎีการเรียนรู้.....	12
การเรียนรู้ด้วยตนเอง.....	15
การเรียนรู้ผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์.....	21
อินเทอร์เน็ต	23
ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการศึกษา	26
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	31
3. วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	32
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	32
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	33
การเก็บรวบรวมข้อมูล	34
การวิเคราะห์ข้อมูล	35
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	35
4. การวิเคราะห์ข้อมูล	36
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	36
การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	36

สารบัญ(ต่อ)

บทที่	หน้า
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	37
 5. สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	53
จุดมุ่งหมายของการวิจัย	53
วิธีการดำเนินการวิจัย	53
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	54
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	55
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล	55
การอภิปรายผล	57
ข้อเสนอแนะ	59
 บรรณานุกรม.....	61
ภาคผนวก.....	66
ภาคผนวก ก แบบสอบถามการวิจัย.....	67
ภาคผนวก ข หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือ.....	74
ภาคผนวก ค รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจคุณภาพเครื่องมือในการวิจัยการและ วิเคราะห์ผลการประเมินเครื่องมือวิจัย.....	78
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	82

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	ประชากร	32
2	กลุ่มตัวอย่าง.....	33
3	ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนตัวของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.....	37
4	ค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการใช้อินเทอร์เน็ต ของนิสิต ปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวมและรายด้าน..	39
5	ค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และของคะแนนระดับการใช้อินเทอร์เน็ต ของนิสิตปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านการ สืบค้นข้อมูลที่สนใจโดยรวมและรายข้อ.....	40
6	ค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการใช้อินเทอร์เน็ต ของนิสิต ปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านการแลกเปลี่ยน ความรู้และสื่อสาร โดยรวมและรายข้อ.....	41
7	ค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการใช้อินเทอร์เน็ต ของนิสิต ปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านการเรียน โดยรวมและรายข้อ.....	42
8	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนระดับการใช้ อินเทอร์เน็ตของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามเพศ โดยรวมและรายด้าน.....	43
9	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนระดับการใช้ อินเทอร์เน็ตของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามเพศ โดยรวมและรายด้าน.....	43
10	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนระดับการใช้ อินเทอร์เน็ตของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามระดับการศึกษา โดยรวม.....	44
11	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนระดับการใช้ อินเทอร์เน็ตของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามกลุ่มวิชาที่ศึกษา โดยรวมและรายด้าน.....	45

บัญชีตาราง(ต่อ)

12	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนระดับการใช้ อินเทอร์เน็ตของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามกลุ่มวิชา เป็นรายด้าน.....	46
13	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนระดับการใช้ อินเทอร์เน็ตของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามระยะเวลาการใช้อินเทอร์เน็ต โดยรวมและราย ด้าน.....	47
14	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนระดับการใช้ อินเทอร์เน็ตของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามจำนวนชั่วโมงการใช้ต่อสัปดาห์ เป็นรายด้าน.....	48
15	ทดสอบความแตกต่างรายคู่การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการศึกษาของนิสิตระดับ ปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามช่วง เวลาการใช้อินเทอร์เน็ตต่อสัปดาห์ ด้านการสืบค้นข้อมูลที่สนใจ.....	49
16	ทดสอบความแตกต่างรายคู่การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการศึกษาของนิสิตระดับ ปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามรายได้ โดยรวมและรายด้าน.....	49
17	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนระดับการใช้ อินเทอร์เน็ตของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามสถานที่ใช้บริการอินเทอร์เน็ตบ่อยที่สุด โดยรวม และรายด้าน.....	50
18	วิเคราะห์ความแปรปรวนการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการศึกษาของนิสิตระดับ ปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวม และรายด้านตาม จำแนกตาม สถานที่ใช้บริการอินเทอร์เน็ตบ่อยที่สุด.....	51
19	ทดสอบความแตกต่างรายคู่การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการศึกษาของนิสิตระดับ ปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตาม สถานที่ใช้บริการอินเทอร์เน็ตบ่อยที่สุด ด้านการสืบค้นข้อมูลที่สนใจ.....	52

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ปัจจุบันประเทศต่าง ๆ รวมทั้งประเทศไทยได้มีการนำเอาเทคโนโลยีสารสนเทศ มาใช้ประโยชน์ใน วงการศึกษาเพิ่มมากขึ้น อันเนื่องมาจากการแพร่กระจายอย่างรวดเร็วของอุปกรณ์และระบบเทคโนโลยีสารสนเทศประเภทต่าง ๆ อาทิเช่น ดาวเทียมสื่อสาร ใยแก้วนำแสง คอมพิวเตอร์ ซีดี-รอม มัลติมีเดีย อินเทอร์เน็ต ทั้งนี้ก่อให้เกิดระบบเช่น Computer-Aided-Instruction (CAI) และ Computer-Aided-Learning (CAL) ทั้งในระดับท้องถิ่นและทางไกล บทบาทของเทคโนโลยีสารสนเทศในภาคการศึกษาได้ขยายขอบเขตกว้างขวาง ขึ้นจากการซื้อชิ้นส่วน อิเล็กทรอนิกส์มาประกอบเป็นดวงไฟหรือเป็นวิทยุแบบง่าย ๆ มาจนกระทั่งเป็นการศึกษาซอฟต์แวร์ที่ซับซ้อนแบบ Object Oriented หรือความแพร่หลายของระบบอินเทอร์เน็ตในปัจจุบัน วิวัฒนาการเหล่านี้เป็นตัวอย่างที่ชี้ให้เห็นค่านิยมตลอดจนความต้องการของสังคม ซึ่งจะเห็นได้จากการที่มหาวิทยาลัยต่าง ๆ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ มีการนำเอาเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในรูปแบบของการศึกษาค้นคว้าความรู้และข้อมูลด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการพัฒนาทางด้านการศึกษาเพื่อเสริมสร้างความแข็งแกร่ง และเพิ่มขีดความสามารถในการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน เพื่อการบริหารการศึกษา ในระดับโรงเรียน สำหรับในสถาบันอุดมศึกษานั้น ได้มีการจัดทำระบบสารสนเทศ/ระบบเครือข่ายหลายแห่ง เช่น เครือข่ายบัวศรีของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ซึ่งอำนวยความสะดวก การ วางแผน และจัดการทางด้านการบริหารอย่างมีประสิทธิภาพ เป็นต้น (เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษา. 2541 : ออนไลน์)

การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศถือได้ว่าเป็นการปฏิบัติการ และเป็นกลไกที่สำคัญในการขับเคลื่อนต่อการพัฒนาด้านทรัพยากรมนุษย์ในการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในสังคมและประเทศไปสู่ความเจริญก้าวหน้าทางด้านการศึกษาและการนำความรู้ทางเทคโนโลยีสารสนเทศเป็นไปโดยการใช้ต่อการพัฒนาศักยภาพ ดังนั้นจึงเหมาะสมสำหรับนิสิตทุกคนและทุกคณะในมหาวิทยาลัยศรีนคริน ทรวิโรฒและโดยเฉพาะนิสิตคณะศึกษาศาสตร์ซึ่งในอนาคตจะมีอาชีพเป็นครูผู้ประสาทวิทยาการต่าง ๆ จึงจำเป็นต้องการรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศและควรมีที่ศึกษาเกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อนำความรู้ที่ได้รับนำไปถ่ายทอดให้กับเด็ก เยาวชน นักเรียน นิสิต นักศึกษาเพื่อการพัฒนาศักยภาพและทรัพยากรมนุษย์และประเทศและนำทางให้ประเทศชาติเจริญและแข่งขันกับประเทศอื่นๆ ในสังคมโลกได้ และการศึกษาโดยนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาเป็นเครื่องมือถือว่าเป็นสิ่งที่สำคัญในการพัฒนาศักยภาพมนุษย์และความรู้ที่ได้จากเทคโนโลยีสารสนเทศนั้นสามารถนำไปพัฒนาสิ่งต่างๆ ในชีวิตประจำวันของมนุษย์และแม้กระทั่งในการพัฒนาทางการศึกษาเอง เทคโนโลยีสารสนเทศมีส่วนสำคัญในการพัฒนา โดยเฉพาะอินเทอร์เน็ตคือ

เทคโนโลยีสารสนเทศที่ใช้แพร่หลายสำหรับสืบค้นความรู้ต่าง ๆ ในปัจจุบันมนุษย์สามารถค้นหาข้อมูลความรู้ต่าง ๆ ได้จากอินเทอร์เน็ต อินเทอร์เน็ตเปรียบเสมือนเป็นแหล่งข้อมูลขนาดใหญ่และแหล่งการเรียนรู้แหล่งหนึ่งในการพัฒนา ศักยภาพ คุณภาพชีวิต และเพิ่มพูนความรู้ ตามความต้องการของนิสิตเองตามที่แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545-2549) ระบุว่า การพัฒนาความเข้มแข็งทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เพื่อยกระดับการใช้พัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศให้เกิดความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานทางเทคโนโลยี รวมทั้งปลูกฝังให้เด็กและเยาวชนสนใจเรียนรู้ และตระหนักถึงความสำคัญของวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ ภาษาและคอมพิวเตอร์ให้มากขึ้น โดยจัดสื่อและอุปกรณ์ที่จำเป็นอย่างเพียงพอ โดยนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในกระบวนการเรียนการสอนอย่างเหมาะสมทั้งในระบบและนอกระบบการศึกษา ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในสังคมทุกระดับ ในกิจกรรมด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ในรูปแบบเครือข่ายแพร่กระจายในการถ่ายทอดองค์ความรู้และเทคโนโลยีผ่านศูนย์บริการข้อมูลที่มีอยู่แล้วในระดับจังหวัด และระบบสารสนเทศจากส่วนกลางสู่ระดับตำบลและการใช้ระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตในโรงเรียนที่มีความพร้อม เพื่อส่งเสริมสร้างให้มีการสร้างและใช้ข้อมูลสารสนเทศเพื่อเป็นกิจกรรมต่าง ๆ (สภาพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. 2545 : ออนไลน์)

การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการศึกษานั้นเป็นประโยชน์อย่างมากสำหรับ นักเรียน นิสิต นักศึกษา ทั้งในระบบและนอกระบบการศึกษา สามารถใช้อินเทอร์เน็ตได้เท่าเทียมกัน อินเทอร์เน็ตเป็นเทคโนโลยีสารสนเทศที่น่าสนใจ เพราะสามารถทำให้ผลิตผลงาน ผ่อนคลายอารมณ์และสามารถค้นหาข้อมูลความรู้และแลกเปลี่ยนความรู้ความคิดเห็นที่ต้องการต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ได้ทุกเวลา สามารถติดต่อสื่อสารระหว่างบุคคลกับบุคคลเพื่อบรรลุจุดประสงค์ที่ต้องการ การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการศึกษาของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จึงเป็นสิ่งที่สำคัญในการพัฒนาศักยภาพ และเพิ่มพูนความรู้ นอกเหนือจากเวลาเรียน มาเป็นช่วงเวลาว่าง ช่วงเวลาที่ต้องการความรู้ ช่วงเวลาที่พักผ่อน โดยไม่ติดขัดอยู่กับเวลาในระบบชั้นเรียน สามารถใช้อินเทอร์เน็ตได้ทุกสถานที่ไม่ว่าในสถานศึกษา นอกสถานศึกษา ร้านบริการอินเทอร์เน็ต ศูนย์บริการอินเทอร์เน็ตต่าง ๆ ดังที่พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 มาตรา 15 กล่าวว่า การจัดการศึกษามีสามรูปแบบ คือการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย

1. การศึกษาในระบบ เป็นการศึกษาที่กำหนดจุดมุ่งหมาย วิธีการศึกษา หลักสูตร ระยะเวลาของการศึกษา การวัดและประเมินผล ซึ่งมีเงื่อนไขของการสำเร็จการศึกษาที่แน่นอน

2. การศึกษานอกระบบ เป็นการศึกษาที่มีความยืดหยุ่นในการกำหนดจุดมุ่งหมาย รูปแบบ วิธีการจัดการศึกษา ระยะเวลาของการศึกษา การวัดและประเมินผล ซึ่งเป็นเงื่อนไขสำคัญของการสำเร็จการศึกษา โดยเนื้อหาและหลักสูตรจะต้องมีความเหมาะสมสอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการของบุคคลแต่ละกลุ่ม

3. การศึกษาตามอัธยาศัย เป็นการศึกษาที่ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเองตามความสนใจ ศักยภาพ ความพร้อม และโอกาส โดยศึกษาจากบุคคล ประสบการณ์ สังคม สิ่งแวดล้อม สื่อและแหล่งความรู้อื่น ๆ

สถานศึกษาอาจจัดการศึกษาในรูปแบบใดรูปแบบหนึ่งหรือทั้งสามรูปแบบก็ได้และในหมวด 9 ได้กล่าวถึงเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาหลายมาตราดังนี้

มาตรา 64 รัฐต้องส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการผลิตและพัฒนาแบบเรียนตำราหนังสือทางวิชาการสื่อสิ่งพิมพ์อื่นวัสดุอุปกรณ์และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาอื่นโดยเร่งรัดพัฒนาขีดความสามารถในการผลิตจัดให้มีเงินสนับสนุนการผลิตและมีการให้แรงจูงใจแก่ผู้ผลิตและพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาทั้งนี้โดยเปิดให้มีการแข่งขันโดยเสรีอย่างเป็นธรรม

มาตรา 65 ให้มีการพัฒนาบุคลากรทั้งด้านผู้ผลิตและผู้ใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาเพื่อให้ความรู้ความสามารถและทักษะในการผลิตรวมทั้งการใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมมีคุณภาพ และประสิทธิภาพ

มาตรา 66 ผู้เรียนมีสิทธิได้รับการพัฒนาขีดความสามารถในการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาในโอกาสแรกที่ทำให้ได้เพื่อให้ความรู้และทักษะเพียงพอที่จะใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเองได้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต

มาตรา 67 รัฐต้องส่งเสริมให้มีการวิจัยและพัฒนาการผลิตและการพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา รวมทั้งการติดตามตรวจสอบและประเมินผลการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาเพื่อให้เกิดการใช้ที่คุ้มค่าและเหมาะสมกับกระบวนการเรียนรู้ของคนไทย

มาตรา 68 ให้มีการระดมทุนเพื่อจัดตั้งกองทุนพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาจากเงินอุดหนุนของรัฐค่าสัมปทานและผลกำไรที่ได้จากการดำเนินกิจการด้านสื่อสารมวลชนเทคโนโลยีสารสนเทศและโทรคมนาคมจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐภาคเอกชนและองค์กรประชาชน รวมทั้งให้มีการลดอัตราค่าบริการเป็นพิเศษในการใช้เทคโนโลยีดังกล่าวเพื่อพัฒนาคนและสังคมหลักเกณฑ์และวิธีการจัดสรรเงินกองทุนเพื่อการผลิตการวิจัยและการพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 69 รัฐต้องจัดให้มีหน่วยงานกลางทำหน้าที่พิจารณาเสนอแนะนโยบายแผนส่งเสริมและประสานการวิจัยการพัฒนาและการใช้รวมทั้งการประเมินคุณภาพและประสิทธิภาพของการผลิตและการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา (สำนักงานปฏิรูปการศึกษา. 2545 : 38-39)

การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการศึกษาของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ นั้นสามารถทำให้ได้รับความรู้ใหม่ต่าง ๆ เพิ่มเติมและเพิ่มพูนมากยิ่งขึ้น นอกเหนือจากนี้ และสามารถค้นคว้าความรู้ที่นิสิตสนใจ แหล่งความรู้ทางอินเทอร์เน็ตถือว่าเป็นแหล่งข้อมูลขนาดใหญ่ที่เชื่อมต่อกันทั่วโลกการใช้อินเทอร์เน็ตจึงเป็นสิ่งสำคัญในวงการการศึกษาเพื่อพัฒนาความรู้อย่างมีประสิทธิภาพรวดเร็วลดค่าใช้จ่ายต่าง ๆ รู้ทันถึงการเปลี่ยนแปลงของสังคมและประเทศและเรียนรู้ได้อย่างต่อเนื่องเป็นการศึกษาตลอดชีวิต

จากเหตุผลดังกล่าวและในฐานะผู้วิจัยศึกษาระดับปริญญาโทภาคพิเศษ วิชาเอกการศึกษา ผู้ใหญ่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จึงต้องการศึกษาการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการศึกษาของนิสิต ระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อจะนำข้อมูลไปใช้เป็น แนวทางพัฒนาในด้านการจัดกิจกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการศึกษาของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และเพื่อสอดคล้องกับความต้องการใช้คอมพิวเตอร์เพื่อการศึกษา ของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

การศึกษาการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการศึกษาของนิสิตระดับปริญญาตรีคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในครั้งนี้มีจุดมุ่งหมาย 2 ประการ คือ

1. เพื่อศึกษาการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการศึกษาของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ 3 ด้าน คือ ด้านการสืบค้นข้อมูลที่สนใจ ด้านการ แลกเปลี่ยนความรู้และสื่อสาร และด้านการเรียน
2. เพื่อเปรียบเทียบการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการศึกษาของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามตัวแปร เพศ ระดับการศึกษา กลุ่มวิชาเอก ที่ศึกษา ระยะเวลาการใช้อินเทอร์เน็ตต่อสัปดาห์ รายได้ของนิสิตต่อเดือน และสถานที่ใช้บริการ อินเทอร์เน็ตบ่อยที่สุด

ความสำคัญของการวิจัย

การศึกษาการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการศึกษาของนิสิตระดับปริญญาตรีคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีความสำคัญในการศึกษาค้นคว้าคือ

1. ทำให้ทราบถึงข้อมูลเกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการศึกษาของนิสิตระดับปริญญา ตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในด้านต่างๆ
2. ทำให้ทราบข้อมูลที่เป็นประโยชน์เพื่อใช้เป็นแนวทาง ในการเปิดให้บริการศูนย์ อินเทอร์เน็ตเพื่อการศึกษาของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ขอบเขตของการวิจัย

เพื่อให้การศึกษารั้งนี้ เป็นไปตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ ผู้วิจัยจึงได้กำหนดขอบเขตของการศึกษาค้นคว้าไว้ดังนี้

1. ประชากร ประชากรที่ใช้ในการศึกษาเป็นนิสิตระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ชั้นปีที่ 1-4 ที่ลงทะเบียนเรียนในภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2547 มีจำนวน 1,006 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษาในครั้ง นี้ ได้แก่ นิสิตระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ลงทะเบียนเรียนในภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2547 เลือกกลุ่มตัวอย่างแบบสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Reandom Sampling) โดยใช้ชั้นปีและวิชาเอกในการสุ่มตัวอย่าง ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างขนาด 278 คน โดยกำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางกำหนดกลุ่มตัวอย่างของเครซีและมอร์แกน (Krejcie and Morgan.197 : 608)

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่

1.1 เพศ

1.1.1 ชาย

1.1.2 หญิง

1.2 ระดับการศึกษา

1.2.1 ชั้นปีที่ 1

1.2.2 ชั้นปีที่ 2

1.2.3 ชั้นปีที่ 3

1.2.4 ชั้นปีที่ 4

1.3 กลุ่มวิชาเอกที่ศึกษา

1.3.1 กลุ่มวิชาทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

1.3.2 กลุ่มวิชาทางสังคมศาสตร์

1.3.3 กลุ่มวิชาทางมนุษยศาสตร์

1.4 ระยะเวลาการใช้อินเตอร์เน็ตต่อสัปดาห์

1.4.1 น้อยกว่า 15 ชั่วโมง

1.4.2 ระหว่าง 15-30 ชั่วโมง

1.4.3 มากกว่า 30 ชั่วโมง

1.5 รายได้ของนิสิตต่อเดือน

1.5.1 ต่ำกว่า 5,000บาท

1.5.2 ระหว่าง 5,000-8,000 บาท

1.6 สถานที่ให้บริการอินเทอร์เน็ตบ่อยที่สุด

1.6.1 ที่บ้านหรือที่พัก

1.6.2 ที่ศูนย์คอมพิวเตอร์ของมหาวิทยาลัย

1.6.3 ที่ศูนย์บริการอินเทอร์เน็ตเอกชน

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ วัตถุประสงค์การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการศึกษาของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ 3 ด้าน

2.1.ด้านการสืบค้นข้อมูลที่สนใจ

2.2.ด้านการแลกเปลี่ยนความรู้ และสื่อสาร

2.3.ด้านการเรียน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การใช้อินเทอร์เน็ต หมายถึง การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อเป็นประโยชน์และพัฒนาในด้านต่าง ๆ ได้แก่ ด้านการสืบค้นข้อมูลที่สนใจ ด้านการแลกเปลี่ยนความรู้และสื่อสาร และด้านการเรียน

2. การศึกษา หมายถึง การเรียนที่แต่ละคนแสวงหาความรู้ เพื่อพัฒนาศักยภาพ โดยมีและไม่มีระบบ มีและไม่มีแบบแผน มีและไม่มีกฎเกณฑ์ ด้านเวลา สถานที่ ในการศึกษา

3. นิสิต ระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ หมายถึง ผู้ที่ลงทะเบียนเรียน ในคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2547

4. การสืบค้นข้อมูลที่สนใจ หมายถึง การค้นหาข้อมูลความรู้ต่างๆจากแหล่งข้อมูลแหล่งความรู้ต่างๆจากเว็บไซต์ที่สนใจเพื่อการค้นหาข้อมูลอย่างมีประสิทธิภาพ

5. ด้านการแลกเปลี่ยนความรู้และสื่อสาร หมายถึง การนำข้อมูลต่างๆแลกเปลี่ยนโดยผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต เช่น ทางเว็บไซต์ ทางแชตรูม ทางอีเมล เป็นต้น

6. ด้านการเรียน หมายถึง การเข้าไปใช้ประโยชน์จากอินเทอร์เน็ตในด้านการเรียนในลักษณะการใช้บริการจากเว็บไซต์กับการเรียนการสอน

บทที่2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ ซึ่งได้นำเสนอแบ่งเป็น 7 หัวข้อดังต่อไปนี้

1. ทฤษฎีแรงจูงใจ
2. ทฤษฎีการเรียนรู้
3. การเรียนรู้ด้วยตนเอง
4. การเรียนรู้ผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์
5. อินเทอร์เน็ต
6. ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการศึกษา
7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. ทฤษฎีแรงจูงใจ

ความหมายและความสำคัญของแรงจูงใจ

จรรยา โกมลบุญ (2528 : 27) ได้ให้ความหมายแรงจูงใจ หมายถึง ภาวะที่อินทรีย์ถูกกระตุ้นและชี้แนะแนวทางให้อินทรีย์มีการตอบสนองไปสู่เป้าหมายหรือเป็นเครื่องล่อใจซึ่งความต้องการเฉพาะอย่างที่ทำให้ความพึงพอใจ

ดวงเดือน พันธุมนาวิน (2528 : 18) ได้ให้ความหมายแรงจูงใจ หมายถึง ปัจจัยต่างๆ ที่มีอิทธิพลเป็นแรงผลักดันให้บุคคลแสดงพฤติกรรม

โคทเลอร์ (Kolter. 2002: 195) ได้ให้ความหมายแรงจูงใจคือ ความต้องการ ความกดดันให้บุคคลได้ปฏิบัติ

ชิพแมนและคานุกซ์ (Schiffman and Kanuk.1997 : 83) ได้ให้ความหมายแรงจูงใจ หมายถึงพลังของสิ่งกระตุ้นที่อยู่ภายในตัวบุคคล ซึ่งผลักดันให้บุคคลได้ปฏิบัติ

ดังนั้นแรงจูงใจ หมายถึง สภาวะที่เป็นแรงกระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรมนั้นออกมาเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่แรงจูงใจนั้นต้องการ

พรรณทิพา รุจิพร (2523 : ออนไลน์) กล่าวว่า สาเหตุของการเกิดแรงจูงใจอาจมีได้หลายอย่าง เช่น

1. อารมณ์ เป็นแรงจูงใจที่สำคัญที่ทำให้เราแสดงพฤติกรรมต่างๆ ดังนี้
 - 1.1 อารมณ์ทำหน้าที่เป็นแรงจูงใจ กระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรมต่างๆ เช่น อารมณ์โกรธทำให้เกิดพฤติกรรมก้าวร้าว อารมณ์กลัวทำให้เกิดพฤติกรรมป้องกันตัว หรือทำให้หนีไปจากเหตุการณ์ เป็นต้น
 - 1.2 อารมณ์ทำหน้าที่เป็นเป้าหมายหรือจุดมุ่งหมายของพฤติกรรม เช่น คนเราอยากมีอารมณ์สนุกสนาน หรือลดความเครียด ก็ทำให้คนตั้งจุดมุ่งหมายว่าจะไปดูหนังตลก
 - 1.3 อารมณ์เป็นสิ่งที่เกิดสมทบกับพฤติกรรมที่มีแรงจูงใจอยู่แล้ว เช่น ความหิวอาหารเป็นแรงจูงใจให้แสดงพฤติกรรมหาอาหาร แต่ขณะที่นั่งอยู่ในร้านอาหาร บุคคลจะพอใจที่จะคิดถึงความอร่อยของอาหารไปด้วย
2. ความต้องการ มนุษย์มีความต้องการโดยธรรมชาติอยู่เสมอและไม่สิ้นสุด แต่สิ่งที่มนุษย์ต้องการ นั้นขึ้นอยู่กับว่าเขามีสิ่งนั้นอยู่หรือยัง ดังนั้นความต้องการใดได้รับการตอบสนองแล้ว การอื่นในลำดับที่สูงขึ้นไปเป็นลำดับต่อมาจะเข้ามาแทนที่ทันที กระบวนการนี้ไม่มีสิ้นสุด โดยจะเริ่มตั้งแต่เกิดจนตาย ความต้องการของคนเรามีมากมายแต่อาจแยกได้เป็น 2 ประเภทหลักได้ดังนี้
 - 2.1 ความต้องการทางสรีระ (Physiological Needs) เป็นความต้องการขั้นพื้นฐานในการดำรงชีวิตที่คนเราจะขาดเสียมิได้ เป็นความต้องการที่ไม่ได้เกิดจากการเรียนรู้ (Unlearned Needs) ความต้องการทางสรีระนี้จำเป็นต้องได้รับการตอบสนองเพื่อความอยู่รอดของชีวิต เช่น ความต้องการอาหาร น้ำ อากาศ อุณหภูมิที่เหมาะสม การพักผ่อนหลับนอน การขับถ่าย ความต้องการทางเพศ เป็นต้น ความต้องการทางสรีระเกิดจากภาวะร่างกายขาดความสมดุล (Disequilibrium) ผลักดันให้มีการแสดงพฤติกรรมต่างๆ เช่น การรับประทานอาหาร ดื่มน้ำ การหายใจ การพักผ่อนนอนหลับ การขับถ่าย การสวมเสื้อผ้าให้เหมาะสมกับอุณหภูมิ เป็นต้น ซึ่งพฤติกรรมดังกล่าวนี้มีจุดมุ่งหมาย เพื่อสนองความต้องการทางสรีระดังกล่าว สามารถทำให้ร่างกายพ้นจากสภาวะการขาด กลับเข้าสู่สภาวะความสมดุลตามปกติ และดำรงชีวิตอยู่ได้
 - 2.2 ความต้องการทางจิตวิทยา (Psychological Needs) เป็นความต้องการชั้นรอง (Secondary needs) เพราะถ้าไม่ได้รับการตอบสนองคนเราก็สามารถดำรงชีวิตอยู่ได้ เนื่องจากเป็นความต้องการที่เกิดจากการเรียนรู้ในสังคม (Learned or Acquired or Social Needs) โดยทั่วไปของมนุษย์ หลังจากที่มีความต้องการขั้นพื้นฐานได้รับการตอบสนองที่เพียงพอแล้ว ย่อมมีความต้องการทางจิตใจ กล่าวคือ ต้องการให้ชีวิตมีความเป็นอยู่ที่สะดวกสบาย ประสบความสำเร็จในหน้าที่การงาน มีเกียรติยศ ชื่อเสียง เป็นที่ยอมรับในสังคม มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน การมีครอบครัวที่อบอุ่น ความต้องการความสำเร็จและความสมหวังในชีวิต และไล่ขึ้นไปเรื่อยๆ จนไปถึงระดับความต้องการที่สูงสุด จึงกล่าวได้ว่า ถ้าบุคคลแต่ละคนมีความต้องการทางจิตใจที่ต่างกันจะทำให้คนเรามีแรงจูงใจที่ต่างกันด้วย

Maslow เป็นนักจิตวิทยาที่ศึกษาเกี่ยวกับแรงจูงใจความต้องการทางจิตวิทยา ได้กล่าวไว้ดังนี้

1. มาสโลว์ (Maslow, 1970 : 245- 253) ได้กล่าวถึงมนุษย์ว่า มนุษย์มีความต้องการติดตัวมาแต่กำเนิดและเป็นผู้ตระหนักในความรับผิดชอบและพยายามค้นหาศักยภาพเพื่อกระทำในสิ่งที่ตนปรารถนาให้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้ มาสโลว์ได้เสนอแนวคิดว่ามนุษย์เรามีระดับความต้องการอยู่ 5 ระดับ เรียงลำดับขั้นได้ดังนี้

ขั้นที่ 1 ความต้องการทางด้านร่างกาย (Physiological Needs) ความต้องการในขั้นนี้เป็นความต้องการขั้นพื้นฐาน (Basic Needs) ที่มีอำนาจมากที่สุดและเห็นได้ชัดที่สุดกว่าความต้องการทั้งหมด เป็นความต้องการที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต ได้แก่ ความต้องการด้านปัจจัย 4 ความต้องการทางเพศ ตลอดจนความต้องการที่จะถูกกระตุ้นอวัยวะรับสัมผัส แรงขับของร่างกายเหล่านี้จะเกี่ยวข้องโดยตรงกับความอยู่รอดของชีวิต หากความต้องการในขั้นนี้ได้รับการตอบสนองแล้วจะกระตุ้นให้เกิดความต้องการในขั้นที่สูงกว่า แต่ถ้าบุคคลประสบความล้มเหลวในการสนองความต้องการขั้นพื้นฐานนี้แล้วก็จะไม่ได้รับการกระตุ้นให้เกิดความต้องการในระดับที่สูงขึ้นต่อไป

ขั้นที่ 2 ความต้องการความปลอดภัยและสวัสดิภาพ (Safety Needs) ความต้องการในขั้นนี้สังเกตได้ง่ายในทารกและเด็กเล็ก เพราะวัยนี้เป็นวัยที่ต้องการการช่วยเหลือและต้องพึ่งพาอาศัยผู้อื่น ในวัยผู้ใหญ่ความต้องการขั้นนี้จะมีอิทธิพลต่อบุคคลโดยเฉพาะคนที่ทำงานในฐานะเป็นผู้คุ้มครองหรืองานที่เกี่ยวกับความปลอดภัย ความต้องการความปลอดภัยจะเกี่ยวข้องกับการเผชิญสิ่งต่างๆ เช่น สงคราม อาชญากรรม ภัยธรรมชาติ ความสับสนไม่เป็นระเบียบของสังคม เป็นต้น ในขั้นนี้ศาสนาและปรัชญาที่มนุษย์ยึดถือเป็นสิ่งที่ทำให้เกิดความรู้สึกมั่นคง เพราะทำให้บุคคลได้จัดระบบของตัวเองให้มีเหตุผลและวิถีทางที่ทำให้ตนเองรู้สึกปลอดภัย

ขั้นที่ 3 ความต้องการความรักและการเป็นสมาชิกของสังคม (Love and Belongingness Needs) ความต้องการขั้นนี้จะเกิดขึ้นเมื่อความต้องการด้านร่างกายและความปลอดภัยได้รับการตอบสนองแล้ว มนุษย์ต้องการความรักและการเป็นสมาชิกของสังคม โดยการสร้างความสัมพันธ์กับผู้อื่น เช่น ความสัมพันธ์กับสมาชิกในครอบครัวหรือกลุ่มสังคม และจะรู้สึกเจ็บปวดมากเมื่อถูกทอดทิ้งหรือไม่ได้รับการยอมรับจากสังคม หรือแม้แต่กรณีที่มีจำนวนเพื่อนหรือสมาชิกในบ้านลดน้อยลงไป ผู้ที่ไปอยู่ในสังคมใหม่จะเกิดความต้องการเป็นเจ้าของและจะแสวงหาการยอมรับจากสังคมใหม่อีกยิ่ง การขาดสิ่งนี้ทำให้มนุษย์เกิดความคับข้องใจและเกิดปัญหาปรับตัวไม่ได้ ส่งผลเป็นความผิดปกติในพฤติกรรมหรือความเจ็บป่วยทางจิตใจ

ขั้นที่ 4 ความต้องการได้รับการยกย่องนับถือ (Self Esteem Needs) เมื่อบุคคลได้รับการตอบสนองด้านความรักและการเป็นสมาชิกของสังคมแล้ว จะส่งผลให้เกิดความต้องการในขั้นนี้เกิดขึ้นความต้องการในขั้นนี้แบ่งได้เป็น 2 ลักษณะคือ

1. ความต้องการนับถือตนเอง (Self-Respect) คือความต้องการมีอำนาจ มีความเชื่อมั่น ในตัวเอง มีความสามารถและความสำเร็จ ไม่ต้องพึ่งพาอาศัยผู้อื่นและมีความอิสระ

2. ความต้องการได้รับการยกย่องนับถือจากผู้อื่น(Esteem from Other) คือ ความต้องการเกียรติยศชื่อเสียง ได้รับความสนใจ การยอมรับและยกย่อง มีสถานภาพทางสังคมและเป็นที่ชื่นชมยินดี ทำให้ตนเองรู้สึกมีคุณค่า

ขั้นที่ 5 ความต้องการที่จะเข้าใจตนเองอย่างแท้จริงและพัฒนาตนเองตามศักยภาพ (Self-Actualization Needs) หมายถึง ความปรารถนาในสิ่งท้าทายทุกสิ่งทุกอย่างซึ่งบุคคลจะได้รับโดยใช้ความสามารถและศักยภาพของตนอย่างเต็มที่และอย่างเหมาะสม หากความต้องการในขั้นต้นได้รับการตอบสนองมาโดยลำดับทำให้เกิดความพึงพอใจอย่างบริบูรณ์ ความต้องการเข้าใจตนเองอย่างแท้จริงในระดับนี้ก็จะเกิดขึ้น บุคคลที่ประสบความสำเร็จในขั้นสูงสุดนี้จะใช้พลังอย่างเต็มที่ในสิ่งที่ท้าทายความสามารถและศักยภาพของตน มีความกระตือรือร้นที่จะปรับปรุงตนเองเสมอ พลังแรงขับของเขาจะผลักดันให้เขาแสดงพฤติกรรมที่ตรงกับความสามารถของตนออกมา

จะเห็นได้ว่าระดับความต้องการทั้ง 5 ระดับของมนุษย์ตามแนวคิดของมาสโลว์นั้น พบว่ามนุษย์เราตามปกติจะมีระดับความต้องการหลายระดับ ความต้องการระดับที่ 1 เป็นความต้องการทางสรีระ ส่วนความต้องการระดับที่ 2 ถึง 5 เป็นความต้องการทางจิตวิทยา เมื่อความต้องการระดับต้นได้รับการสนองตอบก็จะเกิดความต้องการในระดับสูงเพิ่มขึ้นเรื่อยไปตามลำดับจนถึงระดับสูงสุด ความต้องการทั้ง 5 ประการนี้ จะเกิดขึ้นเป็นลำดับก่อนหลัง โดยไม่ข้ามขั้นหรือลำดับ ดังนั้น หากความต้องการขั้นพื้นฐานไม่ได้รับการตอบสนองอย่างเพียงพอ จะไม่สามารถเกิดความต้องการในระดับที่สูงกว่าขึ้นไปได้

2. ทฤษฎีความต้องการพื้นฐานจากมนุษย์ตามทฤษฎีของ เฮนรี เมอร์เรย์ (Henry Murrey) ประกอบด้วยความต้องการ 28 ชนิด ซึ่งรวมเป็นความต้องการ 6 กลุ่มใหญ่ๆ ดังนี้ (นิตยบุรุษทางมล. 2528 : ออนไลน์)

กลุ่มที่ 1 ความต้องการวัตถุสิ่งของต่าง ๆ

1. Acquisition ความต้องการเป็นเจ้าของหรือได้รับสิ่งต่าง ๆ
2. Conservation ความต้องการเก็บรวบรวม ซ่อมแซม ทนถนอม
3. Orderliness ความต้องการจัดระเบียบจัดของให้เข้าที่เป็นระเบียบ สะอาด สะอาด
4. Retention ความต้องการรักษาสภาพความเป็นเจ้าของสิ่งต่าง ๆ การเก็บกักตุน การประหยัด
5. Construction ความต้องการจัดระบบและสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ

กลุ่มที่ 2 ความต้องการแสดงความพยายาม ความสามารถ ความสำเร็จ ได้รับการยกย่อง

1. Supercrity ความต้องการเป็นคนเด่น ประสบความสำเร็จ เป็นที่รู้จักของคนทั่วไป

2. Achievement ความต้องการการเอาชนะอุปสรรค ต่อสู้กับความยากลำบาก
3. Recognition ความต้องการการยกย่องการกล่าวขวัญถึงและการเคารพนับถือจากผู้อื่น
4. Exhibition ความต้องการสร้างตนเองให้เป็นที่ประทับใจผู้อื่น
5. Inviolacy ความต้องการรักษาชื่อเสียง
6. Avoidance of Inferiority ความต้องการหลีกเลี่ยงปมด้อยและความล้มเหลว
7. Defensiveness ความต้องการป้องกันตนเองจากการตำหนิติเตียนและการวิพากษ์วิจารณ์จากผู้อื่น
8. Counteraction ความต้องการเอาชนะความล้มเหลว ด้วยการมุ่งมั่นพยายามใหม่

กลุ่มที่ 3 ความต้องการเกี่ยวกับอำนาจ

1. Dominance ความต้องการการมีอิทธิพลหรือควบคุมผู้อื่น
2. Deference ความต้องการยกย่องและยอมตามผู้มีอำนาจเหนือกว่า มีความยินดีรับใช้ผู้อื่น
3. Similance ความต้องการเลียนแบบทำตามผู้อื่น เห็นพ้องและมีความเชื่อคล้อยตามผู้อื่น
4. Autonomy ความต้องการต่อสู้เพื่อควมมีอิสระต่อต้านอิทธิพล
5. Contrariness ความต้องการให้ตนแตกต่างจากผู้อื่น มีลักษณะเฉพาะของตน

กลุ่มที่ 4 ความต้องการจะทำร้ายผู้อื่นหรือตนเอง

1. Aggression ความต้องการต่อสู้ใช้ความรุนแรง ทำร้ายผู้อื่น การดูถูกทำอันตรายมีเจตนาไม่ดี
2. Abasement ความต้องการยอมแพ้ ยอมรับการลงโทษ ยอมลดคุณค่าของตน
3. Avoidance of Blame ความต้องการหลีกเลี่ยงการถูกตำหนิและการลงโทษ

กลุ่มที่ 5 ความต้องการเกี่ยวกับความรักระหว่างบุคคล

1. Affiliation ความต้องการสัมพันธ์ภาพกับผู้อื่น
2. Rejection ความต้องการแยกตนเองออกจากผู้อื่น กีดกันไม่ให้ผู้อื่นเข้าใกล้ตน

3. Nurturance ความต้องการให้ความช่วยเหลือหรือปกป้องผู้อื่น
4. Succorance ความต้องการได้รับความช่วยเหลือ การปกป้องคุ้มครองหรือความเห็นใจ จากผู้อื่น

กลุ่มที่ 6 ความต้องการการเกี่ยวข้องกับสังคม

1. Play ความต้องการความสนุกสนาน พักผ่อนหย่อนใจ
2. Cognizance ความต้องการสำรวจตรวจตรา ถ้ามคำถามและการตอบสนองความอยากรู้ อยากรู้เห็น
3. Exposition ความต้องการสรุปประเด็น สาธิต อธิบายและบรรยายให้ผู้อื่นฟัง

จะเห็นได้ว่าแรงจูงใจเกิดจากความต้องการทางจิตวิทยาคนเรามีความต้องการทางจิตวิทยามากน้อยแตกต่างกัน และการเรียนรู้ของบุคคลในสังคมที่เขาเจริญเติบโตขึ้นมา การได้รับการอบรมสั่งสอนต่อการแสดงพฤติกรรม เพื่อความสำเร็จ ก่อนความสำเร็จแรงจูงใจถือว่าเป็นแรงขับให้บุคคลพยายามแสดงพฤติกรรมเพื่อที่จะประสบความสำเร็จที่ตนเองตั้งไว้บุคคลที่มีแรงจูงใจจะไม่ทำงานเพราะหวังรางวัลแต่ทำเพื่อจะประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้หรือได้ทำอะไรให้ดียิ่งขึ้นไปอีก เพื่อความสุขของตนเองมนุษย์เรามีแรงจูงใจเพื่อความต้องการความรักและการยอมรับจากผู้อื่นและแรงจูงใจ สามารถกำหนดแนวทางพฤติกรรมของตนเองตลอดจนการพัฒนาศักยภาพแห่งตนเอง จากแรงจูงใจภายใน พฤติกรรมต่าง ๆ ย่อมมีสาเหตุอันเกิดจากแรงจูงใจ แรงจูงใจที่เหมือนกันอาจแสดงออกเป็นพฤติกรรมรูปแบบต่าง ๆ กัน พฤติกรรมที่เหมือนกันหรืออย่างเดียวกันอาจเกิดจากแรงจูงใจที่แตกต่างกันไปในแต่ละบุคคล การจูงใจทำให้คนเราเกิดพลังขึ้นมา เพื่อที่จะกระทำกิจกรรมนั้นให้สำเร็จลุล่วงไปในสถานการณ์หนึ่ง เช่น การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อค้นหาความรู้พัฒนาศักยภาพโดยเกิดความพยายาม บุคคลที่ได้รับการจูงใจจะไม่เกิดความท้อถอยหรือล้มเลิกการกระทำนั้นๆ ลงไปโดยง่าย แรงจูงใจถูกนำมาใช้ เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียนโดยที่จะเป็นตัวสร้าง บรรยากาศการเรียน เทคนิควิธีมีความน่าสนใจ และปรับปรุงให้มีความทันสมัยอยู่เสมอสื่อการสอนเหมาะสม ดึงดูดความสนใจแรงจูงใจ จึงให้พฤติกรรมต่างๆ โดยเฉพาะการแสดงออกในการใช้อินเทอร์เน็ตนั้นเกิดจากแรงจูงใจ แรงจูงใจเกิดขึ้นแล้ว จะแสดงพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตออกมา

2. ทฤษฎีการเรียนรู้ (Learning)

2.1 ความหมายและความสำคัญของการเรียนรู้

สมบุรณ์ ศาลยาชีวิน (2526: 123) ได้ให้ความหมายของการเรียนรู้ว่า เป็นกระบวนการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมอันเกิดจากการฝึกหัด หรือประสบการณ์ของแต่ละบุคคล หรือเป็นการเปลี่ยนแปลงที่เกิดจากผู้เรียนปรับตัวเองเพื่อตอบสนองต่อสิ่งเร้าเพื่อบรรลุเป้าหมายและใน

กระบวนการเปลี่ยนแปลงนี้ครอบคลุมถึงระบบต่างๆของรายการ รวมทั้งด้านอารมณ์ ทักษะคิด การปรับตัวด้านสังคม

เชียรศรี วิวิธสิริ (2527 : 19) การเรียนรู้หมายถึง การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่ค่อนข้างถาวร อันเป็นผลมาจากประสบการณ์ การฝึกหัด การปฏิบัติการ การกระทำจริง จะด้วยวิธีการตั้งใจหรือไม่ตั้งใจก็ตาม

สุวัฒน์ วัฒนวงศ์ (2538 : 23) ได้ให้ความหมายว่า การเรียนรู้หมายถึงการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมอันเนื่องมาจากการได้รับสิ่งเร้า และการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมดังกล่าวควรมีลักษณะที่ถาวรพอสมควร ซึ่งก็คือ การได้รับประสบการณ์นั่นเอง

จากที่กล่าวมา การเรียนรู้หมายถึง การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ซึ่งเป็นผลมาจากประสบการณ์ต่างๆ ทั้งในประสบการณ์เชิงบวกและเชิงลบ ได้เสมอ ก่อให้เกิดการปรับตัวในชีวิตประจำวัน

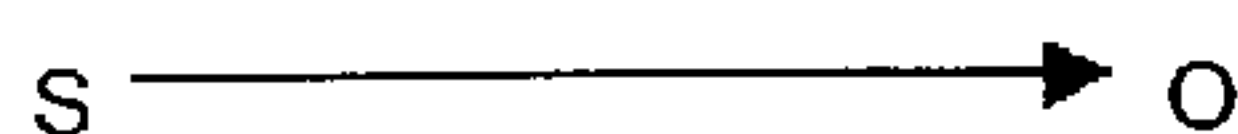
2.2 องค์ประกอบที่สำคัญของการเรียนรู้

เชียรศรี วิวิธสิริ (2527 : 25) ได้กล่าวเกี่ยวกับองค์ประกอบสำคัญของการเรียนรู้ที่น่าสนใจด้านจิตวิทยา ดังนี้

1. ความพร้อม (Readiness)
2. ความต้องการ (Need)
3. แรงจูงใจ (Motivation)
4. การจำและการลืม (Remembering — Forgetting)
5. ทักษะคิด (Attitude)
6. อารมณ์และการปรับตัว (Emotion & Adjustment)

2.3 ทฤษฎีการเรียนรู้ Constructivism

รูปแบบการเรียนรู้ตามแนวคิดของเพียเจต์ (Jean Piaget) เป็นการเรียนรู้แบบเดิมที่เราใช้กันมานาน คือ การจัดการเรียนรู้ที่ครูเป็นผู้ให้ข้อมูลและนักเรียนเป็นผู้รับข้อมูล ครูยิ่งให้ข้อมูลมากเท่าไร นักเรียนก็ยิ่งรับข้อมูลได้มากเท่านั้น ซึ่งเสนอในรูปสมการลูกศรทางเดียวได้ดังนี้

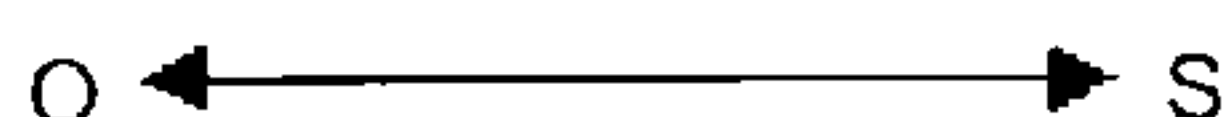
S (Stimulant) คือ แรงกระตุ้น อาจเป็นครู ผู้สอน หรือสิ่งแวดล้อมที่จะไปกระตุ้นนักเรียน หรือผู้เรียน

O (Organism) คือ ผู้ที่ถูกกระตุ้น คือ นักเรียน หรือผู้เรียน

จากสมการข้างต้น ผู้เรียนจะเป็นผู้ที่อยู่นิ่งๆ (Passive) หรือเป็นผู้ที่ถูกกระทำ ซึ่งผู้เรียนจะต้องพึ่งพาสิ่งที่มากระตุ้นก็คือครู ผู้เรียนจะเรียนรู้ได้จากการที่ครูเป็นผู้ให้ความรู้และผู้เรียนเป็นผู้รับความรู้อย่างเดียว หรือพูดอีกอย่างหนึ่งก็คือ ผู้เรียนเปรียบเสมือนกล่องเก็บของว่างๆ และครูจะเป็นผู้นำข้อมูลความรู้ต่างๆ มาใส่ให้ นี่คือการเรียนรู้แบบเดิม

สำหรับการเรียนรู้ตามทฤษฎี Constructivism หรือการสร้างองค์ความรู้ด้วยตัวเอง มองว่าการเรียนรู้แบบเดิมไม่ใช่วิธีการเรียนรู้ที่ถูกต้อง เพราะไม่ใช่วิธีการสอนให้เด็กเรียนรู้ เด็กไม่ได้เรียนรู้เอง ไม่ได้คิดเอง เราพบว่าการพัฒนาศักยภาพสมองไม่ใช่วิธีการให้เด็กเป็นผู้รับอย่างเดียวเท่านั้น แต่ต้องให้เด็กและครูเกิดการเรียนรู้จากการมีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกันทั้ง 2 ฝ่าย โดยที่ต่างฝ่ายต่างเรียนรู้ซึ่งกันและกัน

ทฤษฎี Constructivism หรือทฤษฎีการเรียนรู้แบบใหม่ คือ การสอนให้เด็กเรียนรู้เอง คิดเอง เด็กและครูจะเกิดการเรียนรู้จากการมีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกันทั้ง 2 ฝ่าย โดยที่ต่างฝ่ายต่างเรียนรู้ซึ่งกันและกัน ตามทฤษฎีการเรียนรู้ Constructivism ผู้เรียนจะมีความสัมพันธ์กับผู้สอนดีกว่าการเรียนรู้รูปแบบเดิม เพราะมีการแลกเปลี่ยนกันระหว่างผู้เรียนและผู้ทำหน้าที่สอน ซึ่งจะเสนอในรูปสมการลูกศรสองทางดังนี้

จากสมการ O คือ ตัวนักเรียนหรือผู้เรียนที่เป็นตัวหลักที่มีสิ่งกระทำต่อตัว S คือ ครูหรือผู้สอนด้วย โดยมีลักษณะเป็นลูกศรสองทาง กล่าวคือ การเรียนรู้จะเกิดขึ้นเมื่อมีกิจกรรมเกิดขึ้นตลอดเวลา ไม่ใช่อยู่นิ่งๆ เหมือนกับในสมการแรกที่เป็นการเรียนรู้แบบเดิม หรือพูดง่าย ๆ คือ ครูหรือผู้สอนและสิ่งแวดล้อมไม่ใช่สิ่งที่กระตุ้นหรือสิ่งที่กระทำต่อผู้เรียนเพียงอย่างเดียว แต่ผู้เรียนก็มี การกระทำต่อครูหรือผู้สอนด้วย นั่นคือผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับครู มีการสัมพันธ์อย่างไม่อยู่นิ่งทั้งสองฝ่ายเพื่อที่จะให้เกิดการเรียนรู้ (มปผ. 2547 : ออนไลน์).

ทฤษฎี Constructivism ได้กล่าวถึงแนวคิดเรื่องความรู้จากกระบวนการเรียนรู้ ไว้ดังนี้

1. ความรู้ประกอบด้วยข้อมูลที่เราเคยมีอยู่เดิม และเมื่อเราเรียนรู้ต่อไปความรู้เดิมก็จะถูกปรับเปลี่ยนไป การปรับเปลี่ยนความรู้ต่างๆ ถือว่าเป็นการรับความรู้เข้ามาและเกิดการปรับเปลี่ยนความรู้ขึ้น การคิดที่ลึกซึ้งกว่าการท่องจำธรรมดา เพียงแต่จะต้องเข้าใจเกี่ยวกับความรู้ใหม่ๆ ที่ได้มา และสามารถที่จะสร้างความหมายใหม่ของความรู้ที่ได้รับมานั่นเอง

2. บางครั้งเราคิดว่าถ้าเรามีหลักสูตรที่ดีพอและเต็มไปด้วยข้อมูลที่สามารให้กับนักเรียนได้มากที่สุดเท่าที่เราจะให้ได้แล้ว ผู้เรียนก็จะสามารถเรียนรู้ได้เองและเติบโตไปเป็นผู้ที่มีการศึกษา แต่ทฤษฎี Constructivism กล่าวว่าหลักสูตรอย่างนั้นไม่ได้ผล นอกจากว่าผู้เรียนได้เรียนแล้วสามารถคิดเองและสร้างมโนภาพความคิดด้วยตนเอง ทั้งนี้ เพราะการให้แต่ข้อมูลกับผู้เรียน ไม่ได้ทำให้การเรียนรู้เกิดขึ้นได้ เพราะการเรียนรู้จะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อสมองของคนเรามีกระบวนการสร้าง

ความสัมพันธ์กับสิ่งกระตุ้นแล้วนำมาทำความเข้าใจว่าเป็นอย่างไร รวมทั้งจะต้องนำมาสร้างความรู้ ความรู้สึก และมโนภาพของตัวเองด้วย

3. ตัวกระตุ้นที่มีความสำคัญมากต่อการเกิดการเรียนรู้ตามทฤษฎี Constructivism คือ ความรู้เกิดจากความงุนงงสับสนทางเชาวน์ปัญญา วิธีการที่เราสามารถทำให้ผู้เรียนอยากจะเรียนรู้ คือมีตัวกระตุ้นที่ทำให้ผู้เรียนเกิดข้อสงสัยอยากรู้ และผู้เรียนต้องมีเป้าหมายและจุดประสงค์ที่อยากจะเรียนรู้ในเรื่องนั้นๆ ทั้งนี้เพราะว่าเวลาคนเราเกิดความสงสัยเกี่ยวกับอะไร ก็มักจะเกิดข้อคำถามที่ไม่สามารถตอบได้ขึ้นมา ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะเป็นตัวกระตุ้น เป็นเป้าหมายที่จะทำให้ต้องเรียนรู้ เพื่อที่จะตอบคำถามนั้นให้ได้

3. การเรียนรู้ด้วยตนเอง (Self-Directed Learning)

3.1 ความหมายเกี่ยวกับการเรียนรู้ด้วยตนเอง

โนลส์(Knowles.1975 : 18) ได้กล่าวไว้ว่าการเรียนรู้ด้วยตนเอง(Self-Directed Learning) เป็นกระบวนการซึ่งผู้เรียนแต่ละคนมีความคิดริเริ่มด้วยตนเองโดยอาศัยความช่วยเหลือจากผู้อื่น หรือไม่ต้องการก็ได้ ผู้เรียนจะทำการวิเคราะห์ความต้องการที่จะเรียนของตน และกำหนดเป้าหมายในการเรียนรู้แยกแยะแหล่งข้อมูลในการเรียนรู้และคัดเลือกวิธีการอย่างเหมาะสมและประเมินผลด้วยตนเอง การเรียนรู้ด้วยตนเองนั้นเกิดจากการสมัครใจของผู้เรียนโดยตรง

เมอร์เรียมและคาเฟเรลล่า (Merriam & Caffarella . 1991: 41)ได้กล่าวว่า การเรียนรู้ด้วยตนเอง เป็นรูปแบบการเรียนรู้รูปแบบหนึ่งที่ผู้เรียนมีความรับผิดชอบต่อการวางแผน การปฏิบัติ ให้บรรลุผลสำเร็จ และการประเมินผล การเรียนรู้ด้วยตนเอง

พิชคุริค (Piskurich.1994 : 32) ได้กล่าวว่า การเรียนรู้ด้วยตนเองโดยพื้นฐานแล้วเป็นการออกแบบการฝึกผู้เข้าฝึกอบรมสามารถกระทำสิ่งที่เขาต้องการและประเมินเนื้อหาในการเรียนรู้ปราศจากผู้สอน

รีเลทและโลฮอน (Rylatt & Lohon . 1995 : 70) ได้กล่าวว่า การเรียนรู้ด้วยตนเองเป็นกระบวนการเรียนรู้ที่ผู้เรียนสามารถตัดสินใจสิ่งที่จะเรียนรู้ด้วยตนเอง

สมคิด อิศระวัฒน์ (2541 : 6) ได้กล่าวว่า การเรียนรู้ด้วยตนเองหมายถึงกระบวนการซึ่งผู้เรียนแต่ละคนมีความคิดริเริ่มด้วยตนเองผู้เรียนจะทำการวิเคราะห์ความต้องการที่จะเรียนรู้ของตน กำหนดเป้าหมายแยกแยะแหล่งข้อมูลการเรียน และเลือกวิธีการเรียนรู้ที่เหมาะสมและประเมินผล การเรียนรู้นั้นๆ

จากที่กล่าวมาการเรียนรู้ด้วยตนเอง (Self-Directed Learning)หมายถึง การเรียนที่เกิดจากความอยากรู้ อยากรู้เห็น ผู้เรียนจะมีการวางแผนด้วยตนเอง การเรียนรู้จากกลุ่มเป็นการเรียนรู้แบบตามอัธยาศัยและสามารถเรียนรู้ได้โดยความบังเอิญ อาจเป็นผลพลอยได้จากเหตุการณ์อย่างใดอย่างหนึ่งที่ผู้เรียนมิได้เจตนา

การเรียนรู้ด้วยตนเอง (Self-Directed Learning) ถือว่าเป็นการพัฒนาให้ผู้เรียนมีการเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง เพราะปัจจุบันเป็นยุคโลกไร้พรมแดนความสามารถที่สำคัญที่สุดกลายเป็นความสามารถในการเรียนรู้ กรอบแนวคิดทางการศึกษาเดิมเปลี่ยนแปลงไป (Paradigm Shift) จากโครงสร้างการศึกษาเดิมที่ยึดติดกับเวลา สถานที่ ใช้กรอบของห้องเรียน และโรงเรียนเป็นหลัก แหล่งข้อมูลหลักคือตำรา คัดหวังในเนื้อหาความรู้ที่แน่นอน ผู้เรียนเป็นผู้รับ ครูเล่นบทบาทบนเวที ครูคาดหวังว่าให้ผู้เรียนทุกคนได้รับเนื้อหาเหมือนกันหมดในความเร็วเท่ากัน โรงเรียนเป็นโรงงานผลิต และวัดผลด้วยการสอบครั้งสุดท้าย โดยได้เปลี่ยนมาใช้กรอบแนวคิดใหม่ที่ส่งเสริมการเรียนรู้ที่ไม่จำกัดเวลาและสถานที่ แหล่งข้อมูลที่ไม่จำกัด ครูเป็นผู้อำนวยความสะดวก และผู้เรียนเป็นผู้ค้นหา แสวงหา และสร้างความรู้ด้วยตนเอง ที่เรียกว่า การเรียนรู้ด้วยตนเอง (Self-Directed Learning) เป็นการเรียนรู้ที่ผู้เรียนต้องมีความรับผิดชอบในการวางแผน การปฏิบัติและการประเมินผลความก้าวหน้าในการเรียนของตนเอง ผู้เรียนจะต้องมีลักษณะนี้อยู่ในสถานการณ์การเรียนรู้ และสามารถถ่ายโอนการเรียนรู้และทักษะที่เกิดจากการเรียนจากสถานการณ์หนึ่งไปยังอีกสถานการณ์หนึ่งได้ (Hiemstra, 1994) และเป็นกระบวนการที่ผู้เรียนวิเคราะห์ความต้องการในการเรียนรู้ของตนเอง ตั้งเป้าหมายในการเรียน แสวงหาผู้สนับสนุน แหล่งความรู้ สื่อที่ใช้ในการเรียนรู้ และการประเมินผลการเรียนรู้ด้วยตนเอง ทั้งนี้ผู้เรียนอาจได้รับหรือไม่ได้รับความช่วยเหลือจากผู้อื่น ในการกำหนดพฤติกรรมตามกระบวนการก็ได้ ส่วนการเรียนรู้ด้วยตนเอง (Self-Directed Learning) มีแนวคิดพื้นฐานมาจากทฤษฎีกลุ่มมนุษยนิยม (Humanism) ซึ่งมีความเชื่อเรื่องความเป็นอิสระ และความเป็นตัวของตัวเองของมนุษย์ ดังที่มีผู้กล่าวไว้ว่ามนุษย์ทุกคนเกิดมาพร้อมกับความดี มีความเป็นอิสระ เป็นตัวของตัวเอง สามารถหาทางเลือกของตนเอง มีศักยภาพและพัฒนา ศักยภาพของตนเองอย่างไม่มีขีดจำกัด มีความรับผิดชอบต่อตนเองและต่อผู้อื่น (Hiemstra, 1994 อ้างอิงจาก Elias and Merriam, 1980) ซึ่งเป็นแนวคิดที่สอดคล้องกับนักจิตวิทยามานุษยนิยม (Humanistic Psychology) ที่ให้ความสำคัญในฐานะที่ผู้เรียนเป็นปัจเจกบุคคล และมีแนวคิดว่ามีมนุษย์ทุกคนมีศักยภาพ และมีความโน้มเอียงที่จะใส่ใจ ใฝ่รู้ ขวนขวายเรียนรู้ด้วยตนเองมนุษย์สามารถรับผิดชอบพฤติกรรมของตนเองและถือว่าตนเองเป็นคนที่มีความ (สรวงศ์ โค้วตระกูล, 2537 อ้างอิงจาก Roger, 1969, Comb, 1982, Maslow, 1987) การเรียนรู้ที่เกิดขึ้นมิได้เกิดจากการฟังคำบรรยายหรือทำตามที่ครูผู้สอนบอกเสมอไป แต่อาจเกิดจากสถานการณ์ต่างๆ (สมคิด อิศระวัฒน์, 2532 อ้างอิงจาก Burman, 1970; Smith, 1982) การเรียนรู้ด้วยตนเอง เป็นการเรียนที่เกิดจากความอยากรู้ อยากเห็น ผู้เรียนจะมีการวางแผนด้วยตนเอง การเรียนรู้จากกลุ่มเป็นการเรียนรู้แบบไม่เป็นทางการ คือช่วยเหลือซึ่งกันและกัน (Collaborative Learning) การเรียนรู้โดยบังเอิญ (Random or Incidental Learning) อาจเป็นผลพลอยได้จากเหตุการณ์อย่างใดอย่างหนึ่งที่ผู้เรียนมิได้เจตนา (วิภาดา วัฒนนามกุล, 2547 : ออนไลน์)

จะเห็นได้ว่าการเรียนรู้ด้วยตนเอง เป็นวิธีการเรียนรู้วิธีหนึ่งที่นักการศึกษาให้ความสำคัญ และเป็นสิ่งที่ควรส่งเสริมให้มีขึ้นในตัวผู้เรียนเป็นการเรียนที่เกิดจากความอยากรู้ อยากเห็น ผู้เรียนจะมีการวางแผนด้วยตนเองและการเรียนรู้สามารถเกิดจากกลุ่มเป็นการเรียนรู้แบบไม่เป็นทางการ

คือช่วยเหลือซึ่งกันและกัน (Collaborative Learning) การเรียนรู้โดยบังเอิญ (Random or Incidental Learning) อาจเป็นผลพลอยได้จากเหตุการณ์อย่างใดอย่างหนึ่งที่ผู้เรียนไม่ได้เจตนาก็ได้ เพราะเมื่อใดก็ตามที่ผู้เรียนมีใจรักที่จะศึกษาค้นคว้าตามความต้องการ ก็จะเกิดการศึกษาต่อเนื่อง โดยไม่ต้องบอก และมีแรงกระตุ้นให้เกิดความอยากรู้อยากเห็นไม่สิ้นสุด ซึ่งจะนำไปสู่การเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิต (Lifelong Learner) หรือบุคคลแห่งการเรียนรู้ที่ยั่งยืน (Learning Person) อันเป็นเป้าหมายสูงสุดของการศึกษา

3.2 ประวัติความเป็นมาของการเรียนรู้ด้วยตนเอง (Self-Directed Learning)

การเรียนรู้ด้วยตนเอง (Self-Directed Learning) มีมานานแล้ว ตัวอย่างสนับสนุนคำกล่าวนี้ก็คือ Self - Study มีบทบาทสำคัญมากในสมัยกรีกโบราณ จนมาถึงสมัยของ Alexander the Great, Caesar, Erasmus, and Descartes อีกตัวอย่างคือ ในอาณานิคมของอเมริกาซึ่งยังไม่มีโรงเรียนคนหลายคนในสมัยนั้นก็เรียนรู้ด้วยตนเองความพยายามที่จะทำความเข้าใจเกี่ยวกับ Self-Directed Learning มีมาตั้งแต่ 150 ปีที่แล้ว ในอเมริกา Craik (1840) ได้เขียนถึงคนหลายคน ที่มีการเรียนรู้ด้วยตนเอง และในเวลาเดียวกันนั้นเองในอังกฤษ Smiles ก็ได้พิมพ์หนังสือชื่อ Self-Help ซึ่งกล่าวถึงคุณค่าของการพัฒนาตนเองของบุคคล อย่างไรก็ตาม Self -Directed Learning เพิ่งจะกลายเป็นสาขาวิจัยที่สำคัญก็เมื่อ 3-4 ทศวรรษที่ผ่านมาเอง Houle ได้ทำการสัมภาษณ์ผู้เรียน 22 คน และแบ่งเป็นกลุ่มได้ 3 กลุ่มตามเหตุผลของการมาเรียน ดังนี้ Goal-Oriented people คือผู้มาเรียนที่หวังจะประสบความสำเร็จในจุดมุ่งหมายของตน Activity-Oriented People คือผู้มาเรียนเพื่อที่จะได้มาสังคมกับเพื่อน Learning-Oriented People คือพวกที่มีแนวคิดว่าการเรียนมีความหมายในตัวเองอยู่แล้ว (เรียนเพื่อที่จะเรียน) และคนกลุ่มนี้มีลักษณะของ SDL ตามที่รายงานการวิจัยดังกล่าวได้กล่าวเอาไว้ (แหล่งเดิม : ออนไลน์)

3.3 วิธีการเรียนรู้ และการประเมินผลด้วยตนเอง

วิธีการเรียนรู้ และการประเมินผลด้วยตนเอง โดยลักษณะของ Self Directed Learning จะ มีอยู่ 2 ประการ คือ

1. ลักษณะทางบุคลิกภาพของผู้เรียน ที่มีค่านิยม เจตคติ และความสามารถที่จะรับผิดชอบควบคุมจัดการตนเองได้
2. ลักษณะสภาพการจัดการเรียนการสอน ที่มีศูนย์กลางอยู่ที่ตัวผู้เรียน มีความพร้อมด้านแหล่งข้อมูลสำหรับการศึกษาค้นคว้า ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจกระบวนการคิด การวางแผนการเรียน การลงมือปฏิบัติดำเนินไปตามแผน และการประเมินผลการเรียน และการจะกล่าวได้ว่าผู้เรียนเป็นผู้ที่มีทักษะของการเรียนรู้ด้วยตนเองแล้วนั้น ผู้เรียนจะต้องมีทักษะดังต่อไปนี้

2.1 ทักษะการรับข้อมูลข่าวสาร (Information Access)

2.2 ทักษะในการวิจัย (Research Processes)

2.3 ทักษะในการนำเทคโนโลยีมาใช้ (Technology Access)

2.4 ทักษะการทำงานเป็นกลุ่ม (Collaborative / Group Work / Workforce Methods and Technologies)

2.5 ทักษะการสร้างความรู้ด้วยตนเอง (Knowledge building)

2.6 มีภาวะผู้นำ (Leadership)

2.7 มีการประเมินผลการเรียนรู้ของตนเอง (Learning Self-Assessment)

(แหล่งเดิม : ออนไลน์)

3.4 การเรียนรู้ด้วยตนเอง (Self-Directed Learning) มีกระบวนการ ดังต่อไปนี้คือ

1. การประเมินความต้องการของตนเอง (Assessing Needs)

2. การกำหนดจุดมุ่งหมาย (Setting Goals)

3. การกำหนดสิ่งที่ต้องการเรียนรู้ (Specifying Learning Content) โดยกำหนดระดับความยากง่าย ชนิดของสิ่งที่ต้องการเรียน พิจารณาเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายที่ต้องใช้ในการเรียน ความต้องการความช่วยเหลือ แหล่งทรัพยากร ประสบการณ์ ที่จำเป็นในการเรียน

4. การจัดการในการเรียน โดยกำหนดปริมาณเวลาที่ต้องการให้อาจารย์สอน ปริมาณเวลาที่ต้องการให้มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์กับผู้เรียน ปริมาณเวลาที่ต้องการให้มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน ปริมาณเวลาที่ต้องการให้กับกิจกรรม

5. การเรียนรู้ด้วยตนเองของแต่ละคน โดยกำหนดกิจกรรมการเรียนตามประสบการณ์ที่ผ่านมา พร้อมทั้งกำหนดว่ากิจกรรมควรสิ้นสุดเมื่อใด

6. การเลือกวิธีการเรียน และสื่อการเรียนการสอน อุปกรณ์การสอน เทคนิคการสอน ทรัพยากรการเรียนรู้ที่ต้องใช้ การกำหนดวิธีการควบคุมสิ่งแวดล้อมในการเรียนรู้ ทั้งสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ และทางด้านอารมณ์

7. การกำหนดวิธีการตรวจสอบตนเอง โดยกำหนดวิธีการรายงาน/บันทึกการสะท้อนตนเอง จะใช้ Reflective Practitioner Techniques แบบไหน การให้โอกาสได้ฝึกตัดสินใจ การแก้ปัญหา และการกำหนดนโยบายการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนสามารถ Clarify Ideas ให้ชัดเจนขึ้น

8. การกำหนดขอบเขตบทบาทของผู้ช่วยเหลือ

9. การกำหนดวิธีการประเมินผลการเรียน โดยเลือกประเภทของการทดสอบ ลักษณะของการ Feedback ที่จะใช้ วิธีการประเมินความถูกต้องของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และการติดตามประเมินผล (แหล่งเดิม : ออนไลน์)

3.5 รูปแบบการเรียนรู้ด้วยตนเอง

สุรกุล เจนอบรม (2532) ได้เสนอรูปแบบการเรียนรู้ด้วยตนเองดังนี้

1. การทำสมุดบันทึกส่วนตัว เพื่อใช้บันทึกข้อมูล ความคิดเรื่องราวต่างๆ ที่เราได้เรียนรู้หรือเกิดขึ้นในสมองของเรา สมุดนี้ จะช่วยเก็บสะสมความคิดที่ละน้อยเข้าไว้ด้วยกันเพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาเพิ่มเติมให้กว้างไกลออกไป
2. การกำหนดโครงการเรียนรู้รายบุคคล ที่มีการวางแผนไว้ล่วงหน้าว่าจะเรียนรู้อย่างไร โดยพิจารณาว่าความรู้ที่เราจะแสวงหานั้นช่วยให้เราถึงจุดประสงค์ที่ตั้งไว้หรือไม่ ทำให้เกิดความพึงพอใจ ความสนุกสนานที่จะเรียนหรือไม่ ประหยัดเงินและเวลามากน้อยเพียงใด
3. การทำสัญญาการเรียน เป็นข้อตกลงระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน โดยอยู่บนพื้นฐานความต้องการของผู้เรียนที่สอดคล้องกับเป้าหมายและหลักการของสถาบันการศึกษา โดยกำหนดกิจกรรมการเรียนที่เหมาะสม
4. การสร้างห้องสมุดของตนเอง หมายถึงการรวบรวมรายชื่อ ข้อมูล แหล่งความรู้ต่างๆ ที่คิดว่าจะเป็นประโยชน์ตรงกับความสนใจเพื่อใช้ในการศึกษาค้นคว้าต่อไป
5. การหาแหล่งความรู้ในชุมชน เช่นผู้รู้ ผู้ชำนาญในอาชีพต่างๆ ห้องสมุด สมาคม สถานที่ราชการ ฯลฯ ซึ่งแหล่งความรู้เหล่านี้จะเป็นแหล่งสำคัญในการค้นคว้า
6. การหาเพื่อนร่วมเรียน เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้กัน
7. การเรียนรู้จากการฝึกและปฏิบัติ ซึ่งจะก่อให้เกิดความรู้และประสบการณ์ที่เป็นประโยชน์ (แหล่งเดิม : ออนไลน์)

3.6 ลักษณะของผู้ที่มีการเรียนรู้ด้วยตนเอง

การที่บุคคลมีพฤติกรรมการเรียน "เรียนรู้ด้วยตนเอง" แล้วนำไปสู่การเป็นบุคคลที่ใฝ่รู้ตลอดชีวิต (สมคิด อิศระวัฒน์ , 2531:76) กล่าวว่า ผู้เรียนรู้ด้วยตนเองควรมีลักษณะต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. มีความสมัครใจที่จะเรียนรู้ด้วยตนเอง (Voluntarily to Learn) มิได้เกิดจากการบังคับ แต่มีเจตนาที่จะเรียนด้วยความอยากรู้
2. ใช้ตนเองเป็นแหล่งข้อมูลของตนเอง (Self Resourceful) นั่นคือผู้เรียนสามารถบอกได้ว่าสิ่งที่ตนจะเรียนคืออะไร รู้ว่าทักษะและข้อมูลที่ต้องการหรือจำเป็นต้องใช้มีอะไรบ้าง สามารถกำหนดเป้าหมาย วิธีการรวบรวมข้อมูลที่ต้องการ และวิธีการประเมินผลการเรียนรู้ ผู้เรียนต้องเป็นผู้จัดการการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ด้วยตนเอง (Manage of Change) ผู้เรียนมีความตระหนักในความสามารถ สามารถตัดสินใจได้ มีการรับผิดชอบต่อหน้าที่และบทบาทในการเป็นผู้เรียนรู้ที่ดี
2. ผู้เรียนต้องรู้ "วิธีการที่จะเรียน" (Know How to Learn) นั่นคือ ผู้เรียนควรทราบขั้นตอนการเรียนรู้ของตนเอง รู้ว่าจะไปสู่จุดที่ทำให้เกิดการเรียนรู้ได้อย่างไร

3.7 แบบวัดความพร้อมการเรียนรู้ด้วยตนเอง

กุกลิเอลมีโน (Lucy Madsen Guglielmino :1997) ได้ทำการวิจัยเรื่อง Development of the Self-Directed Learning Readiness Scale โดยศึกษาความพร้อมของการเรียนรู้ด้วยตนเองที่เรียกว่า SDLRS เป็นแบบวัดที่มีความเชื่อถือและมีความสมเหตุสมผล ผลงานจากงานวิจัยนี้ชี้ชัดว่าการที่บุคคลจะมีความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเองได้นั้น จะต้องมึลักษณะความพร้อมของการเรียนรู้ด้วยตนเอง 8 ประการ คือ

1. มีการเปิดโอกาสในการเรียนรู้
2. มีอัตมโนทัศน์ในด้านการเป็นผู้เรียนที่มีประสิทธิภาพ
3. มีการเรียนรู้แบบริเริ่มและอิสระ
4. มีความรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของตน
5. มีความรักในการเรียน
6. มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์
7. มองอนาคตในแง่ดี
8. สามารถใช้ทักษะทางการศึกษาหาความรู้ และทักษะการแก้ปัญหา (ชัยฤทธิ์

โพธิสุวรรณ .2544 :61 —64)

จะเห็นได้ว่าสิ่งที่เป็นตัวกำหนดศักยภาพของการเรียนแบบ Self-Directed Learningที่มีต่อการใช้อินเตอร์เน็ตเพื่อการศึกษาตามอัธยาศัยก็คือความสามารถและความตั้งใจของบุคคล นั่นคือผู้เรียนมีทางเลือกเกี่ยวกับทิศทางที่ต้องการไป แต่สิ่งที่จะต้องมีความควบคู่กันไปด้วยคือ ความรับผิดชอบและการยอมรับต่อสิ่งที่ตามมา จากความคิดและการกระทำของตนเอง ผู้เรียนแบบ Self-Directed จะประสบความสำเร็จได้มักจะมีลักษณะที่มี Self-Concept ทางบวก พร้อมที่จะเรียนแบบ Self-Direction มีประสบการณ์ และมี Styles การเรียนเป็นของตนเอง โดยการเรียนแบบนี้จะเน้นที่ลักษณะของผู้เรียน (ปัจจัยภายใน) ที่จะช่วยสร้างให้ผู้เรียนยอมรับความรับผิดชอบต่อความคิดและกระทำของตน และจะให้ความสำคัญกับปัจจัยภายนอกที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถรับผิดชอบต่อการเรียนได้ ปัจจัยทั้งภายในและภายนอกนี้ จะสามารถเห็นได้จากความต่อเนื่องในการเรียนรู้และสถานการณ์การเรียนที่เหมาะสมขณะที่ลักษณะบุคลิกของบุคคล การสอน กระบวนการเรียนรู้ เป็นจุดเริ่มต้นของการทำความเข้าใจนั้น การเรียนแบบ Self-Directed บริบททางสังคมจะเป็นตัวกำหนดกิจกรรมการเรียน หรือผลที่จะได้ เพื่อจะเข้าใจกิจกรรมการเรียนแบบ Self-Directed อย่างแท้จริงทั้งนี้เราจะต้องตระหนักถึง ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียน ผู้สอน แหล่งทรัพยากร และมิติทางสังคมด้วย

4. การเรียนรู้ผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ (E- Learning)

ศุภชัย สุชนินทร์ (2546 : 15) กล่าวว่า E- Learning มาจาก Electronic(s) Learning หรือเป็นการเรียนรู้ทางอิเล็กทรอนิกส์และยังหมายถึง Computer Learning ซึ่งก็คือการเรียนรู้ทางคอมพิวเตอร์หรือเป็นการเรียนรู้ใหม่โดยใช้คอมพิวเตอร์ ซึ่งอาจเป็นการเรียนรู้ในรูปแบบของการใช้คอมพิวเตอร์ วีดีโอ ซีดีรอม สัญญาณดาวเทียม แลน อินเทอร์เน็ต หรือแม้ลักษณะของอิเล็กทรอนิกส์ และสัญญาณโทรทัศน์ ก็ได้

พิเชษฐ์ เพียรเจริญ (2544 : 61) กล่าวว่า E- Learning หรือการเรียนการสอนออนไลน์ คือการเรียนการสอนผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ต หรืออินทราเน็ต เป็นการเรียนรู้ด้วยตนเองผู้เรียนจะได้เรียนตามความสามารถและความสนใจของตนโดยเนื้อหาของบทเรียนประกอบด้วยข้อความ รูปภาพ เสียง วีดีโอ และมัลติมีเดียอื่นๆ จะถูกส่งไปยังผู้เรียนผ่านไปยัง Web Browser โดยผู้เรียนผู้สอนและเพื่อนร่วมชั้นทุกคนสามารถติดต่อสื่อสารที่ทันสมัย

ดาวรัตน์ แท่นรัตน์ (2544 : 54) กล่าวว่า E-Learning คือระบบการเรียนทางไกลผ่านอินเทอร์เน็ตที่มีประสิทธิภาพสูงสามารถเผยแพร่ข้อมูลได้อย่างกว้างขวางสามารถรวบรวมลำดับขั้นของการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพสามารถสร้างระบบสื่อสารภายในห้องเรียนอย่างไม่มีข้อจำกัดเรื่องเวลาและสถานที่ระบบประเมินผลการประเมินผลก็เป็นไปอย่างตรงไปตรงมาผู้เรียนต้องใช้ความรับผิดชอบสูงจึงจะประสบความสำเร็จ

การเรียนรู้ผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ หรือ อี-เลิร์นนิ่ง (E-Learning) หมายถึง การเรียนรู้บนฐานเทคโนโลยี (Technology-Based Learning) (เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์, 2544 : 4-8) ซึ่งครอบคลุม ดังนี้

วิธีการเรียนรู้หลากหลายรูปแบบ อาทิ

1. การเรียนรู้บนคอมพิวเตอร์ (Computer-Based Learning)
2. การเรียนรู้บนเว็บ (Web-Based Learning)
3. ห้องเรียนเสมือนจริง (Virtual Classrooms)
4. ความร่วมมือดิจิทัล (Digital Collaboration)

ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ทุกประเภท อาทิ อินเทอร์เน็ต (Internet) อินทราเน็ต (Intranet) เอ็กซ์ทราเน็ต (Extranet) การถ่ายทอดผ่านดาวเทียม (Satellite Broadcast) แถบบันทึกเสียงและวีดิทัศน์ (Audio/Video Tape) โทรทัศน์ที่สามารถโต้ตอบกันได้ (Interactive TV) และซีดีรอม (CD-ROM) การเรียนรู้ผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เป็นวิธีการเรียนรู้ที่มีความสำคัญมากขึ้นเป็นลำดับ ในประเทศที่พัฒนาแล้ว อี-เลิร์นนิ่งแพร่ขยายเข้าไปถึงการศึกษาในระบบ การพัฒนาบุคลากรในองค์กรธุรกิจ รวมถึงการเรียนรู้ส่วนบุคคล แต่สำหรับประเทศไทย การเรียนรู้ผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์นับว่าเป็นเรื่องใหม่มาก และยังไม่มีผู้นำไปใช้ประโยชน์มากนัก อย่างไรก็ตาม ในภาวะที่โลกกำลังเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วเนื่องจากแรงขับเคลื่อนจากกระแสโลกาภิวัตน์ การเปิดเสรีทางเศรษฐกิจ และการพัฒนาทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ประเทศไทยจึงมีความจำเป็นต้อง

เร่งเตรียมความพร้อมของประชาชนเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงในอนาคต อี-เลิร์นนิ่งจึงเป็นทางเลือกหนึ่งที่มีความเหมาะสมสำหรับการพัฒนาทรัพยากรบุคคลของประเทศเพื่อการแข่งขันในโลกยุคใหม่ การขยายโอกาสทางการศึกษาการเรียนรู้ผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์มีต้นทุนในการจัดการศึกษาที่ต่ำกว่าการศึกษาในชั้นเรียน ถึงแม้ว่าเงินทุนในช่วงแรกหรือต้นทุนคงที่ (Fixed Cost) ของการเรียนรู้ผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์จะค่อนข้างสูง แต่อี-เลิร์นนิ่งจะสามารถตอบสนองต่อผู้เรียนได้มากกว่าการจัดการศึกษาในห้องเรียน โดยที่ผู้จัดการศึกษามีต้นทุนที่เพิ่มขึ้นหน่วยสุดท้าย (Marginal Cost) เกือบเป็นศูนย์ แม้ว่าจะมีการจัดการศึกษาให้แก่ผู้เรียนจำนวนมากขึ้นก็ตาม ทั้งนี้ หากเปรียบเทียบต้นทุนทั้งหมด (Total Cost) การจัดการเรียนรู้ผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์จะมีต้นทุนที่ต่ำกว่าการเรียนรู้ในชั้นเรียนถึงร้อยละ 40 นอกจากนี้ผู้เรียนยังสามารถเรียนรู้ได้ทุกที่ ทุกเวลาและทุกคน (Anywhere Anytime Anyone) และไม่ว่าจะทำการศึกษา ณ สถานที่ใด การเรียนรู้ผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์จะยังคงมีเนื้อหาเหมือนกันและมีคุณภาพที่เท่าเทียมกัน และยังสามารถวัดผลของการเรียนรู้ได้ดีกว่า การเรียนรู้ผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ทำให้โอกาสในการศึกษาของประชาชนเพิ่มสูงขึ้น ส่งผลทำให้ประชาชนมีความรู้และทักษะที่สูงขึ้น ซึ่งเป็นผลดีต่อการพัฒนาประเทศไปสู่เศรษฐกิจที่ต้องใช้ความรู้และเทคโนโลยีเข้มข้นมากขึ้น การพัฒนาตามศักยภาพและความสนใจของผู้เรียน การเรียนรู้ผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ (E-Learning) ทำให้ผู้เรียนมีเสรีภาพในการเลือกเนื้อหาสาระของการเรียนรู้ โดยไม่ถูกจำกัดอยู่ภายใต้กรอบของหลักสูตร ผู้เรียนสามารถกำหนดเส้นทางการเรียนรู้ของตนเองได้ (Self-Pace Learning) ตามความสนใจและความถนัดของผู้เรียน การเรียนรู้ไม่จำเป็นต้องเรียงตามลำดับหรือเป็นโปรแกรมแบบเส้นตรง แต่ผู้เรียนสามารถข้ามขั้นตอนที่ตนเองคิดว่าไม่จำเป็น หรือเรียงลำดับการเรียนรู้ของตนเองได้ตามใจปรารถนา การเรียนรู้ตามศักยภาพและความสนใจของผู้เรียน ทำให้ประชาชนในประเทศเกิดการพัฒนาความเชี่ยวชาญเฉพาะทางและมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นปัจจัยที่มีความจำเป็นในการแข่งขันในเศรษฐกิจบนฐานความรู้ (Knowledge-Based Economy) ในอนาคต การที่สื่ออิเล็กทรอนิกส์ โดยเฉพาะอินเทอร์เน็ตเป็นแหล่งที่รวมความรู้จำนวนมากมหาศาล ผู้เรียนจึงมีช่องทางและวิธีการเรียนรู้ให้เลือกอย่างหลากหลาย ผู้เรียนสามารถเลือกสื่อการเรียนการสอนได้ตามความถนัดและความสนใจ ทั้งในรูปแบบของตัวอักษร รูปภาพ ภาพสร้างสรรค์จำลอง (Animations) สถานการณ์จำลอง (Simulations) เสียงและภาพเคลื่อนไหว (Audio and Video Sequences) กลุ่มอภิปราย (Peer and Expert Discussion Groups) และการปรึกษาออนไลน์ (Online Mentoring)

ด้วยเหตุนี้ การเรียนรู้ผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ทำให้ประสิทธิภาพการเรียนรู้ของผู้เรียนเพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 30 มากกว่าการเรียนรู้โดยการฟัง การบรรยายในห้องเรียน หรือจากการอ่านหนังสือ และทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้รวดเร็วขึ้นถึงร้อยละ 60 ของการเรียนรู้แบบดั้งเดิม ทั้งนี้ ประสิทธิภาพและความรวดเร็วของการเรียนรู้มีความสำคัญมากสำหรับการแข่งขันในระบบเศรษฐกิจโลกในอนาคต เพราะจะทำให้คน องค์กร และประเทศ สามารถปรับตัวและตอบสนองการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นตลอดเวลา และทำให้เกิดความรวดเร็วในการช่วงชิงความได้เปรียบทางเศรษฐกิจ รวมทั้งทำให้เกิดการพัฒนาทักษะของแรงงานได้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี

5. อินเทอร์เน็ต

5.1 ความหมายของอินเทอร์เน็ต

กรภัทร์ สุทธิดารา (2544 :3) ได้ให้ความหมายว่าอินเทอร์เน็ต คือ การนำคอมพิวเตอร์มาเชื่อมต่อกันทั่วโลก ก่อให้เกิดการติดต่อสื่อสารและการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างกันอย่างอิสระทั่วโลก

วุฒิพงศ์ พงศ์สุวรรณ และคณะ (2543 : 3) ได้ให้ความหมายอินเทอร์เน็ต คือ เครือข่ายคอมพิวเตอร์ขนาดยักษ์ที่เชื่อมต่อกันทั่วโลก โดยมีมาตรฐานการรับส่งข้อมูลระหว่างกันเป็นหนึ่งเดียว ซึ่งคอมพิวเตอร์แต่ละเครื่องสามารถรับส่งข้อมูลในรูปแบบต่างๆเช่น ตัวอักษรภาพ และเสียงได้อย่างรวดเร็ว

ธณีนยา ลอยสุวรรณ (2546 :14) ได้ให้ความหมายว่า อินเทอร์เน็ต คือ ระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ของเครือข่ายคอมพิวเตอร์ต่างๆ ที่มีขนาดใหญ่ที่สุดในโลกโดยการเชื่อมโยงคอมพิวเตอร์ต่างๆที่กระจายอยู่ทั่วมุมโลกเข้าด้วยกันภายใต้หลักเกณฑ์มาตรฐานเดียวกัน

วาสนา สุขกระสานติ (2541 : 82) ได้ให้ความหมายว่า อินเทอร์เน็ตเป็นเครือข่ายซึ่งเป็นที่รวมของเครือข่ายย่อยๆหรือกล่าวได้ว่าเป็นเครือข่ายของเครือข่าย ซึ่งสื่อสารกันได้โดยโปรโตคอลแบบทีซีพี/ไอพีซึ่งทำให้คอมพิวเตอร์ต่างชนิดกันเมื่อนำมาใช้ในเครือข่ายแล้วสามารถแลกเปลี่ยนข้อมูลได้

พนัชนันท์ ธนวัฒน์เสถียร และปิยะ นากสงค์ (2543 : 89) ได้ให้ความหมายอินเทอร์เน็ตคือการนำระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ขนาดเล็กมาเชื่อมต่อกันจนเกิดเป็นระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ขนาดยักษ์ โดยเกิดจากความร่วมมือระหว่างองค์กรและหน่วยงานต่างๆทั่วโลก จากความหมายที่กล่าวมาทั้งหมดสามารถสรุปความหมายของอินเทอร์เน็ตได้ว่า อินเทอร์เน็ต คือ ระบบเครือข่ายของข้อมูลขนาดใหญ่ที่เชื่อมโยงกันทั่วโลก สามารถสื่อสาร รับส่ง แลกเปลี่ยน ค้นหาข้อมูล ต่างๆ โดยผ่านการเชื่อมโยงจากเครื่องคอมพิวเตอร์ ได้อย่างรวดเร็ว และประหยัดอย่างมีคุณภาพ และประสิทธิภาพ

5.2 ความเป็นมาของอินเทอร์เน็ต

อินเทอร์เน็ตได้มีการเริ่มต้นในสมัยแรกโดยที่มีการใช้ระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ระบบหนึ่ง เพื่อเชื่อมต่อไซล์ ในปี พ.ศ.2509 หน่วยงานหนึ่งในกระทรวงกลาโหม สหรัฐอเมริกา (U.S Department of Defense , DOD) คือหน่วยงานโครงการวิจัยขั้นสูง หรืออาร์พา (Advanced Research Projects Agency , ARPA) ได้พัฒนาเครือข่ายขึ้นมาเพื่อใช้ในการทหาร ในปี พ.ศ.2512 อาพาร์ได้เลือกข้อเสนอของโบลท์ เบอราเนค และนิวแมน (Bolt Beranek and Newman , BBN) เป็นผู้ให้บริการ ส่วนไซล์เริ่มแรกได้แก่ สถาบันวิจัยของมหาวิทยาลัยแมสซาชูเซตส์ มหาวิทยาลัยแคลิฟอร์เนียที่ลอสแอนเจลิส มหาวิทยาลัยแคลิฟอร์เนียที่ซานตาบาร์บารา และ

มหาวิทยาลัยยูทาห์ เครือข่ายที่สร้างขึ้นมานี้เรียกว่าเป็นเครือข่ายระดับกว้าง (Wide Area Network , WAN) ถึงแม้จะค่อนข้างเล็กกว่าก็ตาม ในขณะที่นั้นยังไม่มีระบบแลนและไม่มีแม้แต่เครื่องพีซีจึงไม่มีการอินเตอร์เฟสสำหรับใส่ลงในเครื่องเพื่อให้เชื่อมต่อเป็นเครือข่ายได้ BBN ได้สร้างชุดของ โปรเซสเซอร์สื่อสารข้อมูล (Interface Message Processor) โดยใช้ซอฟต์แวร์และฮาร์ดแวร์ที่มีอยู่บนมินิคอมพิวเตอร์ในสมัยนั้น เว็บไซต์ทั้ง 4 ได้เริ่มเชื่อมต่อถึงกันในเดือนมิถุนายนปีพ.ศ.2512 เป็นจุดกำเนิดแม่แบบอินเทอร์เน็ต เครือข่ายนี้เป็นที่รู้จักกันในชื่ออาร์พาเน็ต (ARPANET) ในช่วงของการทดลองสร้างเครือข่ายนี้ ได้เกิดต้นฉบับของโปรโตคอลหลักซึ่งเป็นที่รู้จักกันในปัจจุบัน คือ เทลเน็ต และ โปรโตคอลในการถ่ายโอนไฟล์ หรือ FTP (File Transfer Protocol) อาร์พาเน็ตในสมัยแรกใช้ โปรโตคอลควบคุมเครือข่าย (Network Control Protocol)

ในช่วงต้นของอินเทอร์เน็ตสายสื่อสารส่งข้อมูลได้ความเร็วสูงสุด 50 กิโลบิตต่อวินาที ในปี พ.ศ.2524 มีโฮสต์เพียง 200 โฮสต์เท่านั้น ผู้ออกแบบอาร์พาเน็ตก็ได้เล็งเห็นว่าจะต้องสร้างเครือข่ายที่ไม่ใช่เพียงเครือข่ายคอมพิวเตอร์เท่านั้น แต่เป็นเครือข่ายต่างๆ (Network Of networks) ในขณะเทคโนโลยีด้านเครือข่ายเกิดขึ้นหลายชนิด และกลุ่มอาร์พาเน็ตก็พยายามเชื่อมต่อเครือข่ายที่ต่างกันเข้าด้วยกัน โปรโตคอลที่เป็นพื้นฐานสำหรับการสื่อสารบนอินเทอร์เน็ต ในเวลาต่อมามหาวิทยาลัยต่างๆ ในสหรัฐอเมริกาได้ให้ความสนใจและเข้าร่วมโครงการโดยต่อคอมพิวเตอร์เข้ากับเครือข่ายอาร์พาเน็ต เพื่อประโยชน์ในการศึกษาและวิจัย ต่อมาเครือข่ายอาร์พาเน็ตมีขนาดใหญ่ขึ้นทำให้เกิดปัญหาในการบริหารเครือข่าย ดังนั้นในปี พ.ศ. 2526 ทางทหารของสหรัฐอเมริกาจึงขอแยกตัวออกเป็นเครือข่ายย่อย ซึ่งมีชื่อว่า "มิลเน็ต" (MILNET : MILitary NETwork) โดยเชื่อมต่อเข้ากับเครือข่ายอาร์พาเน็ตเดิมด้วยเทคนิคโต้ตอบหรือ "โปรโตคอล" (Protocol) เป็นแบบพิเศษที่เรียกว่า "ทีซีพี/ไอพี" (TCP/IP : Transmission Control Protocol / Internet Protocol) โดยที่ "ไอพี" (IP : Internet Protocol) หรืออินเทอร์เน็ตโปรโตคอลเป็นส่วนสำคัญในการเชื่อมโยงเครือข่ายอาร์พาเน็ต นับตั้งแต่นั้นมาได้มีเครือข่ายของสถาบันและองค์กรต่างๆ ทั้งในประเทศสหรัฐอเมริกาเองและประเทศต่าง ๆ ที่มีความสัมพันธ์ทางการทูตกับสหรัฐอเมริกาได้ขอเชื่อมต่อเข้ากับเครือข่ายอาร์พาเน็ตทำให้เครือข่ายอาร์พาเน็ตมีสมาชิกเพิ่มมากขึ้น และเนื่องจากการเชื่อมโยงของเครือข่ายย่อยต่างเหล่านี้เป็นการเชื่อมต่อด้วยเทคนิคแบบ "อินเทอร์เน็ตโปรโตคอล" ดังนั้น ต่อมาจึงเรียกเครือข่ายขนาดยักษ์นี้ว่า "อินเทอร์เน็ต" (Richard W.Wingins แปลโดย พิชญา พิทักษ์ไพรวรรณ, เมธี ผ่องบุญมี และ สุธีผ่องบุญมี, 2539. : 7-24)

5.3 อินเทอร์เน็ตในประเทศไทย

อินเทอร์เน็ตเริ่มเข้ามามีบทบาทครั้งแรกในปี พ.ศ. 2530 ซึ่งช่วงนั้นเป็นเครือข่ายคอมพิวเตอร์ในระดับมหาวิทยาลัย (Campus Network) โดยมีมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์เป็นมหาวิทยาลัยแรกของประเทศไทยที่ทำการใช้งาน หลังจากนั้นการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตทำได้สมบูรณ์ในปี พ.ศ. 2535 และได้มีการเปิดบริการอินเทอร์เน็ตเชิงพาณิชย์เป็นครั้งแรกในปี พ.ศ. 2538 ซึ่งใน

ขณะนั้น www ในอเมริกากำลังได้รับความนิยม เครือข่ายอินเทอร์เน็ต รูปแบบการให้บริการของอินเทอร์เน็ต เครือข่ายอินเทอร์เน็ตในประเทศไทยในระยะเริ่มต้น ตั้งขึ้นเพื่อวัตถุประสงค์สำหรับการวิจัยและพัฒนาที่มีชื่อว่าเครือข่ายไทยสาร ก่อตั้งขึ้นราวเดือน เมษายน 2535 โดยมีการเชื่อมต่อเครือข่ายคอมพิวเตอร์ของมหาวิทยาลัยต่าง ๆ และศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ หรือ เนคเทค (NECTEC) ซึ่งเป็นศูนย์กลางการเชื่อมต่อมหาวิทยาลัยที่เชื่อมต่อในระยะเริ่มต้น ได้แก่ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีแห่งเอเชีย (AIT) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยได้รับเงินอุดหนุนจากสำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ (สวทช) โดยสนับสนุนอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ที่ทำหน้าที่เป็นแม่ข่าย (Server) อุปกรณ์การสื่อสารระบบเครือข่าย พร้อมการเช่าสัญญาณสายสื่อสารจาก มหาวิทยาลัยต่าง ๆ ไปยังเนคเทคเครือข่ายไทยสารนี้สามารถเชื่อมต่อกับอินเทอร์เน็ตได้ครั้งแรกเมื่อเดือน สิงหาคม 2535 โดยผ่านทาง Gateway ที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ดำเนินการโดยสำนักวิทยบริการ) และการเชื่อมต่อไปอินเทอร์เน็ตนี้ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายเป็นค่าเช่าวงจรต่างประเทศแต่เพียงผู้เดียว (ในระยะเริ่มแรกเชื่อมต่อด้วยความเร็ว 9,600 bps เสียค่าเช่าประมาณปีละ 2.5 ล้านบาท) ต่อมาเมื่อมีการใช้งานมากขึ้น ในปี พ.ศ. 2536 เนคเทคได้เช่าวงจรเป็น Gateway ที่สองของประเทศไทยที่ออกไปสู่อินเทอร์เน็ต และในปัจจุบันได้มี Gateway ออกไปสู่อินเทอร์เน็ตเพิ่มเติมอีก เช่นที่มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ซึ่งเป็น Gateway แรกที่เปิดบริการอินเทอร์เน็ต สำหรับภาคเอกชนในประเทศไทย ในปัจจุบันมีศูนย์บริการอินเทอร์เน็ต (Internet Service Provider) สำหรับประชาชนทั่วไปมากมาย เครือข่ายไทยสารได้ขยายตัวอย่างรวดเร็ว จนในปัจจุบัน มหาวิทยาลัยของรัฐเกือบทุกมหาวิทยาลัย ได้เข้าเชื่อมต่อกับไทยสารและสามารถออกสู่อินเทอร์เน็ตได้แล้ว ซึ่งในขั้นต่อไป ก็ได้มีความพยายามจะขยายเครือข่ายไทยสารอินเทอร์เน็ต ออกไปให้ครอบคลุมสถาบันการศึกษาอื่น ๆ อีก เช่น สถาบันราชภัฏ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลและโรงเรียนมัธยม การเชื่อมต่อเครือข่ายของสถาบันการศึกษาต่าง ๆ กับไทยสาร จะอยู่ที่ความเร็วที่แตกต่างกัน และผ่านช่องทางการสื่อสาร (Communication Channel) ที่แตกต่างกัน ความเร็วอาจจะเป็นที่ 9,600 bps, 19.2 Kbps, 64 Kbps และใช้ช่องทางการสื่อสารตั้งแต่การหมุนผ่านสายโทรศัพท์ (Dial-up) หรือใช้วงจรเช่า (Leased Line) ขององค์การโทรศัพท์หรือการบริการจากภาคเอกชนหรือใช้ดาวเทียม (นุมาศ ยอดประเสริฐ.2547 : 11-13)

5.4 การให้บริการที่เกี่ยวกับอินเทอร์เน็ตมีรูปแบบการให้บริการ ดังนี้

1.Electronic Mail (E-mail) เป็นรูปแบบการให้บริการที่ให้ผู้ใช้งานรับ-ส่งข้อมูลหรือแมสเสจ (Message) ที่เป็นข้อความไปยังผู้อื่นผ่านทางอินเทอร์เน็ต นอกจากนี้ยังสามารถส่งไฟล์อื่น ๆ ไปพร้อมกับแมสเสจนี้ได้

2.World Wide Web (WWW). เป็นรูปแบบการให้บริการที่เป็นสภาพแวดล้อม ที่เป็นกราฟิกที่แสดงเว็บเพจ จากสถานที่ต่าง ๆ ซึ่งคุณสามารถอ่านข้อมูล, ดาวน์โหลดไฟล์, ดูหนัง, ฟัง

เพลง, เดิมข้อมูลในฟอร์ม, โต้ตอบกับแอปพลิเคชัน (ที่เรียกว่า "Applets" หรือ "Script") และค้นหาข้อมูล โดยแต่ละเว็บเพจจะมีแอดเดส (Address) เฉพาะที่ไม่เหมือนกัน ทำให้ผู้ใช้งานสามารถกำหนดหรือดูเว็บเพจได้ด้วยเว็บเบราว์เซอร์ (Web Browser) แอดเดสที่ว่านี้เรียกว่า URL (Uniform Resource Locator)

3. File Transfer Protocol (FTP) เป็นรูปแบบการให้บริการที่ให้ผู้ใช้งานสามารถรับ-ส่งไฟล์ เรียกว่าดาวน์โหลด (Download) และอัปโหลด (Upload) จากคอมพิวเตอร์หนึ่งไปอีกคอมพิวเตอร์หนึ่ง ส่วนมากเซิร์ฟเวอร์ FTP จะยอมให้ดาวน์โหลดหรืออัปโหลดเฉพาะสมาชิกเท่านั้น หรือในบางเซิร์ฟเวอร์จะให้อิสระในการเข้าไปดาวน์โหลด

4. Gopher เป็นรูปแบบการให้บริการที่เป็นไฮเปอร์ลิงค์ เพื่อช่วยเหลือผู้ใช้งานในการค้นหาไฟล์ หรือเอกสารที่ต้องการบนอินเทอร์เน็ต

5. Internet Relay Chat (IRC) เป็นรูปแบบการให้บริการ ที่ผู้ใช้งานสามารถพูดคุย หรือสนทนาแบบออนไลน์กับผู้ใช้งานคนอื่นที่ล็อกเข้ามาในเซิร์ฟเวอร์ที่ให้บริการ

6. Telnet เป็นรูปแบบการใช้คอมพิวเตอร์ที่อยู่ระยะไกล โดยใช้คอมพิวเตอร์อื่นในลักษณะรีโมต คอนโทรล ซึ่งหมายถึงผู้ใช้ไม่จำเป็นต้องเข้ามานั่งทำงานที่คอมพิวเตอร์นั้นแต่อย่างใด เพียงแค่สั่งงานจากคอมพิวเตอร์ที่เรียกใช้บริการ Telnet เท่านั้น ส่วนใหญ่คอมพิวเตอร์ที่ถูกเรียกใช้งานมักเป็นเครื่องคอมพิวเตอร์ที่มีประสิทธิภาพสูง เช่น ซูเปอร์คอมพิวเตอร์, มินิคอมพิวเตอร์, เมนเฟรมคอมพิวเตอร์ หรือเครื่องระดับเวิร์กสเตชันที่อยู่ห่างไกลจากผู้ใช้งานแต่ละประเทศ ซึ่งไม่มีปัญหาในการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต สำหรับการเรียกใช้งานแบบนี้ ผู้ใช้ต้องมีโปรแกรมที่สนับสนุนการใช้งานแบบนี้ เช่น Telnet เป็นต้น

7. UseNet เป็นรูปแบบการให้บริการที่คล้ายกับบอร์ดแจ้งข่าวสาร ซึ่งจะมีข้อมูลที่แจ้งให้ผู้อื่นทราบ หรืออาจจะเป็นการประชาสัมพันธ์ UseNet มาจากคำว่า User Network ซึ่งรูปแบบการให้บริการจะมีเซิร์ฟเวอร์ที่เรียกว่า "นิวส์ เซิร์ฟเวอร์" (News Server) ส่วนข้อมูลที่ติดประกาศนั้นจะคล้ายกับอีเมลที่ส่งมายังนิวส์เซิร์ฟเวอร์นั่นเอง เนื่องจากมีผู้ใช้งานมากจึงมีการแบ่งกลุ่มข่าวสารเหล่านี้เป็นกลุ่มเล็กๆ ที่เรียกว่า "นิวส์กรุป" (News Group) ส่วนข้อความที่ส่งเข้าไปเรียกว่า "บทความ" (Article) สำหรับการส่งบทความขึ้นไป หรือเข้าไปอ่านบทความก็ต้องมีโปรแกรมเฉพาะในการใช้งาน

6. ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการศึกษา

6.1 ความหมายของการศึกษา

สนอง โลหิตวิเศษ (2544 : 27) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การศึกษา เป็นการวางแผน และเป็นไปโดยจงใจ เพื่อให้มีกระบวนการเรียนการสอนเกิดขึ้นและผู้เรียนได้รับสิ่งที่ตั้งใจจะเกิดขึ้น และผู้เรียนได้รับสิ่งที่ตั้งใจจะเกิดขึ้น ได้แก่ ความรู้ ทักษะและเจตคติ อย่างไรก็ตาม การศึกษาไม่

จำเป็นต้องจัดในโรงเรียน อาจจัดนอกโรงเรียนหรือนอกระบบ เช่น ที่บ้าน ที่ทำงาน ในชุมชน สอนเป็นกลุ่ม สอนเป็นรายบุคคล สอนโดยวิธีการทางไกล หรือ สื่ออื่นๆ เช่น วิทยุ โทรทัศน์ เป็นต้น

กรมการศึกษานอกโรงเรียน (2543 : 4) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การศึกษา เป็นกระบวนการทำให้เกิดการเรียนรู้เพื่อความเจริญงอกงามของบุคคลและสังคม โดยการถ่ายทอดความรู้ การฝึก การอบรม การสืบสานวัฒนธรรม การสร้างสรรค์จรรโลงความก้าวหน้าทางวิชาการ การสร้างองค์ความรู้ขึ้นเกิดจากการจัดการสภาพแวดล้อม สังคม การเรียนรู้ และปัจจัยเกื้อหนุนให้บุคคลเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต (สนอง โลหิตวิเศษ, 2544 : 27)

จากที่กล่าวมาอาจสรุปความหมายได้ว่า การศึกษา เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่เป็นระบบและไม่เป็นระบบ มีรูปแบบและไม่มีรูปแบบและสามารถเรียนรู้ได้โดยไม่จำกัด สถานที่ เวลา ตั้งใจหรือไม่ตั้งใจ จำกัดและไม่จำกัดสถานะผู้เรียนว่าจะเรียนอยู่ในระบบโรงเรียนหรือนอกโรงเรียนหรือไม่ได้เรียนทั้งในระบบโรงเรียนและนอกระบบโรงเรียนทุกคนสามารถเป็นผู้เรียนได้

6.2 การจัดการศึกษามี 3 รูปแบบ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่2) พ.ศ.2545 มาตรา 15 กล่าวว่า การจัดการศึกษามีสามรูปแบบ คือการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย

1. การศึกษาในระบบ เป็นการศึกษาที่กำหนดจุดมุ่งหมาย วิธีการศึกษา หลักสูตร ระยะเวลาของการศึกษา การวัดและประเมินผล ซึ่งมีเงื่อนไขของการสำเร็จการศึกษาที่แน่นอน

2. การศึกษานอกระบบ เป็นการศึกษาที่มีความยืดหยุ่นในการกำหนดจุดมุ่งหมาย รูปแบบ วิธีการจัดการศึกษา ระยะเวลาของการศึกษา การวัดและประเมินผล ซึ่งเป็นเงื่อนไขสำคัญของการสำเร็จการศึกษา โดยเนื้อหาและหลักสูตรจะต้องมีความเหมาะสมสอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการของบุคคลแต่ละกลุ่ม

3. การศึกษาตามอัธยาศัย เป็นการศึกษาที่ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเองตามความสนใจ ศักยภาพ ความพร้อม และโอกาส โดยศึกษาจากบุคคล ประสบการณ์ สังคม สิ่งแวดล้อม สื่อและแหล่งความรู้อื่นๆ

6.3 การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการศึกษา

การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการศึกษาถือว่าเป็นส่วนสำคัญในการพัฒนาศักยภาพของนักเรียน นิสิต นักศึกษา เนื่องจาก นักเรียน นิสิต นักศึกษาสามารถใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการศึกษาสำหรับสืบค้นข้อมูล แลกเปลี่ยนความรู้และสื่อสาร และในการเรียน นักเรียน นิสิต นักศึกษาจะได้รับประโยชน์โดยได้มีการเรียนรู้เพิ่มขึ้นความรู้ต่างๆเพิ่มพูนขึ้นอย่างมากมาย เช่น ความรู้ทางสังคม ความรู้ทางการเมือง ความรู้ทางเศรษฐกิจ การศึกษาในเรื่องต่างๆ สามารถเลือกตามเรื่องที่นิสิตได้สนใจ และนำข้อมูลนั้นมาศึกษาเพื่อสร้างให้เกิดองค์ความรู้ใหม่ และสามารถเสนอองค์ความรู้ที่ได้มา

จากการศึกษา โดยผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตซึ่งเป็นแหล่งข้อมูลขนาดใหญ่สามารถสื่อสารเชื่อมโยงได้ทั่วโลกได้อย่างรวดเร็ว นิสิตสามารถเสนอผลงานให้กับผู้ที่สนใจผลงานองค์ความรู้ใหม่ และผู้สนใจสามารถสืบค้นผลงานองค์ความรู้ใหม่ของนิสิตนั้นไปบูรณาการเพื่อให้เกิดองค์ความรู้ใหม่ อีกระดับหนึ่งโดยผ่านอินเทอร์เน็ตตั้งนั้นถือได้ว่าเป็นอินเทอร์เน็ตเป็นสื่อในการแลกเปลี่ยน สร้างและพัฒนาองค์ความรู้ใหม่ได้งอกงามขึ้น การใช้อินเทอร์เน็ตมีความยืดหยุ่นและอิสระมากสำหรับการศึกษา เพราะเป็นไปตามความสนใจและศักยภาพความพร้อมและโอกาสทางการศึกษาของตัวนิสิตเองและนิสิตสามารถศึกษาได้จากทุกสภาพการณ์และทุกแหล่งความรู้ที่เครือข่ายอินเทอร์เน็ตสามารถเข้าถึงโดยการเรียนรู้ด้วยตนเอง นิสิตมีความต้องการในการเรียนรู้ของตนเอง ตั้งเป้าหมายในการเรียนจากอินเทอร์เน็ตโดยการแสวงหา แหล่งความรู้จากสื่อที่ใช้ในการเรียนรู้ และการประเมินผลการเรียนรู้ด้วยตนเอง ทั้งนี้นิสิตอาจได้รับหรือไม่ได้รับความช่วยเหลือจากผู้สนับสนุนก็ตาม แต่ถ้านิสิตไม่ได้รับการส่งเสริมการใช้อินเทอร์เน็ตก็จะส่งผลให้เกิดการแก้ไขปัญหาทางการศึกษาของนิสิตบรรลุผลได้ช้าลง เป็นต้น

6.4 รูปแบบการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการศึกษา มีดังนี้

ดร.หนูม้วน ร่มแก้ว (2545 : 241) ได้กล่าวไว้ว่ารูปแบบของอินเทอร์เน็ตทางการศึกษาสามารถแบ่งออกเป็น 3 รูปแบบ

1. การศึกษาค้นคว้า อินเทอร์เน็ตเป็นเครือข่ายที่รวมเครือข่ายงานต่างๆไว้มากมาย ทำให้ผู้เรียนและผู้สอนสามารถสืบค้นข้อมูลจากแหล่งต่างๆได้ทั่วโลก
2. การติดต่อสื่อสาร ผู้เรียนและผู้สอนสามารถใช้อินเทอร์เน็ตเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารได้ไม่ว่าจะเป็นการรับส่ง E-mail , Chat , Telnet , Usenet เป็นต้น ซึ่งส่วนใหญ่ผู้สอนจะใช้อินเทอร์เน็ตในการนำเสนอบทเรียน ส่งงาน ตอบคำถามข้อสงสัย วิจารณ์ ฯลฯ ส่วนผู้เรียนจะใช้อินเทอร์เน็ตในการนำเสนอบทเรียน ส่งงาน ทบทวนบทเรียนระหว่างผู้สอนแล้วยังสามารถติดต่อสื่อสารกับผู้เรียนอื่นๆเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในหัวข้อต่างๆได้อีกด้วย
3. การเรียนการสอนทางอินเทอร์เน็ต การใช้อินเทอร์เน็ตในการเรียนการสอนนั้นสามารถทำได้ในรูปแบบการเรียนการสอนผ่านเว็บ(Web Based Instruction : WBI) ซึ่งเป็นการเรียนการสอนแบบประยุกต์คุณลักษณะของอินเทอร์เน็ต โดยนำทรัพยากรที่มีอยู่ใน WWW มาเป็นสื่อกลางเพื่อสนับสนุนให้เกิดการเรียนรู้ในรูปแบบต่างๆไม่ว่าจะเป็นแหล่งข้อมูลอ้างอิง เอกสารประกอบการเรียน บทเรียนสำเร็จรูป หรือแม้กระทั่งหลักสูตรวิชา เนื่องจาก Web เป็นบริการบนอินเทอร์เน็ตที่มีแหล่งข้อมูลอยู่มากมายและหลายรูปแบบ ทั้งตัวอักษร ภาพนิ่ง การเคลื่อนไหว หรือเสียง โดยอาศัยคุณลักษณะของการเชื่อมโยงหลายมิติ (Hyperlink) ทั้งในรูปแบบของข้อความหลายมิติ (Hypertext) หรือสื่อหลายมิติ (Hypermedia) เพื่อเชื่อมโยงแหล่งข้อมูลที่เกี่ยวข้องไว้ด้วยกัน และเป็นการนำประโยชน์ของเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการค้นคว้าข้อมูลการเรียนรู้ด้วยตนเองเป็นการตอบสนองแนวคิดในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นหลัก

ถนนพร ตันติพิพัฒน์ (2539 : 4- 9) ได้กล่าวถึงอินเทอร์เน็ตเพื่อการศึกษาที่มีรูปแบบต่าง ๆ ได้แก่

1. การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการสื่อสาร อภิปราย ถกเถียง แลกเปลี่ยนและสอบถามข้อมูลข่าวสารความคิดเห็นทั้งกับผู้สนใจศึกษาในเรื่องเดียวกันหรือกับผู้เชี่ยวชาญในสาขาต่าง ๆ โดยใช้บริการอีเมล (E-mail) หรือกลุ่มสนทนา (Usenet)

3. การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการค้นหาข้อมูลในการเรียนรู้ด้วยตนเอง ผู้ใช้สามารถค้นคว้าหาความรู้จากฐานข้อมูลต่าง ๆ บนอินเทอร์เน็ตได้โดยใช้บริการเวิลด์ไวด์เว็บ (WWW) โกเฟอร์ (Gopher) อาร์ชี (Archie) และเวสย์ (WAIS)

3. การใช้อินเทอร์เน็ตในหลักสูตรการศึกษาสามารถแบ่งได้เป็น 3 ลักษณะ ด้วยกัน กล่าวคือ

3.1 การประยุกต์อินเทอร์เน็ตในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของหลักสูตรที่มีอยู่เดิมโดยบูรณาการหลักสูตรให้นักเรียนได้มีโอกาสค้นคว้า แลกเปลี่ยนข้อมูลกับนักวิชาการ หรือทำโครงการกับนักเรียนต่างสถาบันทั้งในและนอกประเทศซึ่งเป็นการเปิดโลกทัศน์ของนักเรียน

3.2 การศึกษาทางไกลผ่านอินเทอร์เน็ต เป็นการจัดการศึกษาทางไกลโดยใช้เครือข่ายอินเทอร์เน็ต ช่วยลดปัญหาการขาดแคลนผู้เชี่ยวชาญและข้อจำกัดในการใช้เวลาโดยแบ่งเป็น 2 ลักษณะ คือ

3.2.1 ในลักษณะที่ผู้เรียนและผู้สอนนัดหมายเวลากันแน่ชัดในการเรียนการสอนในลักษณะแบบนี้แม้ผู้เรียนและผู้สอนจะห่างไกลกัน แต่ก็สามารถเห็นภาพและโต้ตอบกันได้โดยผ่านอุปกรณ์ภาพและเสียง

3.2.2 ในลักษณะที่ผู้เรียนและผู้สอนไม่จำเป็นต้องมีการนัดหมายเวลากันแน่ชัด แต่ผู้สอนต้องเตรียมเอกสารการสอนไว้ล่วงหน้า และเก็บข้อมูลไว้บนเครือข่ายเมื่อผู้เรียนต้องการจะเรียนก็เข้าเครือข่ายที่ผู้สอนได้เตรียมการสอนไว้ เอกสารการสอนที่นิยมก็คือ บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนบนเว็บ (CAI on The Web)

3.2.3 การเรียนการสอนเกี่ยวกับอินเทอร์เน็ตในประเทศไทยส่วนใหญ่ยังคงเป็นลักษณะของการเปิดอบรมหลักสูตรระยะสั้น หรือการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการแก่ประชาชนทั่วไปที่สนใจ แต่ในสถาบันอุดมศึกษาบางแห่งก็ได้เริ่มมีการจัดการเรียนการสอนผ่านอินเทอร์เน็ต โดยจัดให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาในรายวิชาต่าง ทั้งนี้เพื่อเตรียมความพร้อม ให้นิสิต นักศึกษา ในการนำความรู้ที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ในการค้นคว้าหรือทำรายงานในรายวิชาต่าง ๆ และสิ่งที่สำคัญคือการเรียนรู้ด้วยตนเอง นอกจากนี้การเรียนการสอนเกี่ยวกับอินเทอร์เน็ต ยังส่งเสริมให้นิสิต นักศึกษา ได้มีความคิดเห็นผ่านสื่อที่แตกต่างไปจากเดิม

7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผุสดี นนทคำจันทร์ (2542 : บทคัดย่อ) ได้ทำการแสวงหาสารนิเทศบนอินเทอร์เน็ตของ นักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาวิศวกรรมศาสตร์ส่วนใหญ่เคยแสวงหา สารนิเทศบนอินเทอร์เน็ต จำนวนมากที่สุดมีวัตถุประสงค์ในการแสวงหาสารนิเทศบนอินเทอร์เน็ต เพื่อการบันเทิง สถานที่ใช้อินเทอร์เน็ตใช้มากที่สุด คือ ที่บ้าน ความถี่ คือ 1-2 ครั้งต่อสัปดาห์ เนื้อหาวิศวกรรมศาสตร์ ที่นักศึกษาค้นหามากที่สุดคือ วิศวกรรมไฟฟ้า บริการบนอินเทอร์เน็ตที่ นักศึกษาจำนวนมากแสวงหาบนอินเทอร์เน็ตมากที่สุดคือบริการเว็ลดีไวเว็บบ รูปแบบสารนิเทศที่ นักศึกษาจำนวนมากใช้มากที่สุด คือแสวงหาบนอินเทอร์เน็ตคือ รูปแบบภาพแหล่งสารนิเทศบน อินเทอร์เน็ตที่นักศึกษาจำนวนมากสุดแสวงหาสารนิเทศคือแหล่งสารนิเทศสถาบันการศึกษา

พรรษา วงศ์ธรรมกุล (2541:บทคัดย่อ) ทำการวิจัยเรื่องการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจ ต่อเทคโนโลยีสารสนเทศ ระบบเครือข่ายของนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พบว่า มีการใช้ ประโยชน์จากเทคโนโลยีสารสนเทศ บริการระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตทั่วไปในระดับไม่สูง แต่มี ความพึงพอใจจากการใช้ในระดับสูง นักศึกษากลุ่มวิชาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์กับกลุ่มสาขา วิทยาศาสตร์ มีความถี่ในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศบริการระบบอินเทอร์เน็ตทั่วไปและ อินเทอร์เน็ตของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์แตกต่างกัน

บุญเรือง เนียมหอม (2540:บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่องการพัฒนากระบวนการเรียนการสอนทาง อินเทอร์เน็ตในระดับอุดมศึกษา พบว่า ปัญหาของการใช้งานระบบเครือข่าย คือความล่าช้าในการส่ง ข้อมูลของทรัพยากรภายนอก และปัญหาระบบสื่อสารของมหาวิทยาลัย ซึ่งควรต้องมีการปรับปรุง ระบบให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น เพื่อตอบสนองความต้องการที่จะมากขึ้นในอนาคต

Georgia Institute of Teachonology (1996:บทคัดย่อ) ได้ทำการสำรวจเพื่อศึกษาเกี่ยวกับ พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของผู้ใช้อินเทอร์เน็ตทั่วโลก โดยวิธีแจกแบบสอบถามซึ่งเริ่มทำการ สัมภาษณ์ตั้งแต่เดือนมกราคม 1994 และทำการสำรวจทุกๆ 6 เดือน ซึ่งผลสำรวจพบว่าผู้ใช้ อินเทอร์เน็ตส่วนใหญ่ร้อยละ80ใช้ทุกวันโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อความเพลิดเพลิน และสถานที่ใช้ พบว่าผู้ใช้อินเทอร์เน็ตมากกว่าร้อยละ50ใช้ที่บ้าน นอกจากนี้ร้อยละ36ใช้เว็ลดีไวเว็บบแทนการดู รายการโทรทัศน์

แครร์ (Carr.1999:บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง แนวโน้มการนำคอมพิวเตอร์และ เทคโนโลยีสารสนเทศทางไกลมาใช้ในการเรียนด้วยตนเองและสำหรับการสอนของอาจารย์ใน มหาวิทยาลัยโดยศึกษาจากคุณลักษณะที่เกี่ยวข้องกับการใช้คอมพิวเตอร์สำหรับการสอนโดยวิธีเดิม กับการสอนทางไกลจากการศึกษาพบว่าอาจารย์รู้และสนใจเทคโนโลยีสำหรับการสอนสูงและมี ทัศนคติที่ดีต่อการใช้อินเทอร์เน็ต

สมมติฐานการวิจัย

1. นิสิตที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการใช้อินเตอร์เน็ตเพื่อการศึกษาโดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน
2. นิสิตที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นต่อการใช้อินเตอร์เน็ตเพื่อการศึกษาโดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน
3. นิสิตที่มีกลุ่มสาขาวิชาเอกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการใช้อินเตอร์เน็ตเพื่อการศึกษาโดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน
4. นิสิตที่มีใช้ระยะเวลาในการใช้อินเตอร์เน็ตต่อสัปดาห์ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการใช้อินเตอร์เน็ตเพื่อการศึกษาโดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน
5. นิสิตที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการใช้อินเตอร์เน็ตเพื่อการศึกษาโดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน
6. นิสิตที่ใช้สถานที่บริการอินเตอร์เน็ตต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการใช้อินเตอร์เน็ตเพื่อการศึกษาโดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ มีความมุ่งหมายที่จะศึกษาความคิดเห็นต่อการใช้อินเตอร์เน็ตเพื่อการศึกษา ซึ่งมีรายละเอียดในการดำเนินการดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่นิสิตระดับปริญญาตรีระดับการศึกษาที่ 1-4 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ลงทะเบียนเรียน ในภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2547 จำนวน 1009 คน ดังตาราง 1

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่นิสิตระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ลงทะเบียนเรียนในภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2547 เลือกกลุ่มตัวอย่างแบบสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Reandom Sampling) และกำหนดกลุ่มตัวอย่างตามตาราง กำหนดกลุ่มตัวอย่างของเครซีและมอร์แกน (Krejcie and Morgan.197 : 608) ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างขนาด 278 คน ดังตาราง 2

ตาราง 1 ประชากร

กลุ่มวิชา	ชั้นปีที่1	ชั้นปีที่2	ชั้นปีที่3	ชั้นปีที่4	รวม
-ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	195	190	118	111	589
-ด้านสังคมศาสตร์	63	60	60	53	236
-ด้านมนุษยศาสตร์	60	61	54	35	210
รวม	318	311	232	199	1060

ตาราง 2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มวิชา	ชั้นปีที่1	ชั้นปีที่2	ชั้นปีที่3	ชั้นปีที่4	รวม
-ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	45	51	31	29	156
-ด้านสังคมศาสตร์	16	16	16	14	62
-ด้านมนุษยศาสตร์	16	16	16	12	60
รวม	77	83	63	55	278

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในครั้งนี้ได้แก่ แบบสอบถามการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการศึกษาของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ 3 ด้าน ด้านการสืบค้นข้อมูลที่น่าสนใจ ด้านการแลกเปลี่ยนข้อมูลและการสื่อสาร ด้านการเรียน โดยมีขั้นตอนในการสร้างดังนี้

1. ศึกษาค้นคว้า เอกสาร ตำรา วารสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้อินเทอร์เน็ต
2. ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามตามวิธีของไลซ์เคิร์ท จากหลักการสร้างและวิเคราะห์เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยของลัวนและอังคณา สายยศ (2538 : 161-167)

3. นำข้อมูลมาสร้างแบบสอบถาม การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการศึกษาของนิสิต ระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ ระดับการศึกษาที่ศึกษา วิชาเอก ระยะเวลาการใช้ต่อสัปดาห์ รายได้ การพักอาศัย สถานที่ใช้บริการอินเทอร์เน็ต

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการศึกษาของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ จำนวน 28 ข้อ เพื่อสอบถามการใช้อินเทอร์เน็ต 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการสืบค้นข้อมูลที่น่าสนใจ ด้านการแลกเปลี่ยนความรู้และสื่อสาร และด้านการเรียน

โดยกำหนดกฎเกณฑ์การให้คะแนนดังต่อไปนี้

5 หมายถึง ใช้มากที่สุด	คือ ใช้มากกว่า 5	ครั้ง ต่อ สัปดาห์
4 หมายถึง ใช้มาก	คือ ใช้ 4 - 5	ครั้ง ต่อ สัปดาห์
3 หมายถึง ใช้ปานกลาง	คือ ใช้ 3	ครั้ง ต่อ สัปดาห์
2 หมายถึง ใช้น้อย	คือ ใช้ 2	ครั้ง ต่อ สัปดาห์
1 หมายถึง ใช้น้อยที่สุด	คือ ใช้ 0 - 1	ครั้ง ต่อ สัปดาห์

การแปลความหมายของค่าเฉลี่ยผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์ ดังนี้

มีการใช้ในระดับมากที่สุด	มีค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง	4.51-5.00
มีการใช้ในระดับมาก	มีค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง	3.51-4.50
มีการใช้ในระดับปานกลาง	มีค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง	2.51-3.50
มีการใช้ในระดับน้อย	มีค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง	1.51-2.50
มีการใช้ในระดับน้อยที่สุด	มีค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง	1.00-1.50

4. นำแบบสอบถามเสนออาจารย์ที่ปรึกษา การศึกษาวิจัยเพื่อพิจารณาดูตรวจสอบความครอบคลุมของเนื้อหาและความถูกต้องของภาษา เพื่อปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่อง

5. หากคุณภาพของเครื่องมือ โดยนำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จเรียบร้อยแล้วให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่านตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหาและปรับปรุงครั้งสุดท้ายเพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษา

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้ศึกษาขอหนังสือแนะนำตัวจากหัวหน้าภาควิชาการศึกษาผู้ใหญ่ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

2. ผู้ศึกษานำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูลจากนิสิต ระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยผู้ศึกษาดำเนินการแจกแบบสอบถามและรับคืนด้วยตนเอง ระหว่างวันที่ 5 เดือนสิงหาคม พ.ศ. 2547 — วันที่ 14 เดือนกันยายน พ.ศ. 2547

การจัดทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. เมื่อได้รับแบบสอบถามแล้วคืนตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม จำแนกและตรวจให้คะแนนตามน้ำหนักคะแนนที่กำหนด
2. นำแบบสอบถามฉบับที่สมบูรณ์มาตรวจให้คะแนนแต่ละข้อคำถามตามลำดับผลกระทบ แล้ววิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS version 11.0
3. วิเคราะห์ข้อมูลที่เป็นข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยหาค่าร้อยละ
4. วิเคราะห์ข้อมูล การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการศึกษาของนิสิต ระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้ศึกษาได้กำหนดแนวทางสถิติดังนี้

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่
 - 1.1 ความถี่
 - 1.2 ค่าร้อยละ
 - 1.3 ค่าคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$)
 - 1.4 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
2. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน ได้แก่
 - 2.1 ทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างสองกลุ่มที่เป็นอิสระต่อกันโดยใช้ค่าสถิติ t-test
 - 2.2 ทดสอบค่าความความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่ม ขึ้นไปโดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One Way Analysis of Variance) F-test หากพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทำการทดสอบโดยหาค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยใช้วิธีการของเชฟเฟ (Scheffe's Method)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่องการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการศึกษาของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลและแปลความหมายผลการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันผู้วิจัยขอเสนอสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

N	แทน	จำนวนนิสิต
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
S.D	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	แทน	ค่าสถิติ t ทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยสองกลุ่ม
F	แทน	ค่าสถิติ F ทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยมากกว่าสองกลุ่ม
SS	แทน	ผลรวมของคะแนนเบี่ยงเบนยกกำลังสอง (Sum of Square)
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยของผลบวกคะแนนเบี่ยงเบนยกกำลังสอง (Mean Square)
df	แทน	ขั้นของความเป็นอิสระ (Degree of Freedom)
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
**	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลและแปลผลข้อมูลในรูปแบบตารางประกอบคำบรรยาย แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนตัวของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตาม เพศ ระดับการศึกษา กลุ่มวิชาเอกที่ศึกษา ระยะเวลาการใช้อินเทอร์เน็ต รายได้ต่อเดือนของนิสิต สถานที่ใช้บริการอินเทอร์เน็ตบ่อยที่สุด

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการศึกษาของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในด้านการสืบค้นข้อมูลที่สนใจ ในด้านการ

แลกเปลี่ยนความรู้ และสื่อสาร ด้านการเรียน โดยรวมรายด้าน และรายข้อ โดยใช้ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D)

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการศึกษาของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในด้านการสืบค้นข้อมูลที่สนใจ ในด้านการแลกเปลี่ยนความรู้ และสื่อสาร ในด้านการเรียน จำแนกตาม เพศ ระดับการศึกษา กลุ่มวิชาเอกที่ศึกษา ระยะเวลาการใช้อินเทอร์เน็ตต่อสัปดาห์ รายได้ต่อเดือนของนิสิต สถานที่ใช้บริการ อินเทอร์เน็ตบ่อยที่สุด

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนตัวของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตาราง 3 ข้อมูลส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูลทั่วไป	จำนวนคน	ร้อยละ
1. เพศ		
1.1 ชาย	88	31.70
1.2 หญิง	190	68.30
รวม	278	100.0
2. ระดับการศึกษา		
2.1 ชั้นปีที่1	77	27.70
2.2 ชั้นปีที่2	83	29.90
2.3 ชั้นปีที่3	66	23.70
2.4 ชั้นปีที่4	52	18.70
รวม	278	100.0
3. กลุ่มวิชาเอกที่ศึกษา		
3.1 กลุ่มวิชาทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	156	56.10
3.2 กลุ่มวิชาทางสังคมศึกษา	62	22.30
3.3 กลุ่มวิชาทางมนุษยศาสตร์	60	21.60
รวม	278	100.00
4. ระยะเวลาการใช้อินเทอร์เน็ตต่อสัปดาห์		
4.1 ใช้น้อยกว่า 15 ชั่วโมง	233	83.80
4.2 ใช้ระหว่าง15-30 ชั่วโมง	34	12.20
4.3 ใช่มากกว่า 30 ชั่วโมง	11	4.00
รวม	278	100.00

ตาราง 3 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวนคน	ร้อยละ
5.รายได้เงินสดต่อเดือน		
5.1 รายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท	270	97.10
5.2 รายได้ระหว่าง 5,000-8,000 บาท	8	2.90
รวม	278	100.00
6.สถานที่ใช้อินเตอร์เน็ตบ่อยที่สุด		
6.1 ใช้อินเตอร์เน็ตที่บ้านหรือที่พัก	98	35.30
6.2 ใช้อินเตอร์เน็ตที่ศูนย์คอมพิวเตอร์มหาวิทยาลัย	173	62.20
6.3 ใช้อินเตอร์เน็ตที่ศูนย์บริการคอมพิวเตอร์เอกชน	7	2.50
รวม	278	100.00

จากตาราง 3 แสดงว่านิสิตระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 68.70 ส่วนใหญ่เรียนอยู่ชั้นปีที่ 2 คิดเป็นร้อยละ 29.90 รองลงมาชั้นปีที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 27.70 และชั้นปีที่ 3 คิดเป็นร้อยละ 23.70 ส่วนใหญ่ศึกษากลุ่มวิชาทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คิดเป็นร้อยละ 56.10 รองลงมาศึกษากลุ่มวิชาทางสังคมศาสตร์ คนคิดเป็นร้อยละ 22.30 ส่วนใหญ่มีระยะเวลาการใช้อินเตอร์เน็ตน้อยกว่า 15 ชั่วโมง คนคิดเป็นร้อยละ 83.80 รองลงมา มีระยะเวลาการใช้อินเตอร์เน็ตระหว่าง 15-30 ชั่วโมง คิดเป็นร้อยละ 12.20 ส่วนใหญ่มีรายได้มีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 97.10 ส่วนใหญ่ จะใช้บริการอินเตอร์เน็ตที่สุด คือ ที่บ้านหรือที่พัก คิดเป็นร้อยละ 35.30 รองลงมาคือ ใช้ที่ศูนย์คอมพิวเตอร์ของมหาวิทยาลัย คิดเป็นร้อยละ 62.20

ตอนที่ 2 การใช้อินเตอร์เน็ตเพื่อการศึกษาของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในด้านการสืบค้นข้อมูลที่สนใจ ในด้านการแลกเปลี่ยนความรู้ ด้านการแลกเปลี่ยนความรู้และสื่อสาร และด้านการเรียน โดยรวมรายด้านและรายข้อ โดยใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D)

ตาราง 4 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และ ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) และระดับการใช้อินเทอร์เน็ต ของ
นิสิตระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวมและราย
ด้าน

การใช้อินเทอร์เน็ต	$\bar{X}$	S.D	ระดับการใช้
1.ด้านการสืบค้นข้อมูลที่น่าสนใจ	3.33	0.29	ปานกลาง
2.ด้านการแลกเปลี่ยนความรู้ และสื่อสาร	1.86	0.31	น้อย
3.ด้านการเรียน	2.78	0.31	ปานกลาง
รวมทุกด้าน	2.66	0.20	ปานกลาง

จากตาราง 4 แสดงว่า นิสิตระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.66$) และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าการใช้อินเทอร์เน็ต ในด้านการสืบค้นข้อมูลที่น่าสนใจ ($\bar{X}=3.33$) และด้านการเรียน ($\bar{X}=2.78$) อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนด้านการแลกเปลี่ยนความรู้ และสื่อสาร ($\bar{X}=1.86$) อยู่ในระดับน้อย

ตาราง 5 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และ ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) ของคะแนนระดับการใช้อินเทอร์เน็ต
ของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านการ
สืบค้นข้อมูลที่น่าสนใจ โดยรวมและรายข้อ

ข้อ	การสืบค้นข้อมูลที่น่าสนใจ	$\bar{X}$	S.D	ระดับการใช้
1	นิสิตใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อสืบค้นข้อมูลจากฐานข้อมูลห้องสมุดในประเทศ/ต่างประเทศ.....	3.94	0.81	มาก
2	นิสิตใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อสืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับข่าวสารต่างๆภายในประเทศ/ต่างประเทศ.....	3.59	0.75	มาก
3	นิสิตใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อสืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับการท่องเที่ยว สถานที่ท่องเที่ยว ที่พัก.....	3.66	0.72	มาก
4	นิสิตใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อสืบค้นหาสินค้า/ซื้อสินค้า/ชำระเงินภายในประเทศ/ต่างประเทศ.....	3.06	0.86	ปานกลาง
5	นิสิตใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อสืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับหน่วยงานและองค์กรต่างๆของภาครัฐและเอกชนภายในประเทศ/ต่างประเทศ.....	2.12	0.60	น้อย
6	นิสิตใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อสืบค้นข้อมูลในการศึกษาต่อ.....	2.54	0.80	ปานกลาง

ตาราง 5 (ต่อ)

ข้อ	การสืบค้นข้อมูลที่สนใจ	$\bar{X}$	S.D	ระดับการใช้
7	นิสิตใช้อินเตอร์เน็ตเพื่อการหาข้อมูล เกี่ยวกับกีฬา การแข่งขันผล การแข่งขันกีฬาภายในประเทศ/ต่างประเทศ.....	3.27	0.84	ปานกลาง
8	นิสิตใช้อินเตอร์เน็ตในการสืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับการบันเทิง ดุหนัง ฟัง เพลง.....	3.40	0.95	ปานกลาง
9	นิสิตใช้อินเตอร์เน็ตในการสืบค้นข้อมูลความรู้เพื่อรับทราบข้อมูล ต่าง ๆ ที่ทันสมัย.....	3.80	0.83	มาก
10	นิสิตใช้อินเตอร์เน็ตในการสืบค้นข้อมูลในการดาวโหลดโปรแกรม และเกมส์ ที่สนใจ.....	3.91	0.89	มาก
	รวมด้านการสืบค้นข้อมูลที่สนใจ	3.33	0.29	ปานกลาง

จากตาราง 5 แสดงว่านิสิตระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีระดับการใช้อินเตอร์เน็ตในด้านการสืบค้นข้อมูลที่สนใจ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.33$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อ 1 นิสิตใช้อินเตอร์เน็ตเพื่อสืบค้นข้อมูลจากฐานข้อมูลห้องสมุดในประเทศ/ต่างประเทศ ($\bar{X}=3.94$) รองลงมาคือข้อ 10 นิสิตใช้อินเตอร์เน็ตในการสืบค้นข้อมูลในการดาวโหลด โปรแกรม และเกมส์ ที่สนใจ($\bar{X}=3.91$) และค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ข้อ 5 นิสิตใช้อินเตอร์เน็ตเพื่อสืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับหน่วยงานและองค์การต่างๆ ของภาครัฐและเอกชนภายในประเทศ/ต่างประเทศ ($\bar{X}=2.12$)

ตาราง 6 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และ ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) ของคะแนนระดับการใช้อินเทอร์เน็ตของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านการแลกเปลี่ยนความรู้ และสื่อสาร โดยรวมและรายข้อ

ข้อ	ด้านการแลกเปลี่ยนความรู้ และสื่อสาร	$\bar{X}$	S.D	ระดับการใช้
11.	นิสิตใช้อินเทอร์เน็ตในการรับ-ส่ง อีเมล.....	4.17	0.94	มาก
12.	นิสิตใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการสนทนากับเพื่อนผ่านโปรแกรมออนไลน์ เช่น Pirch98 Msn Icq เป็นต้น.....	2.53	1.23	ปานกลาง
13.	นิสิตใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อสร้างเว็บไซต์ในการเสนอแลกเปลี่ยนความรู้.....	1.38	0.92	น้อยที่สุด
14.	นิสิตใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อส่งข้อความทางมือถือ.....	1.33	0.72	น้อยที่สุด
15.	นิสิตใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อเขียนความคิดเห็นต่างๆ หรือความรู้ลง กระดานเว็บไซต์.....	2.29	0.71	น้อย
16.	นิสิตใช้อินเทอร์เน็ตในการใช้โทรศัพท์ข้ามประเทศ.....	1.11	0.40	น้อยที่สุด
17.	นิสิตใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการประชุมทางไกล.....	1.02	0.20	น้อยที่สุด
18.	นิสิตใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อแลกเปลี่ยน ความรู้กับผู้ใช้ ระหว่างประเทศ	1.06	0.28	น้อยที่สุด
	รวมด้านการติดต่อสื่อสาร	1.86	0.31	น้อย

จากตาราง 6 แสดงว่า นิสิตระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีระดับการใช้อินเทอร์เน็ตในด้านการแลกเปลี่ยนความรู้ และสื่อสาร โดยรวมอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X}=1.86$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อ 11 นิสิตใช้อินเทอร์เน็ตในการรับ-ส่ง อีเมล ($\bar{X}=4.17$) รองลงมา คือ ข้อ 12 นิสิตใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการสนทนากับเพื่อนผ่านโปรแกรมออนไลน์ เช่น Pirch98 Msn Icq เป็นต้น ($\bar{X}=2.53$) และค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ข้อ 17 นิสิตใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการประชุมทางไกล ($\bar{X}=1.02$)

ตาราง 7 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) ของคะแนนระดับการใช้อินเทอร์เน็ต
ของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านการ
เรียน โดยรวมและรายข้อ

ข้อ	ด้านการเรียน	$\bar{X}$	S.D	ระดับการใช้
19.	นิสิตใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อค้นคว้าข้อมูลในการจัดทำรายงานในวิชา ต่าง ๆ.....	4.05	0.64	มาก
20.	นิสิตใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อส่งงานอาจารย์ผ่านอีเมล.....	3.55	0.71	มาก
21.	นิสิตใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการช่วยแปลภาษาในเอกสารวิชาการต่าง ๆ	2.01	0.15	น้อย
22.	นิสิตใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนทางไกลผ่านเว็บไซต์.....	2.00	0.70	น้อย
23.	นิสิตใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการติดต่อขอข้อเสนอนะวิชาเรียนกับ อาจารย์.....	1.53	0.89	น้อย
24.	นิสิตใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อทำแบบทดสอบออนไลน์ในการวัดประเมิน ศักยภาพของท่านในเว็บไซต์ที่ให้บริการแบบทดสอบ.....	2.00	0.71	น้อย
25.	นิสิตใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการขอความร่วมมือเกี่ยวกับการขอข้อมูล ทางการศึกษาจากมหาวิทยาลัยในประเทศ/ต่างประเทศ.....	1.66	0.72	น้อย
26.	นิสิตใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อเพิ่มทักษะในการเรียนภาษาอังกฤษ/ภาษา อื่นๆ.....	3.13	0.90	ปานกลาง
27.	นิสิตใช้อินเทอร์เน็ตในการเรียนรู้ความรู้ต่างๆ ตามอัธยาศัยด้วย ตนเอง.....	4.35	0.79	มาก
28.	นิสิตใช้อินเทอร์เน็ตในการดาวน์โหลดข้อมูลเกี่ยวกับการเรียน เช่น รูปภาพ เสียง ข้อมูลที่เป็นไฟล์ ต่าง.....	3.50	0.90	ปานกลาง
	รวมด้านการเรียน	2.78	0.31	ปานกลาง

จากตาราง 7 แสดงว่า นิสิตระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทร
วิโรฒ มีระดับการใช้อินเทอร์เน็ตในด้านการเรียน อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.78$) เมื่อพิจารณาราย
ข้อพบว่าข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อ 27 นิสิตใช้อินเทอร์เน็ตในการเรียนรู้ความรู้ต่างๆ ตาม
อัธยาศัยด้วยตนเอง ($\bar{X}=4.35$) รองลงมา คือ ข้อ 19 นิสิตใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อค้นคว้าข้อมูลในการ
จัดทำรายงานในวิชาต่างๆ ($\bar{X}=4.05$) และค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ข้อ 23 นิสิตใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการ
ติดต่อขอข้อเสนอนะวิชาเรียนกับอาจารย์($\bar{X}=1.53$)

ตาราง 8 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนระดับการใช้อินเทอร์เน็ตของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามเพศ โดยรวมและรายด้าน

การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการศึกษา	ชาย (N= 88)		หญิง (N= 190)		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1.ด้านการสืบค้นข้อมูลที่สนใจ	3.35	0.29	3.31	0.29	0.86
2.ด้านการแลกเปลี่ยนความรู้ และสื่อสาร	1.88	0.34	1.85	0.29	0.74
3.ด้านการเรียน	2.77	0.33	2.78	0.31	0.14
รวม	2.66	0.22	2.65	0.19	0.72

จากตาราง 8 แสดงว่านิสิตระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีเพศต่างกันมีการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการศึกษาโดยรวมและรายด้าน พบว่าทุกด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 9 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนระดับการใช้อินเทอร์เน็ตของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามช่วงชั้นปี โดยรวมและรายด้าน

การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการศึกษา	ชั้นปีที่1 (n=77)		ชั้นปีที่2 (n=83)		ชั้นปีที่3 (n=66)		ชั้นปีที่4 (n=52)	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1. ด้านการสืบค้นข้อมูลที่สนใจ	3.26	0.33	3.32	0.27	3.39	0.29	3.37	0.26
2. ด้านการแลกเปลี่ยนความรู้ และสื่อสาร	1.86	0.35	1.88	0.32	1.84	0.29	1.86	0.27
3. ด้านการเรียน	2.77	0.32	2.73	0.30	2.81	0.32	2.82	0.33
รวม	2.66	0.21	2.65	0.19	2.68	0.22	2.68	0.19

จากตาราง 9 แสดงว่านิสิตระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่อยู่ในชั้นปีที่ 3 และ 4 มีการใช้อินเทอร์เน็ต ($\bar{X}=2.68$) โดยรวมสูงกว่า ผู้ที่เรียนอยู่ในชั้นปีที่ 1 และ 2 เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ผู้ที่เรียนอยู่ในชั้นปีที่ 4 มีการใช้อินเทอร์เน็ตในด้านด้านการสืบค้นข้อมูลที่สนใจ และด้านการเรียน สูงกว่าผู้ที่เรียนอยู่ในชั้นปีอื่นๆ ส่วนด้านการแลกเปลี่ยนความรู้ และสื่อสาร พบว่า ผู้ที่เรียนอยู่ในชั้นปีที่ 2 มีการใช้อินเทอร์เน็ต ($\bar{X}=1.88$) สูงกว่าผู้ที่เรียนอยู่ในชั้นปีอื่นๆ

ตาราง 10 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนของคะแนนระดับการใช้
อินเทอร์เน็ตของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทร
วิโรฒ จำแนกตามช่วงชั้นปี เป็นรายด้าน

การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการศึกษา	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F
1. ด้านการสืบค้นข้อมูลที่สนใจ	ระหว่างกลุ่ม	3	0.71	0.23	2.83
	ภายในกลุ่ม	274	22.99	0.08	
	รวม	277	23.70		
2. ด้านการแลกเปลี่ยนความรู้ และสื่อสาร	ระหว่างกลุ่ม	3	0.09	0.03	0.30
	ภายในกลุ่ม	274	27.13	0.09	
	รวม	277	27.22		
3. ด้านการเรียน	ระหว่างกลุ่ม	3	0.33	0.11	1.11
	ภายในกลุ่ม	274	27.63	0.10	
	รวม	277	27.96		
รวม	ระหว่างกลุ่ม	3	0.12	0.04	1.01
	ภายในกลุ่ม	274	11.27	0.04	
	รวม	277	11.39		

จากตาราง 10 แสดงว่า นิสิตระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทร
วิโรฒ ที่ใช้อินเทอร์เน็ตในช่วงระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน มีการใช้อินเทอร์เน็ตโดยรวมและราย
ด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติซึ่งไม่เป็นตามสมมุติฐานที่วางไว้

ตาราง 11 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนระดับการใช้อินเทอร์เน็ตของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามกลุ่มวิชาเอกที่ศึกษา โดยรวมและรายด้าน

การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการศึกษา	กลุ่มวิชาเอกทาง วิทยาศาสตร์ (n=156)		กลุ่มวิชาเอกทาง สังคมศาสตร์ (n=62)		กลุ่มวิชาเอกทาง มนุษยศาสตร์ (n=60)	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1. ด้านการสืบค้นข้อมูลที่สนใจ	3.33	0.30	3.31	0.29	3.34	0.28
2. ด้านการแลกเปลี่ยนความรู้ และสื่อสาร	1.89	0.32	1.83	0.32	1.81	0.28
3. ด้านการเรียน	2.77	0.32	2.78	0.31	2.79	0.32
รวม	2.66	0.21	2.64	0.20	2.65	0.20

จากตาราง 11 แสดงว่านิสิตระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่เรียนในกลุ่มวิชาเอกทางวิทยาศาสตร์มีการใช้อินเทอร์เน็ต ($\bar{X}=2.66$) โดยรวมสูงกว่าผู้ที่เรียนในกลุ่มวิชาเอกอื่นๆ เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ผู้ที่เรียนในกลุ่มวิชาเอกทางมนุษยศาสตร์มีการใช้อินเทอร์เน็ตด้านการสืบค้นข้อมูลที่สนใจ และด้านการเรียนสูงกว่าผู้ที่เรียนในกลุ่มวิชาอื่น ๆ ส่วนด้านการแลกเปลี่ยนความรู้ และสื่อสาร พบว่า ผู้ที่เรียนกลุ่มวิชาเอกทางวิทยาศาสตร์ ($\bar{X}=1.89$) สูงกว่าผู้ที่เรียนอยู่ในกลุ่มวิชาอื่นๆ

ตาราง 12 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนระดับการใช้อินเทอร์เน็ตของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตาม กลุ่มวิชาเอกที่ศึกษา เป็นรายด้าน

การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการศึกษา	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
1. ด้านการสืบค้นข้อมูลที่สนใจ	ระหว่างกลุ่ม	2	0.025	0.012	0.15
	ภายในกลุ่ม	275	23.68		
	รวม	277	23.71		
2. ด้านการแลกเปลี่ยนความรู้ และสื่อสาร	ระหว่างกลุ่ม	2	0.358	0.179	1.83
	ภายในกลุ่ม	275	26.86	0.097	
	รวม	277	27.22		
3. ด้านการเรียน	ระหว่างกลุ่ม	2	0.01	0.01	0.61
	ภายในกลุ่ม	275	27.96	0.10	
	รวม	277	27.97		
รวม	ระหว่างกลุ่ม	2	0.032	0.02	0.37
	ภายในกลุ่ม	275	11.38	0.04	
	รวม	277	11.40		

จากตาราง 12 แสดงว่า นิสิตระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ใช้อินเทอร์เน็ตในกลุ่มวิชาที่แตกต่างกัน มีการใช้อินเทอร์เน็ตโดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติซึ่งไม่เป็นตามสมมติฐานที่วางไว้

ตาราง 13 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนระดับการใช้อินเทอร์เน็ตของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามระยะเวลาการใช้อินเทอร์เน็ตต่อสัปดาห์ โดยรวมและรายด้าน

การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการศึกษา	ใช้น้อยกว่า 15 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ (n=233)		ใช้ระหว่าง 15 - 30 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ (n=34)		ใช้มากกว่า 30 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ (n= 11)	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1.ด้านการสืบค้นข้อมูลที่สนใจ	3.31	0.28	3.35	0.31	3.35	0.33
2.ด้านการแลกเปลี่ยนความรู้ และสื่อสาร	1.87	0.32	1.84	0.29	1.83	0.28
3.ด้านการเรียน	2.77	0.32	2.83	0.30	2.75	0.29
รวม	2.78	0.20	2.67	0.21	2.72	0.17

จากตาราง 13 แสดงว่านิสิตระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ใช้อินเทอร์เน็ตน้อยกว่า 15 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ มีค่าเฉลี่ยการใช้อินเทอร์เน็ต ($\bar{X}$ =1.89) มากกว่าผู้ที่ใช้ระยะเวลาศึกษาในกลุ่มอื่นๆ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าผู้ที่อินเทอร์เน็ตระหว่าง 15 -30 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ และใช้มากกว่า 30ชั่วโมงต่อสัปดาห์ มีการใช้อินเทอร์เน็ตด้านการสืบค้นข้อมูลที่น่าสนใจ ($\bar{X}$ =3.35) มากกว่าผู้ที่ใช้อินเทอร์เน็ตน้อยกว่า 15 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ด้านการแลกเปลี่ยนความรู้ และสื่อสาร และด้านการเรียนพบว่าผู้ที่ใช้อินเทอร์เน็ตน้อยกว่า 15 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ มีการใช้อินเทอร์เน็ตมากกว่าผู้ที่ใช้ระยะเวลาศึกษาในกลุ่มอื่นๆ

ตาราง 14 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนระดับการใช้อินเทอร์เน็ตของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามระยะเวลาการใช้อินเทอร์เน็ตต่อสัปดาห์เป็นรายด้าน

การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการศึกษา	แหล่ง ความแปรปรวน	df	SS	MS	F
1. ด้านการสืบค้นข้อมูลที่สนใจ	ระหว่างกลุ่ม	2	0.76	0.38	4.59*
	ภายในกลุ่ม	275	22.94	0.08	
	รวม	277	23.71		
2. ด้านการแลกเปลี่ยนความรู้ และสื่อสาร	ระหว่างกลุ่ม	2	0.04	0.02	0.20
	ภายในกลุ่ม	275	27.19	0.10	
	รวม	277	27.98		
3. ด้านการเรียน	ระหว่างกลุ่ม	2	0.11	0.05	0.51
	ภายในกลุ่ม	275	27.87	0.10	
	รวม	277	27.98		
รวม	ระหว่างกลุ่ม	2	0.06	0.03	0.74
	ภายในกลุ่ม	275	11.34	0.04	
	รวม	277	11.40		

จากตาราง 14 แสดงว่านิสิตระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีจำนวนชั่วโมงการใช้ต่อสัปดาห์ต่างกัน ใช้อินเทอร์เน็ตในด้านการแลกเปลี่ยนความรู้โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านการสืบค้นข้อมูลที่สนใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผู้วิจัยจึงนำไปทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe's Method) ดังปรากฏในตาราง 15

ตาราง 15 ทดสอบความแตกต่างรายคู่การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการศึกษาของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามระยะเวลาการใช้ อินเทอร์เน็ตต่อสัปดาห์ ด้านการสืบค้นข้อมูลที่สนใจ

ด้านการสืบค้นข้อมูลที่สนใจ	$\bar{X}$	ใช้น้อยกว่า 15 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ (n= 233)	ใช้ระหว่าง 15-30 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ (n= 34)	ใช้มากกว่า 30 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ (n= 11)
		3.31	3.35	3.58
ใช้น้อยกว่า 15 ชั่วโมงต่อสัปดาห์	3.31	-	0.03*	0.20
ใช้ระหว่าง 15-30 ชั่วโมงต่อสัปดาห์	3.35	-	-	0.23
ใช้มากกว่า 130 ชั่วโมงต่อสัปดาห์	3.58	-	-	-

จากตาราง 15 แสดงว่านิสิตระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีช่วงระยะเวลาการใช้ระหว่าง 15-30 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ มีการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการศึกษาด้านการแลกเปลี่ยนความรู้สูงกว่า ผู้ที่ใช้อินเทอร์เน็ตน้อยกว่า 15 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 16 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนระดับการใช้อินเทอร์เน็ตของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามรายได้ โดยรวมและรายด้าน

การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการศึกษา	รายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท (N= 270)		รายได้ระหว่าง 5,000-8,000 บาท (N= 8)		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1.ด้านการสืบค้นข้อมูลที่สนใจ	3.35	0.29	3.45	0.24	1.19
2.ด้านการแลกเปลี่ยนความรู้ และสื่อสาร	1.86	0.31	1.97	0.38	0.97
3.ด้านการเรียน	2.78	0.32	2.84	0.28	0.54
รวม	2.65	0.20	2.75	0.21	1.35

จากตาราง 16 แสดงว่านิสิตระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีรายได้ต่างกันมีการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการศึกษาโดยรวมและรายด้าน พบว่าทุกด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 17 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนระดับการใช้อินเทอร์เน็ตของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามสถานที่ใช้บริการอินเทอร์เน็ตบ่อยที่สุด โดยรวมและรายด้าน

การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการศึกษา	ใช้อินเทอร์เน็ตที่บ้านหรือที่พัก		ใช้อินเทอร์เน็ตที่ศูนย์คอมพิวเตอร์มหาวิทยาลัย		ใช้อินเทอร์เน็ตที่ศูนย์บริการอินเทอร์เน็ตเอกชน	
	(n=61)		(n=211)		(n=6)	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1.ด้านการสืบค้นข้อมูลที่น่าสนใจ	3.44	0.34	3.30	0.27	3.15	0.19
2.ด้านการแลกเปลี่ยนความรู้ และสื่อสาร	1.88	0.27	1.86	0.33	1.86	0.22
3.ด้านการเรียน	2.75	0.34	2.78	0.31	2.75	0.27
รวม	2.70	0.22	2.65	0.20	2.52	0.15

จากตาราง 17 แสดงว่านิสิตระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ใช้อินเทอร์เน็ตที่บ้านหรือที่พัก มีค่าเฉลี่ยการใช้อินเทอร์เน็ต ($\bar{X}$ =2.70) มากกว่าผู้ที่ใช้ในสถานที่อื่นๆ เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ผู้ที่ใช้อินเทอร์เน็ตที่บ้านหรือที่พักมีค่าเฉลี่ยการใช้อินเทอร์เน็ตด้านด้านการสืบค้นข้อมูลที่น่าสนใจ และด้านการแลกเปลี่ยนความรู้และสื่อสาร มากกว่าผู้ที่ใช้อินเทอร์เน็ตในสถานที่อื่นๆ ส่วนด้านการเรียน พบว่ามีการใช้อินเทอร์เน็ตที่ศูนย์คอมพิวเตอร์มหาวิทยาลัยมากกว่าผู้ที่ใช้อินเทอร์เน็ตในสถานที่อื่นๆ

ตาราง 18 วิเคราะห์ความแปรปรวนการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการศึกษาของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวมและรายด้านตาม จำแนกตาม สถานที่ให้บริการอินเทอร์เน็ตบ่อยที่สุด

การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการศึกษา	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
1. ด้านการสืบค้นข้อมูลที่น่าสนใจ	ระหว่างกลุ่ม	2	1.23	0.62	7.54**
	ภายในกลุ่ม	275	22.47	0.08	
	รวม	277	23.71		
2. ด้านการแลกเปลี่ยนความรู้ และสื่อสาร	ระหว่างกลุ่ม	2	0.31	0.15	1.57
	ภายในกลุ่ม	275	26.92	0.10	
	รวม	277	27.23		
3. ด้านการเรียน	ระหว่างกลุ่ม	2	0.04	0.02	0.20
	ภายในกลุ่ม	275	27.94	0.10	
	รวม	277	27.98		
รวม	ระหว่างกลุ่ม	2	0.23	0.11	2.79
	ภายในกลุ่ม	275	11.17	0.04	
	รวม	277	11.40		

จากตาราง 18 แสดงว่านิสิตระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ใช้อินเทอร์เน็ต ณ สถานที่ให้บริการอินเทอร์เน็ตบ่อยที่สุดแตกต่างกัน ใช้อินเทอร์เน็ตในด้านการแลกเปลี่ยนความรู้โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านด้านการสืบค้นข้อมูลที่น่าสนใจ พบความแตกต่างกันโดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผู้วิจัยจึงนำไปทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe's Method) ดังปรากฏในตาราง 19

ตาราง 19 ทดสอบความแตกต่างรายคู่การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการศึกษาของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามสถานที่การใช้บริการ อินเทอร์เน็ตบ่อยที่สุด ด้านการสืบค้นข้อมูลที่สนใจ

ด้านการสืบค้นข้อมูลที่สนใจ		ศูนย์บริการคอมพิวเตอร์เอกชน (n=6)	ใช้อินเทอร์เน็ตที่ศูนย์คอมพิวเตอร์มหาวิทยาลัย (n=211)	ใช้อินเทอร์เน็ตที่บ้านหรือที่พักร (n=61)
$\bar{X}$		3.15	3.30	3.45
1. บริการคอมพิวเตอร์เอกชน	3.15	-	0.15*	0.30
2. ใช้อินเทอร์เน็ตที่ศูนย์คอมพิวเตอร์มหาวิทยาลัย	3.30		-	0.15
3. ใช้อินเทอร์เน็ตที่บ้านหรือที่พักร	3.45			-

จากตาราง 19 แสดงว่านิสิตระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีการใช้อินเทอร์เน็ตศูนย์คอมพิวเตอร์มหาวิทยาลัย มีการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการศึกษาการสืบค้นข้อมูลที่สนใจสูงกว่า ผู้ที่ใช้บริการคอมพิวเตอร์เอกชนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาเกี่ยวกับการใช้อินเตอร์เน็ตเพื่อการศึกษาของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ผู้วิจัยสรุปผลการวิจัยดังนี้

จุดมุ่งหมายการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการใช้อินเตอร์เน็ตเพื่อการศึกษาของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ 3 ด้าน คือ ด้านการสืบค้นข้อมูลที่สนใจ ด้านการแลกเปลี่ยนความรู้และสื่อสาร และด้านการเรียน
2. เพื่อเปรียบเทียบการใช้อินเตอร์เน็ตเพื่อการศึกษาของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตาม เพศ ระดับการศึกษา กลุ่มวิชาเอกที่ศึกษา ระยะเวลาการใช้อินเตอร์เน็ตต่อสัปดาห์ รายได้ของนิสิตต่อเดือน และสถานที่ใช้บริการอินเตอร์เน็ตบ่อยที่สุด

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่นิสิตระดับปริญญาตรีชั้นปีที่1-4 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ลงทะเบียนเรียน ในภาคการศึกษาที่1 ปีการศึกษา2547 จำนวน 1009 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นิสิตระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ลงทะเบียนเรียนในภาคการศึกษาที่1 ปีการศึกษา2547 เลือกกลุ่มตัวอย่างแบบสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Reandom Sampling) โดยใช้ชั้นปีและวิชาเอกในการสุ่มตัวอย่าง ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างขนาด278 คน โดยกำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางกำหนดกลุ่มตัวอย่างของเครซีและมอร์แกน (Krejcie and Morgan.197 : 608)

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามการใช้อินเตอร์เน็ตเพื่อการศึกษาของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยแบ่งเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ ระดับการศึกษาที่ศึกษา กลุ่มวิชาเรียน ระยะเวลาการใช้ต่อสัปดาห์ รายได้ สถานที่ใช้บริการอินเตอร์เน็ตบ่อยที่สุด

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการใช้อินเตอร์เน็ตเพื่อการศึกษาของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ จำนวน 28 ข้อ เพื่อสอบถามการใช้อินเตอร์เน็ต 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการสืบค้นข้อมูลที่สนใจ ด้านการแลกเปลี่ยนความรู้ และสื่อสาร และด้านการเรียนการสอน

โดยกำหนดกฎเกณฑ์การให้คะแนน ดังต่อไปนี้

5 หมายถึง ใช้มากที่สุด	คือ ใช้มากกว่า 5	ครั้ง ต่อ สัปดาห์
4 หมายถึง ใช้มาก	คือ ใช้ 4-5	ครั้ง ต่อ สัปดาห์
3 หมายถึง ใช้ปานกลาง	คือ ใช้ 3	ครั้ง ต่อ สัปดาห์
2 หมายถึง ใช้น้อย	คือ ใช้ 2	ครั้ง ต่อ สัปดาห์
1 หมายถึง ใช้น้อยที่สุด	คือ ใช้ 0-1	ครั้ง ต่อ สัปดาห์

การแปลความหมายของค่าเฉลี่ยผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์ ดังนี้

มีการใช้ในระดับมากที่สุด	มีค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง	4.51-5.00
มีการใช้ในระดับมาก	มีค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง	3.51-4.50
มีการใช้ในระดับปานกลาง	มีค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง	2.51-3.50
มีการใช้ในระดับน้อย	มีค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง	1.51-2.50
มีการใช้ในระดับน้อยที่สุด	มีค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง	1.00-1.50

นำแบบสอบถามเสนออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อพิจารณาตรวจสอบความครอบคลุมของเนื้อหาและความถูกต้องของภาษา เพื่อปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่อง และตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือโดยนำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จเรียบร้อยแล้วให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่านตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหาและปรับปรุงครั้งสุดท้ายเพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษา

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้ศึกษาขอหนังสือแนะนำตัวจากหัวหน้าภาควิชาการศึกษาผู้ใหญ่ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

2. ผู้ศึกษานำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูลจากนิสิต ระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยผู้ศึกษาดำเนินการแจกแบบสอบถาม และรับคืนด้วยตนเอง ตั้งแต่ วันที่ 5 ส.ค.- 14 ก.ย. 2547

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. เมื่อได้รับแบบสอบถามแล้วคืนตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม จำแนกและตรวจให้คะแนนตามน้ำหนักคะแนนที่กำหนด
2. นำแบบสอบถามฉบับที่สมบูรณ์มาตรวจให้คะแนนแต่ละข้อคำถามตามลำดับผลกระทบ แล้ววิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC
3. วิเคราะห์ข้อมูลที่เป็นข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยหาค่าร้อยละ
4. วิเคราะห์ข้อมูลที่เป็นข้อมูลการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการศึกษาของนิสิต ระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ 3 ด้าน จำนวน 28 ข้อ

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการศึกษาของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สรุปผลได้ดังนี้

1. นิสิตระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 278 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 68.70 ส่วนใหญ่เรียนอยู่ชั้นปีที่ 2 คิดเป็นร้อยละ 29.90 รองลงมาชั้นปีที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 27.70 และชั้นปีที่ 3 คิดเป็นร้อยละ 23.70 ส่วนใหญ่ศึกษากลุ่มวิชาเอกทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คิดเป็นร้อยละ 56.10 รองลงมาศึกษากลุ่มวิชาเอกทางสังคมศาสตร์ คนคิดเป็นร้อยละ 22.30 ส่วนใหญ่มีระยะเวลาการใช้อินเทอร์เน็ตต่อสัปดาห์น้อยกว่า 15 ชั่วโมง คนคิดเป็นร้อยละ 83.80 รองลงมา มีระยะเวลาการใช้อินเทอร์เน็ตต่อสัปดาห์ระหว่าง 15-30 ชั่วโมง คิดเป็นร้อยละ 12.20 ส่วนใหญ่มีรายได้มีรายต่อเดือนได้ต่ำกว่า 5,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 97.10 ส่วนใหญ่ จะใช้บริการอินเทอร์เน็ตบ่อยที่สุด คือ ที่บ้านหรือที่พัก คิดเป็นร้อยละ 35.30 รองลงมาคือ ใช้ที่ศูนย์คอมพิวเตอร์ของมหาวิทยาลัย คิดเป็นร้อยละ 62.20

2. นิสิตระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีระดับการใช้อินเทอร์เน็ตโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.66$) และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าการใช้อินเทอร์เน็ตในด้านการสืบค้นข้อมูลที่สนใจ ($\bar{X}=3.33$) และด้านการเรียน ($\bar{X}=2.78$) อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนด้านการแลกเปลี่ยนความรู้ และสื่อสาร ($\bar{X}=1.86$) อยู่ในระดับน้อย

2.1 ด้านการสืบค้นข้อมูลที่สนใจ นิสิตระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีระดับการใช้อินเทอร์เน็ตในด้านการสืบค้นข้อมูลที่สนใจ อยู่ในระดับ

ปานกลาง ($\bar{X}=3.33$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อ 1 นิสิตใช้อินเตอร์เน็ตเพื่อสืบค้นข้อมูลจากฐานข้อมูลห้องสมุดในประเทศ/ต่างประเทศ ($\bar{X}=3.94$) รองลงมา คือ ข้อ 10 นิสิตใช้อินเตอร์เน็ตในการสืบค้นข้อมูลในการดาวโหลด โปรแกรม และเกมส์ ที่สนใจ ($\bar{X}=3.91$) และค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ข้อ 5 นิสิตใช้อินเตอร์เน็ตเพื่อสืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับหน่วยงานและองค์การต่างๆ ของภาครัฐและเอกชนภายในประเทศ/ต่างประเทศ ($\bar{X}=2.12$)

2.2 ด้านการแลกเปลี่ยนความรู้ และสื่อสาร นิสิตระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีระดับการใช้อินเตอร์เน็ตในด้านการแลกเปลี่ยนความรู้ และสื่อสาร โดยรวมอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X}=1.86$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อ 11 นิสิตใช้อินเตอร์เน็ตในการรับ-ส่ง อีเมล ($\bar{X}=4.17$) รองลงมา คือ ข้อ 12 นิสิตใช้อินเตอร์เน็ตเพื่อการสนทนากับเพื่อนผ่านโปรแกรมออนไลน์ เช่น Pich98 Msn lcy เป็นต้น ($\bar{X}=2.53$) และค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ข้อ 17 นิสิตใช้อินเตอร์เน็ตเพื่อการประชุมทางไกล ($\bar{X}=1.02$)

2.3 ด้านการเรียน นิสิตระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีระดับการใช้อินเตอร์เน็ตในด้านการเรียน อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.78$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อ 27 นิสิตใช้อินเตอร์เน็ตในการเรียนรู้ความรู้ต่างๆ ตามอัธยาศัยด้วยตนเอง ($\bar{X}=4.35$) รองลงมา คือ ข้อ 19 นิสิตใช้อินเตอร์เน็ตเพื่อค้นคว้าข้อมูลในการจัดทำรายงานในวิชาต่างๆ ($\bar{X}=4.05$) และค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ข้อ 23 นิสิตใช้อินเตอร์เน็ตเพื่อการติดต่อขอข้อเสนอนะวิชาเรียนกับอาจารย์ ($\bar{X}=1.53$)

3. ผลการเปรียบเทียบการใช้อินเตอร์เน็ตเพื่อการศึกษาของนิสิตระดับปริญญาตรีคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตาม เพศ ระดับการศึกษาที่ศึกษา กลุ่มวิชาเรียน ระยะเวลาการใช้ต่อสัปดาห์ รายได้ สถานที่ให้บริการอินเตอร์เน็ตบ่อยที่สุด

3.1 .นิสิตระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อการใช้อินเตอร์เน็ตเพื่อการศึกษาในแต่ละด้านและรวมทุกด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3.2 นิสิตระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ใช้อินเตอร์เน็ตในช่วงระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน มีการใช้อินเตอร์เน็ตโดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3.3 นิสิตระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ใช้อินเตอร์เน็ตในกลุ่มวิชาเอกที่แตกต่างกัน มีการใช้อินเตอร์เน็ตโดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติซึ่งไม่เป็นตามสมมุติฐานที่วางไว้

3.4 นิสิตระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีระยะเวลาการใช้อินเตอร์เน็ตต่อสัปดาห์ต่างกัน ใช้อินเตอร์เน็ตในด้านการแลกเปลี่ยนความรู้โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านการสืบค้นข้อมูลที่สนใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยพบว่าผู้ที่มีระยะเวลาการใช้ระหว่าง 15-30

ชั่วโมงต่อสัปดาห์ มีการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการศึกษาด้านการแลกเปลี่ยนความรู้สูงกว่า ผู้ที่ใช้อินเทอร์เน็ตน้อยกว่า 15 ชั่วโมงต่อสัปดาห์

3.5 นิสิตระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกันมีการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการศึกษาโดยรวมและรายด้าน พบว่าทุกด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3.6 นิสิตระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ใช้อินเทอร์เน็ต ณ สถานที่ที่ใช้บริการอินเทอร์เน็ตบ่อที่สุดแตกต่างกัน ใช้อินเทอร์เน็ตในด้านการแลกเปลี่ยนความรู้โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการสืบค้นข้อมูลที่สนใจ พบความแตกต่างกันโดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยพบว่า ผู้ที่มีการใช้อินเทอร์เน็ตศูนย์คอมพิวเตอร์มหาวิทยาลัย มีการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการศึกษาการสืบค้นข้อมูลที่สนใจสูงกว่าผู้ที่ใช้บริการคอมพิวเตอร์เอกชน

อภิปรายผล

จากการศึกษาการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการศึกษาของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีประเด็นที่สำคัญ สามารถอภิปรายได้ดังนี้

1. นิสิตระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีการใช้อินเทอร์เน็ตโดยมีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนิสิตส่วนใหญ่ให้เวลากับการเรียนทางด้านวิชาการมากกว่า จึงไม่ค่อยมีเวลาการใช้อินเทอร์เน็ต อีกทั้งยังให้เวลาในการทำกิจกรรมของทางมหาวิทยาลัย อีกทั้งอาจประสบกับปัญหาความพร้อมของอุปกรณ์ และเวลาในการใช้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพัชรา คะประสิทธิ์ (2547 : 71) พบว่านิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง

2. นิสิตระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีระดับการใช้อินเทอร์เน็ตโดยพิจารณาเป็นรายด้าน

2.1 ด้านการสืบค้นข้อมูลที่สนใจ นิสิตระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีระดับการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง โดยนิสิตใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อสืบค้นข้อมูลจากฐานข้อมูลห้องสมุดในประเทศ/ต่างประเทศ รวมถึงการสืบค้นข้อมูลในการดาวโหลด โปรแกรม และเกมส์ ที่สนใจ ซึ่งสอดคล้องกับ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2540 : 71) ความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีสามารถเชื่อมโยงเครือข่ายครอบคลุมไปทั่วโลก ซึ่งกลายเป็นแหล่งเครือข่ายข้อมูลขนาดใหญ่ที่เรียกว่าเครือข่ายอินเทอร์เน็ต

2.2 ด้านการแลกเปลี่ยนความรู้ และสื่อสาร นิสิตระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีระดับการใช้อินเทอร์เน็ตในด้านการแลกเปลี่ยนความรู้ และสื่อสาร

โดยรวมอยู่ในระดับน้อย ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากเกิดการขัดข้องของระบบเครือข่ายและอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ที่ให้บริการ ซึ่งสอดคล้องกับ งานวิจัยของ เวนิจ หงษา (2541 : บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง การใช้และการยอมรับของอาจารย์และนิสิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม พบว่า ปัญหาและอุปสรรคของอาจารย์และนิสิตที่ใช้บริการอินเทอร์เน็ตมากที่สุดคือความขัดข้องของเครือข่ายและอุปกรณ์คอมพิวเตอร์

2.3 ด้านการเรียน นิสิตระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีระดับการใช้อินเทอร์เน็ตอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้ นิสิตจำเป็นต้องใช้อินเทอร์เน็ตในการเรียนรู้ความรู้ต่างๆ ตามอัธยาศัยด้วยตนเอง และค้นคว้าข้อมูลในการจัดทำรายงานในวิชาต่างๆ ซึ่ง กนกวรรณ ว่องวัฒนสน (2543 : 42) กล่าวว่า อินเทอร์เน็ตสามารถสืบค้นข้อมูลได้ตลอด 24 ชั่วโมง สัปดาห์ละ 7 วัน และในทุกสถานที่หากมีอุปกรณ์ในการรับและส่งข้อมูล

3.การเปรียบเทียบการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการศึกษาของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตาม เพศ ระดับการศึกษาที่ศึกษา กลุ่มวิชาเรียน ระยะเวลาการใช้ต่อสัปดาห์ รายได้ สถานที่ใช้บริการอินเทอร์เน็ตบ่อยที่สุด สรุปได้ดังนี้

3.1 นิสิตระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการศึกษาในแต่ละด้านและรวมทุกด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่เป็นเช่นนี้เพราะว่าในปัจจุบัน เพศชายและเพศหญิงมีการมีโอกาสทางการศึกษาเท่าเทียมกันความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์สามารถทำให้เชื่อมโยงระบบและเครือข่ายที่ครอบคลุมไปทั่วโลกซึ่งเครือข่ายนี้ก็คืออินเทอร์เน็ต อินเทอร์เน็ตมีบทบาทที่สำคัญกับการศึกษาโดยนิสิตเพศชายและเพศหญิงสามารถใช้เป็นเครื่องมือในการศึกษาถือว่าเครือข่ายอินเทอร์เน็ตนั้นคือสังคมแห่งการเรียนรู้สามารถเรียนรู้ได้ตลอดเวลาไม่จำกัดเพศ ซึ่งงานวิจัยนี้ขัดแย้งกับ โมห์อาดิน (Mohaiadin .1995 : บทคัดย่อ) ที่พบว่าเพศชายมีการใช้อินเทอร์เน็ตมากกว่าเพศหญิงและมีทักษะในการใช้มากกว่าเพศหญิงอีกด้วย

3.2 นิสิตระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ระดับการศึกษาต่างกันมีการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการศึกษาในแต่ละด้านและรวมทุกด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้ นิสิตจำเป็นต้องใช้อินเทอร์เน็ตในการเรียนรู้ความรู้ต่างๆ ตามอัธยาศัยด้วยตนเอง และค้นคว้าข้อมูลในการจัดทำรายงานในวิชาต่างๆ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พัชรา คะปะสิทธิ์ (2547 : บทคัดย่อ) พบว่า สถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาเกือบทุกแห่ง เริ่มมีการจัดการเรียนการสอนเกี่ยวกับอินเทอร์เน็ตโดยจัดเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษารายวิชาต่างๆ ให้แก่นิสิตทุกชั้นปีเพื่อเป็นการเตรียมนิสิตให้มีความพร้อมในการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ เป็นต้น

3.3 นิสิตระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กลุ่มสาขาวิชาเอกต่างกันมีการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการศึกษาในแต่ละด้านและรวมทุกด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่ง นิสิตจะใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อสืบค้นข้อมูลจากฐานข้อมูลห้องสมุดในประเทศ/ต่างประเทศ ในการทำรายงานส่งอาจารย์ประจำวิชา ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ เรวดี ดงสุภาพกุล (2538 : บทคัดย่อ) ที่ศึกษาการใช้อินเทอร์เน็ตของนักเรียนนิตินักศึกษาในเขต

กรุงเทพมหานคร พบว่า นิสิตสาขาสังคมศาสตร์ และสาขามนุษยศาสตร์มีการใช้อินเตอร์เน็ตมากกว่านักศึกษาสาขาวิทยาศาสตร์

3.4 นิสิตระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ใช้ระยะเวลาในการใช้อินเตอร์เน็ตต่อสัปดาห์ต่างกัน โดยพบว่าผู้ที่มีช่วงเวลาการใช้ระหว่าง 15 - 30 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ มีการใช้อินเตอร์เน็ตเพื่อการศึกษาด้านการแลกเปลี่ยนความรู้สูงกว่า ผู้ที่ใช้อินเตอร์เน็ตน้อยกว่า 15 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เพ็ญภา จวนชัยนาจ (2541 : 181-185) พบว่า ความถี่ในการใช้อินเตอร์เน็ตมีผลต่อการส่งเสริมในการใช้อินเตอร์เน็ต

3.5 นิสิตระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ รายได้ต่างกัน มีการใช้อินเตอร์เน็ตเพื่อการศึกษาในแต่ละด้านและรวมทุกด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนิสิตมีรายได้ที่ไม่แตกต่างกันมาก อีกทั้งการใช้อินเตอร์เน็ตนั้นอยู่ที่ความต้องการของนิสิตในการที่จะพัฒนาตนเองอยู่ตลอดเวลา ซึ่งขัดแย้งกับงานวิจัยของ รัชฎาวัลย์ บุญเดช (2546 : 96) ศึกษาเรื่องพฤติกรรม และปัญหาในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของบุคลากรที่ทำงานกับบริษัทเอกชนในกรุงเทพมหานคร พบว่าบุคลากรที่มีรายได้แตกต่างกันมีพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศโดยรวมแตกต่างกัน

3.6 นิสิตระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ใช้อินเตอร์เน็ตเพื่อการศึกษาในสถานที่บริการอินเตอร์เน็ตบ่อที่สุดต่างกันมีการใช้อินเตอร์เน็ตเพื่อการศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยพบว่า มีการใช้อินเตอร์เน็ตศูนย์คอมพิวเตอร์มหาวิทยาลัย เพื่อการศึกษาการสืบค้นข้อมูลที่สนใจสูงกว่า ผู้ที่ใช้บริการคอมพิวเตอร์เอกชน ซึ่งขัดแย้งกับงานวิจัยของ วัฒนา มาลา (2545 : บทคัดย่อ) พบว่านักศึกษามหาวิทยาลัยพายัพใช้อินเตอร์เน็ตมากที่สุด คือ ที่ร้านอินเตอร์เน็ตมีการใช้ได้ตามเสรีเนื่องจากสถานที่ที่ใช้อินเตอร์เน็ตแต่ละที่เปิดโอกาสให้นิสิตได้ใช้อินเตอร์เน็ตในลักษณะต่างกัน เช่น ที่มหาวิทยาลัยจะเน้นทางด้านการศึกษา ส่วนที่บ้านจะมีผู้ปกครองคอยดูแล จึงเป็นสาเหตุให้ใช้มากที่สุด

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

1. จากผลการวิจัยพบว่า นิสิตระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีการใช้อินเตอร์เน็ต โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีเครื่องคอมพิวเตอร์ไม่เพียงพอในการให้บริการอินเตอร์เน็ตแก่นิสิต ดังนั้น ทางคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ควรมีการส่งเสริมทางนโยบายโดยให้นิสิตได้ใช้อินเตอร์เน็ตเพื่อการศึกษามากขึ้น โดยจัดตั้งศูนย์บริการอินเตอร์เน็ตเพื่อการศึกษาสำหรับนิสิตภายในคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒขึ้น

2. จากผลการวิจัยพบว่า คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ควรมีการส่งเสริมและพัฒนาความรู้ความสามารถของนิสิตในการใช้อินเตอร์เน็ตเพื่อการศึกษา โดยการจัดการฝึกอบรมการใช้อินเตอร์เน็ตเพื่อการศึกษา ให้กับนิสิตเพื่อเป็นการสร้างความชำนาญและเพื่อให้นิสิตนำความรู้มาใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการศึกษาของนิสิตมากที่สุด

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาในเรื่องความต้องการห้องบริการอินเตอร์เน็ตเพื่อการศึกษาของนิสิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

2. ควรมีการศึกษาในเรื่องการใช้อินเตอร์เน็ตเพื่อการศึกษาของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะอื่นๆ ในมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กนกวรรณ ว่องวัฒนสิน.(2543).เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาในระดับอุดมศึกษา.กรุงเทพฯ :
ส่งเสริมการพิมพ์.
- เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์.(2544) ,กรกฎาคม – กันยายน. e-learning: ยุทธศาสตร์การเรียนรู้
ในอนาคต.วารสาร มองไกล IFD. ประจำไตรมาสที่ 3
- คณาจารย์ภาควิชาจิตวิทยา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง. (2542). จิตวิทยาทั่วไป.
พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- จรรยา โกมลบุญ.(2528). จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพฯ : มปป
- ชัยฤทธิ์ โพธิสุวรรณ.(2544). การศึกษาผู้ใหญ่ : ปรัชญาตะวันตกและการปฏิบัติ.ภาควิชา
อาชีวศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- เชิยศรี วิวิสิริ.(2527). จิตวิทยาการเรียนรู้ผู้ใหญ่ภาควิชาการศึกษาผู้ใหญ่. คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ดวงเดือน พันธุมาวิน.(2528). จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพฯ : ศึกษิตสยาม
- ดาวรัตน์ แทนรัตน์.(2544),มกราคม-มิถุนายน.“E-learningในสถานศึกษา”.รังสิต
สารสนเทศ.7(1):54-55
- ถนอมพร เลาหจรัสแสง(2541,พฤศจิกายน-กุมภาพันธ์).“อินเทอร์เน็ต: เครือข่ายเพื่อการศึกษา”
วารสารตรังศึกษาศาสตร์. 26(2)2 : 56-66
- นิตย บุษงามงคล. (2528). เอกสารประกอบการสอนวิชา 213 140 จิตวิทยาเบื้องต้น =
Introduction to psychology: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น : อัดสำเนา
- บุญเรือง เนียมหอม.(2540).การพัฒนาระบบการเรียนการสอนทางอินเทอร์เน็ตใน
ระดับอุดมศึกษา.วิทยานิพนธ์ ค.ด. (เทคโนโลยีทางการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิต
วิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- ปฐม นิมานนท์.(2532). ปรัชญาการศึกษานอกระบบ. เอกสารการสอนชุดวิชาการศึกษาตลอด
ชีวิตและการศึกษานอกระบบ หน้า270-316 หน่วยที่6 มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- มุสตี นนทคำจันทร์ (ม.ค.44). การใช้อินเทอร์เน็ต. บรรณารักษศาสตร์ จุฬาฯ ปีที่ 21, ฉบับที่ 1
หน้า 37-58
- พงศ์ศักดิ์ สิงห์ปัญญาโชค. (2546).การใช้อินเทอร์เน็ตของนิสิตหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต
(ภาคสมทบ) คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. วิทยานิพนธ์ กศ.ม.
(ธุรกิจศึกษา).กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- พรรณทิพร รุจิพร. (2522) เอกสารประกอบการบรรยาย 213 140 จิตวิทยาเบื้องต้น 213 240
จิตวิทยาพัฒนาการเบื้องต้น. ขอนแก่น : ภาควิชาจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยขอนแก่น : อัดสำเนา
- พัชญา พัทธกิจไพรวัน,เมธิ เผ่าบุญมี,สุธิ เผ่าบุญมี .(2539). The internet for every one.McGraw
Hill.
- พัชรา คะประสิทธิ์. (2547).การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิ
โรฒ. วิทยานิพนธ์ กศ.ม.(การอุดมศึกษา).กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนคร
ินทรวิโรฒ.ถ่ายเอกสาร.
- พิเชษฐ์ เพียรเจริญ.(2544,กันยายน-ธันวาคม). “ E-learning “ วารสารวิทยบริการ.12 (3) :60-63
- เพ็ญนภา จวนชัยนาจ. (2541).การศึกษาสภาวะการใช้อินเทอร์เน็ตและการส่งเสริมการใช้
ข้อเสนอแนะจากระบบอินเทอร์เน็ตเพื่อการศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา : กรณีศึกษา
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.วิทยานิพนธ์ ค.ม. (คอมพิวเตอร์และ
เทคโนโลยีสารสนเทศ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
ธนบุรี. ถ่ายเอกสาร.
- มปผ. (2547).ทฤษฎีการเรียนรู้. **Constructivism**.(ออนไลน์).แหล่งที่มา
:<http://www.thaikids.org/brain/brain1.htm>.วันที่สืบค้น 12 ธันวาคม 2546.
- รัตนา พุ่มไพศาล.(2523). ปรัชญาและหลักของการศึกษานอกระบบ.กรุงเทพฯ.อักษรบัณฑิต
เรวดี คงสุภาพ.(2539). การใช้ระบบอินเทอร์เน็ตของนิสิตนักเรียนนักศึกษาในเขต
กรุงเทพมหานคร.วิทยานิพนธ์ ค.ม. (โสตทัศนศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- วัฒนา มาลา. (2545). ประโยชน์จากการใช้สื่ออินเทอร์เน็ตของนักศึกษามหาวิทยาลัยพายัพ
จังหวัดเชียงใหม่.วิทยานิพนธ์ ค.ม. (นิเทศศาสตร์). เชียงใหม่ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยแม่โจ้. ถ่ายเอกสาร.
- วิภาดา วัฒนนามกุล .การเรี ยนรู้ด้ว ยตนเอง (ออนไลน์).แหล่งที่มา
:<http://secondary.kku.ac.th/sec4/sdl.htm>.วันที่สืบค้น 12 ธันวาคม 2546.
- ศุภชัย สุขนิทร์.(2545). เปิดโลกอินเทอร์เน็ต.กรุงเทพฯ : ซีเอ็ดยูเคชั่น.
- สนอง โลหิตวิเศษ.(2544).ปรัชญาการศึกษาผู้ใหญ่และการศึกษานอกระบบ. ภาควิชาการศึกษา
ผู้ใหญ่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- สภาพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.(2545). แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่
9(2545-2549). (ออนไลน์). แหล่งที่มา : <http://www.nesdb.go.th>. วันที่สืบค้น 6 ธันวาคม
2546.

สมคิด อีสระวัฒน์.(2532). การเรียนรู้ด้วยตนเอง (self-directed learning) " วารสารการศึกษา
นอกระบบ. 4 (11) : 73-80

_____. (2541). ลักษณะการเลี้ยงดูที่มีผลต่อการเรียนรู้ด้วยตนเองของคนไทยในชนบท.
รายงานการวิจัย. คณะสังคมและมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล

สำนักงานปฏิรูปการศึกษาแห่งชาติ.(2545). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไข
เพิ่มเติม (ฉบับที่2). กรุงเทพฯ. บริษัท พรินทวาทกราฟฟิค จำกัด

สุรกุล เจนอบรม.(2532). " การเรียนรู้ด้วยตนเอง : นวัตกรรมทางการศึกษาที่ไม่เคยเก่า"
นวัตกรรมเพื่อการเรียนการสอน. เอกสารประกอบการประชุม ทางวิชาการเนื่องในวัน
คล้ายสถาปนา คณะครุศาสตร์ 10-12 กรกฎาคม 2532. คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.

สุรกุล เจนอบรม. (2533). เรื่องนำรู้ทางการศึกษานอกระบบโรงเรียน. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สุรางค์ ไคว์ตระกูล. (2537). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุรางค์ จันทรเฒ. (2529). จิตวิทยาวัยรุ่น. พิมพ์ครั้งที่4. กรุงเทพฯ: แพร่พิทยา

สุวัฒน์ วัฒนวงศ์. (2538) . จิตวิทยาการเรียนรู้ผู้ใหญ่. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.

หรรษา วงษ์ธรรมกุล. (2541). การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจต่อเทคโนโลยีสารสนเทศ
ระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ของนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. วิทยานิพนธ์
ว.ม.(สื่อสารมวลชน). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.

อุดม เขยกีวงค์. (2544). แนวทางการจัดการการศึกษานอกระบบและการศึกษาตาม
อัธยาศัยตามแนวพระราชบัญญัติการศึกษา พ.ศ.2542. กรุงเทพฯ.สำนักพิมพ์บรรณกิจ
(1991) จำกัด.

Carr, Ana Ramirez. (1999). **Predicting College og Agriculture Professors' Adoption of
Computer And Distance Education Teachnologies for self-education and
teaching at the University of Guadalajara, Mexico (Internet) : Jowa State
Univesity.**

Georgia Institute of Teachnology .(1996) .**Six Gvu WWW survey results released.**(Online).
Available: http://www.cc.gatech.edu/gvu/user_serveys วันที่สืบค้น 6 ธันวาคม 2546.

Hiemstra, R. and Burns, J. (1997). **Self-Directed Learning : Present and Future . Montreal
: Canada.**

Hiemstra, R.(1994). " **Self-directed learning** ". In T. Husen and T. N. Postlethwaite. The
International Encyclopedia of Education (second edition). Oxford : Pergamon Press.

_____. (1997). **Working with the Self-Directed Learner . Montreal : Canada.**

- _____.(1998). **Self-Advocacy and Self-Directed Learning** : Potential Confluence for Enhanced Personal Empowerment. Rochester : New York
- Knowles,M.S.(1975). **Self-Directed Learning : A Guide for learner and teachers**.Chicago : Association Press.
- Kotler,Philip.(2002). **Marketting Management** .USA :Prentice-Hall, Inc.
- Loudon,David L.and Bitta, Albert J.Dell.(1993). **Consumer behavior** .4 ed.New York McGraw-Hill, Inc.
- Maslow,A.M.(1970). **Motivation and Personality** .2 ed. Newyork : Harper&Row Publishers.
- Mohaiadin, Jamaludin.(1995).**Utilllization of the Internet by Malaysian Students Who Are Studying in Foregn Countries And Factors that its Adoption** ,Dissertation Abstracts International.57(1) : 180A.
- Pishurich,G.M.(1994). **Deverloping Self-directed learning : Training & Development** .Vol.48.no3
- Rylatt ,A.,and Lohon,K.(1995). **Creating training Miracles** .Sysney : Prentice Hall,
- Schiffman, Leon G.and Kanuk, Leslie Lazar.(1997). **Consumer behavior** .6 ed.New York : Prantice-Hall,Inc.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก แบบสอบถามวิจัย

แบบสอบถามการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการศึกษา
ของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตอนที่1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
คำชี้แจง กรุณากาเครื่องหมาย ✓ ลงใน □ ที่กำหนดให้

1.เพศ

- ☐ ชาย
☐ หญิง

2.ระดับการศึกษา

- ☐ ชั้นปีที่ 1
☐ ชั้นปีที่ 2
☐ ชั้นปีที่ 3
☐ ชั้นปีที่ 4

3.กลุ่มวิชาเอกที่ศึกษา

- ☐ กลุ่มวิชาทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (วิชาเอก วิทยาศาสตร์-เคมี วิทยาศาสตร์-ชีววิทยา วิทยาศาสตร์-ฟิสิกส์ คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์กายภาพชีวภาพ เทคโนโลยีสื่อสารฯ)
☐ กลุ่มวิชาทางสังคมศาสตร์ (วิชาเอก การแนะแนว การประถมศึกษา)
☐ กลุ่มวิชาทางมนุษยศาสตร์ (วิชาเอก ภาษาไทย ดุริยางคศาสตร์ไทย ดุริยางคศาสตร์สากล)

4.ระยะเวลาการใช้อินเทอร์เน็ต ต่อ สัปดาห์

- ☐ น้อยกว่า 15 ชั่วโมง
☐ ระหว่าง15-30 ชั่วโมง
☐ มากกว่า 30ชั่วโมง

5.รายได้ของนิสิต ต่อ เดือน

☐ต่ำกว่า 5,000บาท

☐ 5,000-8,000บาท

6. สถานที่ใช้บริการอินเทอร์เน็ต บ่อยที่สุด

☐ ที่บ้านหรือที่พัก

☐ ที่ศูนย์คอมพิวเตอร์ของมหาวิทยาลัย

☐ ที่ศูนย์บริการอินเทอร์เน็ตเอกชน

ตอนที่2 แบบสอบถามการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการศึกษาเกี่ยวกับประเภทการใช้แบ่ง
ออกเป็น 3 ด้าน จำนวน 28 ข้อ

- 1.ด้านการสืบค้นข้อมูลที่สนใจ
- 2.ด้านการแลกเปลี่ยนความรู้ และสื่อสาร
- 3.ด้านการเรียน

คำชี้แจง กำหนดคะแนนระดับการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการศึกษาของท่านในด้านต่างๆ กรุณาทำ
✓ ลงในช่องที่กำหนดให้ตรงกับการใช้ของท่านเพียงข้อเดียวโดยพิจารณา ดังนี้

5 หมายถึง ใช้มากที่สุด	คือ ใช้มากกว่า 5	ครั้ง ต่อ สัปดาห์
4 หมายถึง ใช้มาก	คือ ใช้ 4-5	ครั้ง ต่อ สัปดาห์
3 หมายถึง ใช้ปานกลาง	คือ ใช้ 3	ครั้ง ต่อ สัปดาห์
2 หมายถึง ใช้น้อย	คือ ใช้ 2	ครั้ง ต่อ สัปดาห์
1 หมายถึง ใช้น้อยที่สุด	คือ ใช้ 0-1	ครั้ง ต่อ สัปดาห์

การใช้อินเทอร์เน็ต	5 ใช้มาก ที่สุด	4 ใช้มาก	3 ใช้ปานกลาง	2 ใช้น้อย	1 ใช้น้อย ที่สุด
ด้านการสืบค้นข้อมูลที่สนใจ					
1.ท่านใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อสืบค้นข้อมูลจาก ฐานข้อมูลห้องสมุดในประเทศ/ต่างประเทศ					
2.ท่านใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อสืบค้นข้อมูล เกี่ยวกับข่าวสารต่างๆภายในประเทศ/ ต่างประเทศ					
3.ท่านใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อสืบค้นข้อมูล เกี่ยวกับการท่องเที่ยว สถานที่ท่องเที่ยว ที่ พัก					
4.ท่านใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อสืบค้นหาสินค้า/ซื้อ สินค้า/ชำระเงินภายในประเทศ/ต่างประเทศ					

การใช้อินเทอร์เน็ต	5 ใช้มาก ที่สุด	4 ใช้มาก	3 ใช้ปานกลาง	2 ใช้น้อย	1 ใช้น้อย ที่สุด
5.ท่านใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อสืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับหน่วยงานและองค์การต่าง ๆ ของภาครัฐและเอกชนภายในประเทศ/ต่างประเทศ					
6.ท่านใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อสืบค้นข้อมูลในการศึกษาต่อ					
7.ท่านใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการหาข้อมูลเกี่ยวกับกีฬา การแข่งขันผลการแข่งขันกีฬาภายในประเทศ/ต่างประเทศ					
8.ท่านใช้อินเทอร์เน็ตในการสืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับการบันเทิง ดูหนัง ฟังเพลง					
9.ท่านใช้อินเทอร์เน็ตในการสืบค้นข้อมูลความรู้เพื่อรับทราบข้อมูลต่างๆที่ทันสมัย					
10.ท่านใช้อินเทอร์เน็ตในการสืบค้นข้อมูลในการดาวน์โหลด โปรแกรม และเกมส์ ที่สนใจ					
2.ด้านการแลกเปลี่ยนความรู้ และสื่อสาร					
11.ท่านใช้อินเทอร์เน็ตในการรับ-ส่ง อีเมล					
12.ท่านใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการสนทนากับเพื่อนผ่านโปรแกรมออนไลน์ เช่น Pirch98 Msn Icq เป็นต้น					
13.ท่านใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อสร้างเว็บไซต์ในการเสนอแลกเปลี่ยนความรู้					
14.ท่านใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อส่งข้อความทางมือถือ					
15.ท่านใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อเขียนความคิดเห็นต่างๆหรือความรู้ลงกระทู้สู่เว็บบอร์ด					

การใช้อินเทอร์เน็ต	5 ใช้มาก ที่สุด	4 ใช้มาก	3 ใช้ปานกลาง	2 ใช้น้อย	1 ใช้น้อย ที่สุด
16.ท่านใช้อินเทอร์เน็ตในการใช้โทรศัพท์ข้ามประเทศ					
17.ท่านใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการประชุมทางไกล					
18.ท่านใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อแลกเปลี่ยนความรู้กับผู้รู้ ระหว่างประเทศ					
3.ด้านการเรียน					
19.ท่านใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อค้นคว้าข้อมูลในการจัดทำรายงานในวิชาต่างๆ					
20.ท่านใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อส่งงานอาจารย์ผ่านอีเมล					
21.ท่านใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการช่วยแปลภาษาในเอกสารวิชาการต่างๆ					
22.ท่านใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนทางไกลผ่านเว็บไซต์					
23.ท่านใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการติดต่อขอข้อเสนอแนะวิชาเรียนกับอาจารย์					
24.ท่านใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อทำแบบทดสอบออนไลน์ในการวัดประเมินศักยภาพของท่านในเว็บไซต์ที่ให้บริการแบบทดสอบ					
25.ท่านใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการขอความร่วมมือเกี่ยวกับการขอข้อมูลทางการศึกษาจากมหาวิทยาลัยในประเทศ/ต่างประเทศ					

การใช้อินเทอร์เน็ต	5 ใช้มาก ที่สุด	4 ใช้มาก	3 ใช้ปานกลาง	2 ใช้น้อย	1 ใช้น้อย ที่สุด
26.ท่านใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อเพิ่มทักษะในการเรียนภาษาอังกฤษ/ภาษาอื่นๆ					
27.ท่านใช้อินเทอร์เน็ตในการเรียนรู้ความรู้ต่างๆตามอัธยาศัยด้วยตนเอง					
28.ท่านใช้อินเทอร์เน็ตในการดาวน์โหลดข้อมูลเกี่ยวกับการเรียน เช่น รูปภาพ เสียง ข้อมูลที่เป็นไฟล์ ต่างๆ					

ภาคผนวก ข หนังสือเชิญผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

ที่ ศธ 0519.10.05 / จ.๕๕๒

ภาควิชาการศึกษาผู้ใหญ่ คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

๕๕ สิงหาคม 2547

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบถาม

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.เสาวนีย์ เลวลัย

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามจำนวน 1 ฉบับ

เนื่องด้วย นายสันติชน สุคนธ์ทอง นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำงานวิจัย เรื่อง การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการศึกษาของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยมี อาจารย์กัมปนาท บริบูรณ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

ภาควิชาการศึกษาผู้ใหญ่ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ขอเรียนท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านนี้ให้ความอนุเคราะห์ตรวจสอบเครื่องมือซึ่งเป็นแบบสอบถามเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.เสาวนีย์ เลวลัย)

หัวหน้าภาควิชาการศึกษาผู้ใหญ่

ภาควิชาการศึกษาผู้ใหญ่

โทร 0-2664-1000 ต่อ 5574

ที่ ศธ 0519.10.05 / จ.ส.น.

ภาควิชาการศึกษาผู้ใหญ่ คณะศึกษาศาสตร์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

31 สิงหาคม 2547

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบถาม

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชาญชัย อินทรสุณานนท์

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามจำนวน 1 ฉบับ

เนื่องด้วย นายคันติชน สุคนธ์ทอง นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำงานวิจัย เรื่อง การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการศึกษาของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยมี อาจารย์กัมปนาท บริบูรณ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

ภาควิชาการศึกษาผู้ใหญ่ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ขอเรียนท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านนี้ ให้ความอนุเคราะห์ตรวจสอบเครื่องมือซึ่งเป็นแบบสอบถามเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.เสาวนีย์ เลวลักษณ์)

หัวหน้าภาควิชาการศึกษาผู้ใหญ่

ภาควิชาการศึกษาผู้ใหญ่

โทร 0-2664-1000 ต่อ 5574

ที่ ศธ 0519.10.05 /ฉ.๒๕๖

ภาควิชาการศึกษาผู้ใหญ่ คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

31 สิงหาคม 2547

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถาม

เรียน อาจารย์นิภาพร ประภาศิริ

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามจำนวน 1 ฉบับ

เนื่องด้วย นายสันติชน สุกนธ์ทอง นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำงานวิจัย เรื่อง การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการศึกษาของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยมี อาจารย์กัมปนาท บริบูรณ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

ภาควิชาการศึกษาผู้ใหญ่ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ขอเรียนท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านนี้ให้ความอนุเคราะห์ตรวจเครื่องมือซึ่งเป็นแบบสอบถามเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.เสาวนีย์ เลี้ยว)

หัวหน้าภาควิชาการศึกษาผู้ใหญ่

ภาควิชาการศึกษาผู้ใหญ่

โทร 0-2664-1000 ต่อ 5574

ภาคผนวก ค รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจคุณภาพเครื่องมือและผลการตรวจสอบ
คุณภาพเครื่องมือ

คำดัชนีความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ

เรื่อง

การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการศึกษา ของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ผู้เชี่ยวชาญ ท่านที่1-รองศาสตราจารย์ ดร.เลวนีย์ เลวลีย์ หัวหน้าภาควิชาการศึกษาผู้ใหญ่

คณะศึกษาศาสตร์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ผู้เชี่ยวชาญ ท่านที่2-ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชาญชัย อินทรสุนานนท์

อาจารย์ประจำภาควิชาเทคโนโลยีฯ

เพื่อการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ผู้เชี่ยวชาญ ท่านที่3-นางสาวนิภาพร ประภาศิริ

อาจารย์ประจำภาควิชาคอมพิวเตอร์

คณะวิทยาศาสตร์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

การใช้อินเทอร์เน็ต	ผลการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ			ค่าความเที่ยงตรง
	ท่านที่1	ท่านที่2	ท่านที่3	IOC
1.ด้านการสืบค้นข้อมูลที่สนใจ				
1.ท่านใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อสืบค้นข้อมูลจากฐานข้อมูลห้องสมุดในประเทศและต่างประเทศ	1	1	1	1
2.ท่านใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อสืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับข่าวสารต่างๆภายในประเทศและต่างประเทศ	1	1	1	1
3.ท่านใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อสืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับการท่องเที่ยว สถานที่ท่องเที่ยว ที่พัก	1	1	1	1
4.ท่านใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อสืบค้นหาสินค้าและซื้อสินค้าและชำระเงินภายในประเทศและต่างประเทศ	1	1	1	1
5.ท่านใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อสืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับหน่วย	1	1	1	1

งานและองค์การต่างๆของภาครัฐและเอกชนภายในประเทศและต่างประเทศ				
6.การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อสืบค้นข้อมูลในการศึกษาต่อ	1	1	1	1
7.ท่านใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการหาข้อมูล เกี่ยวกับกีฬา การแข่งขันผลการแข่งขันกีฬาภายในประเทศและต่างประเทศ	1	1	1	1
8.ท่านใช้อินเทอร์เน็ตในการสืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับการบันเทิง ดูหนัง ฟังเพลง	1	1	1	1
9.ท่านใช้อินเทอร์เน็ตในการสืบค้นข้อมูลความรู้เกี่ยวกับวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีต่างๆที่ทันสมัย	1	1	1	1
10.ท่านใช้อินเทอร์เน็ตในการสืบค้นข้อมูลในการดาวน์โหลด โปรแกรม และเกมส์ ที่สนใจ .	1	1	1	1
2.ด้านการแลกเปลี่ยนความรู้ และสื่อสาร				
11.ท่านใช้อินเทอร์เน็ตในการรับ-ส่ง อีเมล	1	1	1	1
12.ท่านใช้ อินเทอร์เน็ตเพื่อการสนทนากับเพื่อนผ่านโปรแกรมออนไลน์ เช่น Pirch98 Msn Icq เป็นต้น	1	1	1	1
13.ท่านใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อสร้างเว็บไซต์ในการเสนอแลกเปลี่ยนความรู้	1	1	1	1
14.ท่านใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อส่งข้อความทางมือถือ	1	1	1	1
15.ท่านใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อเขียนความคิดเห็นต่างๆ หรือความรู้ลงกระทู้สู่เวบบอร์ด	1	1	1	1
16.ท่านใช้อินเทอร์เน็ตในการใช้โทรศัพท์ข้ามประเทศ	1	1	1	1
17.ท่านใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการประชุมทางไกล	1	1	1	1
18.ท่านใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อแลกเปลี่ยน ความรู้กับผู้ ใช้ ระหว่างประเทศ	1	1	1	1
3.ด้านการเรียน				
19.ท่านใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการทำรายงานค้นคว้าต่างๆ	1	1	1	1
20.ท่านใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อส่งงานอาจารย์ผ่านอีเมล	1	1	1	1

21.ท่านใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการช่วยแปลภาษาใน เอกสารวิชาการต่างๆ	1	1	1	1
22.ท่านใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนทางไกลผ่านเว็บ ไซด์	1	1	1	1
23.ท่านใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการติดต่อขอข้อเสนอนะ วิชาเรียนกับอาจารย์	1	1	1	1
24.ท่านใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อทำแบบทดสอบออนไลน์ ในการวัดประเมินศักยภาพของท่านในเว็บไซด์ที่ให้ บริการแบบทดสอบ	1	1	1	1
25.ท่านใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการขอความร่วมมือเกี่ยว กับการขอข้อมูลทางการศึกษาโดยขอข้อมูลจาก มหาวิทยาลัยในประเทศและต่าง ประเทศ	1	1	1	1
26.ท่านใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อเพิ่มทักษะในการเรียน ภาษาอังกฤษและภาษาต่างประเทศต่างๆ	1	1	1	1
27.ท่านใช้อินเทอร์เน็ตในการเรียนรู้ความรู้ต่างๆตาม อัธยาศัยด้วยตนเอง	1	1	1	1
28.ท่านใช้อินเทอร์เน็ตในการดาวน์โหลดข้อมูลเกี่ยว กับการเรียน เช่น รูปภาพ เสียง ข้อมูลที่เป็นไฟล์ ต่างๆ	1	1	1	1

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ - ชื่อสกุล	นายสันติชน สุคนธ์ทอง
วัน เดือน ปี เกิด	21 ตุลาคม 2520
สถานที่เกิด	กรุงเทพฯ
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	2315/5 ซอย 67 บัวสุวรรณ ถนนลาดพร้าว แขวงวังทองหลาง เขตวังทองหลาง กรุงเทพฯ

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2538	มัธยมศึกษาตอนปลาย ศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนอำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี
พ.ศ. 2543	ศิลปศาสตรบัณฑิต (ปรัชญาและศาสนา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
พ.ศ. 2547	การศึกษามหาบัณฑิต (การศึกษาผู้ใหญ่) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ